

FILOLOGIA SKANDYNAWSKA

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć:

Nazwa zajęć: Wstęp do literaturoznawstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna historię metod badania tekstów literackich i umiejscawia poszczególne metody w epoce historycznoliterackiej, wykazując świadomość filologiczną.
- Zna i potrafi scharakteryzować poszczególne metody, odwołując się do twórców oraz najważniejszych przedstawicieli określonej metody.
- Zna i potrafi wskazać właściwą metodę badawczą do analizy określonego tekstu literackiego.
- rozumie podstawową terminologię stosowaną w opisie procesu historycznoliterackiego oraz w analizie literackiej.
- Zna i identyfikuje podstawowe kategorie opisu literackiego.
- Wykazuje świadomość powiązania literaturoznawstwa z psychologią, filozofią i socjologią.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie działów literaturoznawstwa, wyodrębnienie i opis najważniejszych elementów w poszczególnych działach oraz prezentacja rozwoju badań literackich
- Przedstawienie podstawowych kategorii filologicznych, jak tekst kulturowy, kultura języka, słowa kultury, obrazy rzeczywistości, obrazy historii, kultura pamięci, stereotypy oraz pokazanie na wybranych przykładach z literatur środkowoeuropejskich i skandynawskich
- Zapoznanie studentów z pojęciami narracji, konstrukcji i dekonstrukcji, a także z perspektywą autora i czytelnika XXI w.
- Przedstawienie wybranych teorii z pogranicza literatury, filozofii, psychoanalizy i socjologii oraz wybitnych eseistów XX i XXI w. (Freud, Adorno, Derrida, Lyotard, Rorty)
- Zapoznanie studentów z terminologią dotyczącą kategorii opisu literackiego, takich jak rodzaje narracji, perspektywy narratorskiej, konstrukcja postaci, a także miejsca i czasu w dziele literackim
- Przedstawienie, lektura i umiejscowienie w epoce metod analizy dzieła, począwszy od drugiej połowy XIX w. po postmodernizm

Nazwa zajęć: Główne aspekty analizy dzieła literackiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie najważniejsze pojęcia z zakresu poetyki, potrafi wskazać główne elementy analizy dzieła literackiego
- Poprawnie wykorzystuje w praktyce analitycznej wiedzę z zakresu wersologii, genologii, tekstologii, narratologii, dramaturgii, stylistyki i kompozycji literackiej
- Umie wybrać adekwatne wobec utworu narzędzia oraz procedury analityczne i interpretacyjne
- Potrafi przeprowadzić modelową analizę gatunkowo i estetycznie różnych tekstów, ze szczególnym uwzględnieniem krótkich form prozatorskich oraz poezji
- Potrafi prowadzić dyskusję w grupie oraz komentować teksty, odwołując się do podstawowych kategorii filologicznych oraz kategorii z dyscyplin pokrewnych
- Rozumie rolę analizy literaturoznawczej w procesie kształtowania, rozwijania i utrzymywania własnej kompetencji językowej

Treści programowe dla zajęć:

- Współczesne rozumienie tradycyjnych pojęć: „formy” i „treści” oraz „dzieła literackiego” i „tekstu literackiego”, wskazanie różnic między tekstem literackim i użytkowym
- Najstarsze tradycje poetyki: Arystoteles i jego koncepcja poezji („Poetyka” – zagadnienia podstawowe kiedyś i dziś)
- Funkcje dzieła literackiego; zdefiniowanie, czym jest przeżycie estetyczne; wielofunkcyjność twórców kultury, historyczny i uniwersalny wymiar dzieła literackiego
- Gatunki i rodzaje literackie - geneza trójpodziału rodzajów literackich, współczesne klasyfikacje genologiczne a tradycyjne gatunki liryczne, gatunki literackie jako kod literatury, sylwiczność literatury
- Narracja i kompozycja dzieła literackiego; narratologia i narratywizm – cechy wspólne i różnice, charakterystyka głównych typów narracji oraz strategii narracyjnych, tradycyjne i współczesne rodzaje kompozycji, formy podawcze
- Światy i postacie w świecie przedstawionym; postać literacka a bohater literacki; istota realistycznego i fantastycznego świata przedstawionego

- Liryka, poezja, wiersz z elementami wersologii - różnice między liryką a poezją w aspekcie historycznym i współcześnie, klasyfikacja odmian liryki, sformułowanie listy pytań przydatnych w trakcie analizy utworów poetyckich
- Dramat – wpływ dramatu antycznego na dramat współczesny, różnice w podejściu do dramatu między literaturoznawstwem a teatrologią; rola dialogów i typy monologów występujących w dramacie, teatr dramatyczny i postdramatyczny
- Środki stylistyczne – podziały i definicje, wskazywanie środków stylistycznych w wybranych fragmentach utworów literackich
- Poznawanie elementarnych procedur analizy literackiej oraz metod sztuki interpretacji na wybranym przykładzie całościowej i wieloaspektowej analizy przynajmniej jednego utworu literackiego; zjawisko intertekstualności – przedstawienie warunków, które muszą zostać spełnione w tekście, aby można było mówić o jego intertekstualnym charakterze

Nazwa zajęć: **Wybrane tendencje w badaniach literackich**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i potrafi wymienić najważniejsze tendencje w badaniach literackich i ich przedstawicieli
- Umie zastosować wybrany model analizy dzieła na przykładzie przedłożonym przez wykładowcę
- Posługuje się podstawową terminologią fachową stosowaną w opisie literackim
- Jest świadom wielowymiarowego charakteru dzieła literackiego, jego kontekstu społeczno-kulturowego oraz powiązania literaturoznawstwa z innymi naukami humanistycznymi
- Analizuje i interpretuje niektóre teksty literackie za pomocą aparatu pojęciowego właściwego dla literaturoznawstwa
- Zna podstawowe dziedziny literaturoznawstwa oraz ich rozwój w perspektywie historycznej

Treści programowe dla zajęć:

- Definicja i działy literaturoznawstwa oraz tendencje w badaniach literaturoznawczych w perspektywie historycznej
- Zwrot pozytywistyczny i antypozytywistyczny oraz ich konsekwencje dla badań literaturoznawczych
- Główne założenia formalizmu rosyjskiego i strukturalizmu oraz analiza baśni ludowej według W. Proppa i A. Greimasa
- M. Bachtin i zjawiska polifonii, karnawalizacji i chronotopu – lektura fragmentu współczesnej powieści i próba jej analizy z zastosowaniem kategorii Bachtinowskich
- Formalizm amerykański i pojęcia języka poetyckiego, uważnej lektury i błędu intencji – analiza w oparciu o wybrane utwory poetyckie
- Semiotyka w ujęciu R. Barthesa (teoria mitu) i U. Eco (intencjonalność autora, dzieła i czytelnika). Związki literaturoznawstwa z językoznawstwem (F. de Saussure)
- Poststrukturalizm jako wyraz kryzysu strukturalizmu: Derridańska krytyka struktury i znaku i Barthesowska „śmierć autora”
- Nurt badań feministycznych w literaturoznawstwie: feminizm pierwszej, drugiej i trzeciej fali. Pojęcia ginokryki, arachnologii i *écriture féminine*. Lektura współczesnego opowiadania i próba jego analizy z zastosowaniem niektórych pojęć właściwych badaniom feministycznym

Nazwa zajęć: **Wstęp do językoznawstwa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi wymienić podstawowe jednostki języka oraz działy językoznawstwa opisujące te jednostki i ich własności, a także rozróżnić typy i metody badań językoznawczych.
- Zna najważniejsze szkoły myśli językoznawczej i ich założenia
- Zna najważniejsze obszary współczesnych badań językoznawczych takie jak socjolingwistyka, psycholingwistyka, neurolingwistyka, językoznawstwo historyczne, potrafi wymienić najważniejsze ich osiągnięcia.
- Swobodnie posługuje się podstawową terminologią językoznawczą.
- Potrafi korzystać z podstawowych narzędzi takich jak słowniki elektroniczne, korpusy, bazy danych np. WALS.

Treści programowe dla zajęć:

- Językoznawstwo – definicja przedmiotu, pozycja językoznawstwa wśród innych nauk, historia myśli językoznawczej, współczesne gałęzie językoznawstwa
- Struktura języka, przedmiot badań fonologii, morfologii, składni, semantyki, pragmatyki
- Słowo a pismo, oralność i piśmienność.
- Prezentacja najważniejszych kierunków badań językoznawczych: socjolingwistyka, psycholingwistyka, językoznawstwo historyczne itp.
- Najważniejsze narzędzia w pracy z językiem: słowniki, bazy danych, korpusy, taggery itp.

Nazwa zajęć: Językoznawstwo ogólne i typologiczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi wyróżnić podstawowe jednostki języka na poziomie fonetycznym, morfologicznym i składniowym
- Zna kategorie gramatyczne występujące w językach świata oraz ich funkcje
- Potrafi wskazać cechy genetyczne i typologiczne, istotne w klasyfikacjach języków świata
- Zna treść językoznawczych terminów i potrafi się nimi posługiwać w analizie zjawisk językowych w języku polskim i w znanych sobie językach skandynawskich
- Potrafi wyróżnić podstawowe pojęcia z zakresu semantyki językowej oraz językoznawstwa pragmatycznego i socjolingwistycznego
- Rozumie rolę analizy językoznawczej w procesie kształtowania, rozwijania i utrzymywania własnej kompetencji językowej

Treści programowe dla zajęć:

- Istota i struktura języka. Podstawowe pojęcia z zakresu językoznawstwa; funkcje języka
- Fonetyka i fonologia. Głoski i fonemy; kryteria klasyfikacji głosek; tony, tonemy, akcenty
- Morfologia. Rodzaje morfemów, afiksów; słowotwórstwo a fleksja; techniki budowy wyrazów
- Struktura i kategorie gramatyczne oraz ich funkcje w językach świata
- Składnia. Nadrzędnik i podrzędnik; walencja i konotacja; rodzaje zdań; predykat i argument; temat i remat
- Typologia języków świata. Klasyfikacje języków; języki zagrożone; typologia fonologiczna, morfologiczna, składniowa
- Semantyka i filozofia języka. Polisemia i homonimia; relacje semantyczne między wyrazami; pola semantyczne; pojęcie prototypu; zmiany semantyczne
- Pragmatyka. Teoria aktów mowy; komunikacja językowa, reguły konwersacyjne; teoria grzeczności
- Socjolingwistyka. Zróżnicowanie regionalne języka: dialekt, gwara; zróżnicowanie społeczne: socjolekt, żargon, slang, norma językowa; zróżnicowanie funkcjonalne języka; dwujęzyczność

Nazwa zajęć: Historia myśli językoznawczej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna dobrze historię myśli językoznawczej i tendencje rozwojowe dziedziny jako autonomicznej dyscypliny naukowej
- Umie przedstawić główne metodologie badawcze stosowane w językoznawstwie omawianego okresu
- Rozumie i interpretuje tekst naukowy z zakresu językoznawstwa, potrafi dokonać jego krytycznej analizy
- Potrafi wskazać paralele między dawnymi a aktualnymi poglądami na temat języka naturalnego
- potrafi wyróżnić podstawowe jednostki języka na poziomie fonetycznym, morfologicznym i składniowym
- Rozumie rolę analizy językoznawczej w procesie kształtowania, rozwijania i utrzymywania własnej kompetencji językowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Początki myśli językoznawczej (starożytna Grecja: analogiści i anomaliści, spór naturalistów i konwencjonalistów, koncepcja Arystotelesa)
- Starożytne językoznawstwo hinduskie (Panini)
- Rozwój myśli językoznawczej od średniowiecza do końca XVIII wieku. Uniwersalia językowe.
- Początki nowożytnego językoznawstwa w dobie oświecenia.
- Językoznawstwo naukowe XIX wieku. Językoznawstwo diachroniczne
- Prekursorzy strukturalizmu (młodogramatyczna szkoła lipska; Jan Ignacy Nieciślaw, Baudoin de Courtenay i Mikołaj Kruszewski)
- Strukturalizm europejski: F. De Saussure i podstawowe pojęcia strukturalizmu; szkoła praska; szkoła kopenhaska
- Strukturalizm amerykański: deskryptywizm (L. Bloomfield) i dystrybucjonizm (Z. Harris)
- Podstawowe jednostki języka na poziomach fonetycznym, fonologicznym, morfologicznym i składniowym.

Nazwa zajęć: Zarys literatur skandynawskich

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wskazuje i identyfikuje najważniejsze trendy w historii literatury duńskiej, fińskiej, norweskiej i szwedzkiej oraz potrafi je umiejscowić w czasie

- Wymienia podstawowe zagadnienia i formy literackie charakterystyczne dla średniowiecznego piśmiennictwa duńskiego, fińskiego, norweskiego oraz szwedzkiego; charakteryzuje zjawiska typowe dla skandynawskiego renesansu/reformacji, baroku i oświecenia w literaturze
- Przedstawia główne zagadnienia skandynawskiego romantyzmu i wymienia jego kluczowych autorów, tytuły utworów i motywy literackie, a także potrafi wskazać pozaliterackie przyczyny zaistnienia tendencji romantycznych
- Zna główne trendy i autorów poromantycznych literatur skandynawskich w XIX wieku oraz wskazuje korelacje między literaturą a niektórymi zjawiskami społecznymi i historycznymi w poszczególnych krajach
- Zna główne trendy i autorów literatur skandynawskich w XX wieku oraz wskazuje korelacje między literaturą a niektórymi zjawiskami społecznymi i historycznymi w poszczególnych krajach
- Rozumie powiązania przeczytanych dzieł literatur skandynawskich z konkretnymi kierunkami literackimi, ma świadomość powtarzalności oraz ewolucji pewnych trendów oraz form literackich w literaturach skandynawskich na przestrzeni wieków

Treści programowe dla zajęć:

- Charakterystyka skandynawskiego piśmiennictwa średniowiecznego (literatura religijna, kroniki, kodeksy, pieśni i ballady ludowe)
- Przedstawienie głównych wydarzeń literackich w Skandynawii okresu renesansu/reformacji (przekłady Biblii na języki skandynawskie, rozwój skandynawskich psalmów), teksty o charakterze historycznym
- Prezentacja skandynawskiego baroku oraz oświecenia w literaturze (rozwój pamiętnikarstwa oraz dalszy rozwój twórczości religijnej, zaadaptowanie na gruncie skandynawskim głównych nurtów europejskiego oświecenia oraz dynamiczny rozwój gatunku dramatu)
- Charakterystyka skandynawskiego romantyzmu (fazy romantyzmu, główni przedstawiciele, utwory o przełomowym znaczeniu) oraz jego uwarunkowań społeczno-historycznych
- Przedstawienie złożonej i wielowątkowej natury przełomu współczesnego w literaturach poszczególnych krajów Skandynawii, jego kluczowego znaczenia dla kształtu współczesnej literatury skandynawskiej
- Prezentacja najważniejszych tendencji w literaturze skandynawskiej 1. połowy XX wieku (m.in. modernizm, ekspresjonizm, literatura proletariacka, proza mieszczańska, powieść historyczna), najistotniejszych przedstawicieli oraz wybranych utworów
- Charakterystyka kluczowych trendów w literaturze skandynawskiej w 2. połowie XX wieku oraz w latach najnowszych (modernizm powojenny, konfrontacyjny, literatura polityczna, powrót liryki symbolistycznej, postmodernizm, literatura ponowoczesna), a także najważniejszych przedstawicieli i utworów tego okresu

Nazwa zajęć: Historia Skandynawii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie sposób periodyzacji dziejów Skandynawii, wynikający z uwarunkowań natury historycznej i społecznej
- Zna kluczowe daty, pojęcia i postaci związane z omawianymi okresami w historii Skandynawii
- Rozumie wspólnotowy aspekt ujmowania dziejów Skandynawii, ma świadomość podobieństw i różnic w historycznym rozwoju Danii, Norwegii i Szwecji, potrafi samodzielnie poszerzać swoją wiedzę w tym zakresie
- Posiada wiedzę umożliwiającą łączenie faktów i wyciągania wniosków dotyczących procesów i zjawisk politycznych, gospodarczych i kulturowych charakterystycznych dla Skandynawii; potrafi ją poszerzać
- Zna dorobek cywilizacyjny mieszkańców skandynawskiej Północy oraz rozumie ich wkład w rozwój cywilizacji europejskiej
- Zna i rozumie związki między Skandynawią a Polską na płaszczyźnie polityki, gospodarki i kultury, potrafi je wyjaśniać, jest gotów do popularyzowania zdobytej wiedzy.

Treści programowe dla zajęć:

- Dzieje najdawniejsze
- Epoka wikingów
- Skandynawia w średniowieczu (początki i rozwój państwowości norweskiej, duńskiej i szwedzkiej, tendencje integracyjne – Unia Kalmarska)
- Reformacja i przemiany polityczno-społeczne w wieku XVI.
- Wielkomocarstwowe ambicje Szwecji i jej relacje z Danią. Związki skandynawsko-polskie w XVII i XVIII w.
- Skandynawia w dobie absolutyzmu
- Skandynawia w XVIII i początkach XIX w

- Szwecja, Dania i Norwegia w I połowie XIX w.
- Szwecja, Dania i Norwegia w II połowie XIX w.
- Szwecja, Dania i Norwegia w początkach XX w.
- Skandynawia w okresie II wojny światowej
- Skandynawia powojenna
- Wspólnota nordycka
- Dzieje Finlandii.

Nazwa zajęć: Język, kultura i literatura staroskandynawska

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada wiedzę z zakresu fonetyki, fonologii, morfologii i składni języka staroislandzkiego potrafi wykorzystywać terminologię językoznawczą do opisu zjawisk gramatycznych w języku staroislandzkim. Zna komunikacyjną i magiczną rolę alfabetu runicznego.
- Potrafi wskazać i omówić najważniejsze zabytki literackie średniowiecznej Skandynawii, dokonać podziału na gatunki literackie i przedstawić ich formę oraz tematykę
- Posiada wiedzę na temat kształtowania się średniowiecznych społeczeństw skandynawskich, najważniejszych instytucji państwowych i regulacji prawnych, ze szczególnym uwzględnieniem kolonizacji Islandii
- Potrafi omówić podstawowe wierzenia pogańskie oraz uwarunkowania przyjęcia wiary chrześcijańskiej na terenie średniowiecznej Skandynawii.
- Potrafi dokonać analizy gramatycznej i treściowej autentycznych tekstów w j. staroislandzkim, z wykorzystaniem źródeł leksykograficznych i innych
- Potrafi wskazać związki kultury, literatury i współczesnych języków skandynawskich z j. staroislandzkim
- Wie, jak korzystać ze słowników oraz innych źródeł oryginalnych
- Ma świadomość potrzeby stałego pogłębiania i krytycznej oceny zdobytej wiedzy z omawianego zakresu oraz jej przydatności w badaniach językoznawczych i literaturoznawczych oraz komunikacji interkulturowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie podstawowych zagadnień z zakresu fonetyki, fonologii, morfologii i składni języka staroislandzkiego
- Alfabet runiczny, rola komunikacyjna i magiczna.
- Szczegółowa prezentacja najważniejszych zabytków literackich średniowiecznej Skandynawii, podział na gatunki, omówienie najważniejszych cech strukturalnych i tematycznych wybranych tekstów (sagi staroislandzkie, Edda poetycka i Edda prozatorska, poezja skaldyczna, traktaty gramatyczne)
- Omówienie kształtowania się społeczeństw skandynawskich w średniowieczu. Kolonizacja Islandii.
- Przedstawienie najważniejszych wierzeń pogańskich oraz warunków przyjęcia wiary chrześcijańskiej.
- Rozwijanie umiejętności pracy z autentycznymi tekstami w języku staroislandzkim (analiza gramatyczna i treściowa)

Nazwa zajęć: Glottodydaktyka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma podstawową wiedzę i potrafi wypowiadać się pisemnie i ustnie na temat procesu przyswajania języków w sposób naturalny i uczenia się w warunkach instytucjonalnych
- Potrafi analizować i krytycznie oceniać informacje z różnych źródeł dotyczące omawianych tematów
- Potrafi wypowiadać się na wybrane tematy z dziedziny wiedzy o nauczaniu języków obcych
- Potrafi pracować w grupie przy wykonywaniu projektów
- Ma pogłębioną wiedzę na temat różnorodności kulturowej i światopoglądowej
- Rozumie potrzebę uczenia się języków przez całe życie, jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy dotyczącej przyswajania języków oraz jej wykorzystania na dalszych etapach studiów filologicznych oraz w życiu zawodowym.

Treści programowe dla zajęć:

- Przyswajanie języka obcego w sposób naturalny a uczenie się w warunkach instytucjonalnych (m.in. teorie akwizycji językowej).
- Czynniki wpływające na przyswajanie i naukę języków (czynniki natury biologicznej, interferencja, motywacja, postawy, samoocena, podejmowanie ryzyka).
- Konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania języków obcych oraz indywidualne

czynniki warunkujące sukces lub niepowodzenie w procesie uczenia się z uwzględnieniem strategii i technik uczenia się

- Kompetencja komunikacyjna i strategię komunikacyjne (typologia, przykłady).

Nazwa zajęć: Wiedza o akwizycji języka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma podstawową wiedzę i potrafi wypowiadać się pisemnie i ustnie na temat procesu przyswajania języków w sposób naturalny i uczenia się w warunkach instytucjonalnych
- Potrafi analizować i krytycznie oceniać informacje z różnych źródeł dotyczące omawianych tematów
- Potrafi wypowiadać się na wybrane tematy z dziedziny wiedzy o przyswajaniu języka
- Potrafi pracować w grupie przy wykonywaniu projektów
- Ma pogłębioną wiedzę na temat różnorodności kulturowej i światopoglądowej
- Rozumie potrzebę uczenia się języków przez całe życie, jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy dotyczącej przyswajania języków oraz jej wykorzystania na dalszych etapach studiów filologicznych oraz w życiu zawodowym.

Treści programowe dla zajęć:

- Różne klasyfikacje języków świata, ze szczególnym uzględnieniem typologii językowej. Różnorodność języków a uniwersalia językowe. Miejsce języka polskiego oraz języków skandynawskich w klasyfikacjach językowych.
- Akwizycja języka pierwszego.
- Dwu- i wielojęzyczność – podstawowe teorie oraz zagadnienia.
- Teorie akwizycji języka drugiego, u dzieci i dorosłych (behawioryzm, natywizm, teorie kognitywne, m.in. pojęcie „interjęzyka”, konstrukcjonizm, teoria socjokognitywna).
- Atrycja językowa.

Nazwa zajęć: Lektorat języka nowożytnego: język angielski 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna pojęcia z fonetyki i gramatyki praktycznej języka angielskiego na poziomie B2+/C1 wg ESOKJ oraz potrafi analizować podstawowe zagadnienia gramatyczne języka angielskiego
- Potrafi poprawnie artykułować wybrane samogłoski, spółgłoski i dyftongi angielskie oraz potrafi imitować wybrane wzorce intonacyjne języka angielskiego ze szczególnym uwzględnieniem ich funkcji gramatycznych i semantycznych
- Potrafi zabrać głos w dyskusji, poprawnie formułując swoje argumenty i używając słownictwa na poziomie B2+/C1 wg ESOKJ
- Potrafi analizować teksty pisane i mówione w języku angielskim na poziomie B2+/C1 wg ESOKJ z różnych dziedzin życia, a także rozumie potoczną angielszczyznę wraz z różnymi akcentami
- Jest gotów poprawnie prowadzić rozmowy w języku angielskim w formie dialogu lub dyskusji panelowej, wie jak przygotować argumenty w dyskusji czy wymianie opinii i poglądów w języku angielskim
- Jest gotów do pracy w grupie, polegającej na m.in. wspólnym przygotowaniu krótkiej debaty, dialogu sytuacyjnego, krótkiej prezentacji na wybrany temat.

Treści programowe dla zajęć:

- Charakterystyka artykulacji wybranych samogłosek, spółgłosek i dyftongów angielskich; ćwiczenia artykulacyjne; analiza różnic w artykulacji polskich i angielskich samogłosek; wzór intonacyjny zdania
- Różnice i praktyczne zastosowanie czasów teraźniejszych: Present Simple, Present Continuous, Present Perfect
- Różnice i praktyczne zastosowanie czasów przeszłych: Past Simple, Past Continuous, Past Perfect
- Różnice i praktyczne zastosowanie konstrukcji przyszłych: Future Simple, Future Continuous, will/be going to
- Strona bierna w języku angielskim; czasowniki modalne w języku angielskim
- Słownictwo z zakresu tematycznego: zdrowie i higiena
- Słownictwo z zakresu tematycznego: turystyka, środowisko naturalne i stosunki międzynarodowe
- Słownictwo z zakresu tematycznego: edukacja, szkolnictwo, rynek pracy
- Słownictwo z zakresu tematycznego: nowe technologie, moda, konsumpcjonizm
- Słownictwo z zakresu tematycznego: prawo i społeczeństwo
- Słownictwo z zakresu tematycznego: media, nauka i gospodarka
- Wybrane idiomy i czasowniki frazowe

- Analiza tekstów popularnonaukowych o tematyce wybranej przez studenta.

Nazwa zajęć: Lektorat języka nowożytnego: język niemiecki 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna zasady wymowy i gramatyki praktycznej języka niemieckiego oraz potrafi je stosować w praktyce
- Potrafi poprawnie artykułować wybrane samogłoski, spółgłoski, czytać tekst z zachowaniem poprawnego akcentu zdaniowego oraz intonacji
- Potrafi jasno formułować swoje stanowisko na różne tematy, omówić swoje zainteresowania, brać udział w dyskusji, odpowiednio zareagować w różnych sytuacjach, np. zasugerować coś, odmówić, zaaprobować, wyrazić skargę, zarekomendować, przeprosić, współczuć, podziękować, poprosić o opinię, pogratulować, mówić o swoich uczuciach, przyjmować i odrzucać propozycje, dawać rady
- Potrafi napisać list formalny i nieformalny, krótką historyjkę, esej wyrażający własną opinię, potrafi analizować teksty pisane i mówione w języku niemieckim na poziomie B1/B2 wg ESOKJ na tematy ogólne
- Rozumie dobrze treść krótkich audycji radiowych, telewizyjnych; bardzo dobrze wszelkie wypowiedzi wykładowcy i innych studentów w grupie; na podstawie odsłuchanych nagrań potrafi wykonać testy, potrafi robić notatki z odsłuchu
- Jest gotów do pracy w grupie, polegającej na m.in. wspólnym przygotowaniu krótkiej debaty, dialogu sytuacyjnego, krótkiej prezentacji na wybrany temat.

Treści programowe dla zajęć:

- Charakterystyka artykulacji wybranych samogłosek i spółgłosek niemieckich; ćwiczenie wymowy; akcent wyrazowy, zdaniowy i intonacja;
- Utrwalenie i rozszerzenie wiedzy dotyczącej konstrukcji czasów (m.in. rozróżnienie znajomości czasowników nieregularnych): Präsens, Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt, Futur I, Futur II
- Czasowniki modalne – użycie obiektywne
- Rekcja czasownika, rzeczownika i przymiotnika;
- Strona bierna w języku niemieckim oraz formy konkurencyjne;
- Słownictwo z zakresu tematycznego: człowiek i jego otoczenie
- Słownictwo z zakresu tematycznego: wypoczynek, podróże
- Słownictwo z zakresu tematycznego: szkoła, konflikty w szkole i w domu, uczenie się języków obcych
- Słownictwo z zakresu tematycznego: zdrowe odżywianie, zdrowy styl życia, sport
- Słownictwo z zakresu tematycznego: święta, uroczystości, tradycje w krajach niemieckojęzycznych
- Słownictwo z zakresu tematycznego: technologia w życiu młodzieży i starszych pokoleń.

Nazwa zajęć: Lektorat języka nowożytnego: język niemiecki 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna zasady wymowy i gramatyki praktycznej języka niemieckiego na poziomie B2+/C1 wg ESOKJ oraz potrafi je stosować w praktyce
- Potrafi poprawnie artykułować wybrane samogłoski, spółgłoski, czytać tekst z zachowaniem poprawnego akcentu zdaniowego oraz intonacji
- Potrafi zabrać głos w dyskusji, poprawnie formułując swoje argumenty i używając słownictwa na poziomie B2+/C1 wg ESOKJ
- Potrafi analizować teksty pisane i mówione w języku niemieckim na poziomie B2+/C1 wg ESOKJ z różnych dziedzin życia
- Jest gotów poprawnie prowadzić rozmowy w języku niemieckim w formie dialogu lub dyskusji panelowej, wie jak przygotować argumenty do dyskusji, wymiany opinii i poglądów w języku niemieckim, potrafi formułować swoje myśli na piśmie
- Jest gotów do pracy w grupie, polegającej na m.in. wspólnym przygotowaniu krótkiej debaty, dialogu sytuacyjnego, krótkiej prezentacji na wybrany temat.

Treści programowe dla zajęć:

- Charakterystyka artykulacji wybranych samogłosek i spółgłosek niemieckich; ćwiczenie wymowy; akcent wyrazowy, zdaniowy i intonacja;
- Użycie czasów gramatycznych: Präsens, Präteritum, Perfekt, Plusquamperfekt, Futur I, Futur II
- Czasowniki modalne – użycie subiektywne
- Rekcja czasownika, rzeczownika i przymiotnika; wybrane czasowniki funkcyjne
- Zastosowanie trybu przypuszczającego w zdaniach nierzeczywistych, mowie zależnej oraz w innych formach
- Słownictwo z zakresu tematycznego: zdrowie i higiena

- Słownictwo z zakresu tematycznego: turystyka, środowisko naturalne
- Słownictwo z zakresu tematycznego: edukacja, rynek pracy
- Słownictwo z zakresu tematycznego: nowe technologie, moda, konsumpcjonizm
- Słownictwo z zakresu tematycznego: prawo i społeczeństwo
- Słownictwo z zakresu tematycznego: media, nauka, kultura.

Nazwa zajęć: Filozofia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi określić granice między problematyką filozoficzną a nauką, religią i ideologią.
- Zna i potrafi omówić podstawowe kierunki problematyki filozoficznej z rozróżnieniem na refleksję o charakterze teoretycznym (epistemologia, ontologia, teozofia) i praktycznym (nauka o moralności, etyka, estetyka).
- Potrafi wskazać wpływ refleksji filozoficznej na kształtowanie się głównych nurtów współczesnej kultury. Posiada znajomość podstawowych zagadnień z zakresu filozofii języka i kultury.
- Umie czytać ze zrozumieniem teksty z zakresu filozofii oraz interpretuje je w ramach przewidzianym przedmiotem
- Potrafi przywołać kluczowe dzieła filozoficzne poświęcone rozważaniom teoriopoznawczym i ontologicznym.
- Potrafi samodzielnie analizować wybrane problemy z zakresu refleksji nad językiem i kulturą; potrafi wytłumaczyć na czym polega pojmowanie języka jako nośnika prawdy lub fałszu.
- Ma wykształconą zdolność analitycznego i krytycznego myślenia, rozumie potrzebę stałego pogłębiania swojej wiedzy i uczenia się przez całe życie.

Treści programowe dla zajęć:

- Rola i miejsce filozofii w kulturze: zasadnicze rodzaje refleksji filozoficznej. Periodyzacja i prezentacja podstawowych pojęć.
- Od *mitu* do *logosu* - początki filozofii Chin, Indii i Zachodu. Analiza wybranych problemów postawionych w dziejach filozofii.
- Pytanie o *arche* i *logos*. Program racjonalnego poznawania świata. Heraklit z Efezu, Parmenides i paradoksy Zenona z Elei.
- Grecki racjonalizm humanistyczny. Platona krytyka prawomocności wiedzy – pytanie o źródła i granice prawomocnego poznawania. Zagadnienie prawdy.
- Arystoteles jako twórca metody naukowej w procesach nabywania wiedzy.
- Nauka jako przedmiot refleksji filozoficznej. Program nauki empirycznej F. Bacona. Filozofia języka a filozofia umysłu. R. Descartes: problematyka idei wrodzonych oraz filozofia *cogito*. Filozofia mowy, myślenia, języka.
- Filozofia czasów Oświecenia. Empiryzm brytyjski i „kantowski przewrót kopernikański”. *Krytyki* I. Kanta.
- Pytanie o sens i przewartościowanie wartości w „Świat jako wola” A. Schopenhauera.
- Problem egzystencjalnego „rozdarcia” S. Kierkegarda.
- Wybrane zagadnienia filozofii współczesnej: Fryderyka Nietzschego krytyka kultury; Foucaultowska krytyka władzy; Sartre'a krytyka „złej wiary”.

Nazwa zajęć: Logika

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wie czym zajmuje się logika i jak odróżnić ją od filozofii, nauk empirycznych i humanistycznych. Rozumie kontekst historyczny powstania i rozwoju logiki.
- Potrafi operować spójnikami klasycznego rachunku zdaniowego i budować poprawne formuły tego języka.
- Potrafi obliczyć wartość logiczną wyrażeń.
- Zna rodzaje rozumowań stosowane w nauce: indukcyjne, dedukcyjne i abdukcyjne.
- Potrafi konstruować zdania zachowując pomiędzy nimi relację wynikania logicznego.
- Potrafi ocenić poprawność wnioskowań.
- Potrafi zbudować poprawne formalnie definicje i korzystać z nich przy pisemnych prac akademickich.
- Ma wykształconą zdolność analitycznego i krytycznego myślenia, rozumie potrzebę stałego pogłębiania swojej wiedzy i uczenia się przez całe życie.

Treści programowe dla zajęć:

- Teoriopoznawcze, językoznawcze i historyczne podstawy logiki i semiotyki
- Język klasycznego rachunku zdań

- Koncepcje znaczenia a prawdziwość i fałszywość logiczna zdań
- Pojęcie wynikania logicznego i metody oceny tautologiczności formuł zdaniowych
- Schematy wnioskowań, błędy we wnioskowaniach
- Definicje i błędy w definiowaniu.
- Pojęcia semiotyki logicznej a analiza i pisanie tekstów językoznawczych.

Nazwa zajęć: **Praktyczna nauka języka szwedzkiego 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada umiejętności językowe w języku szwedzkim na poziomie A2+ (ESOKJ) oraz ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności.
- Zna zasady dotyczące wymowy, intonacji i akcentacji w języku szwedzkim i potrafi je stosować.
- Zna zasady gramatyki języka szwedzkiego, potrafi zastosować poprawne struktury gramatyczne formułując wypowiedzi ustne i pisemne na poziomie A2+ (ESOKJ).
- Zna słownictwo w zakresie języka szwedzkiego co najmniej na poziomie A2+ (ESOKJ) i potrafi się nim poprawnie posługiwać.
- Rozumie wypowiedzi ustne i pisemne w języku szwedzkim na poziomie A2+ (ESOKJ) na tematy związane z życiem codziennym i bieżącymi sprawami, zawierające opisy wydarzeń, uczuć i pragnień, potrafi zrozumieć główne myśli zawarte w wypowiedziach sformułowanych w standardowej odmianie języka.
- Potrafi formułować poprawne krótkie wypowiedzi ustne i pisemne w języku szwedzkim na poziomie co najmniej A2+ (ESOKJ) posługując się w tym celu słownictwem i wyrażeniami dotyczącymi tematów mu/jej znanych, związanych z życiem codziennym i wydarzeniami bieżącymi, potrafi opisywać przeżycia i wrażenia.
- Posiada wiedzę ogólną o Szwecji w zakresie kultury życia codziennego i geografii kraju.
- Posiada umiejętność wyszukiwania potrzebnego słownictwa posługując się słownikami dwujęzycznymi, w tym słownikami elektronicznymi i innymi źródłami multimedialnymi.
- Potrafi współpracować w parze i grupie przy rozwiązywaniu zadań wyznaczonych przez nauczyciela
- Rozumie potrzebę stałego pogłębiania swojej wiedzy i uczenia się przez całe życie, jest gotów do ciągłego rozwijania swoich umiejętności językowych, potrafi efektywnie organizować swoją pracę.

Treści programowe dla zajęć:

- **Fonetyka**
Prezentacja i poszerzenie zasad dotyczących wymowy, akcentacji i intonacji w języku szwedzkim (akcent wyrazowy, frazowy i zdaniowy, redukcje i asymilacje) oraz relacji między grafką a wymową.
Odtwarzanie, utrwalenie i zautomatyzowanie przez studentów wymowy, akcentacji, intonacji, asymilacji i redukcji w języku szwedzkim na poziomie podstawowym.
- **Gramatyka**
Prezentacja i poszerzenie podstawowej terminologii dotyczącej struktur i kategorii gramatycznych języka szwedzkiego.
Prezentacja i poszerzenie wiedzy o podstawowych częściach mowy języka szwedzkiego: czasownika, rzeczownika, przymiotnika, zaimka, przysłówka, przyimka, liczebnika, a także szyku zdania oznajmującego, pytania i przeczenia oraz wskazanie podstawowych różnic pomiędzy językiem szwedzkim a polskim.
Utrwalanie poznanych zasad gramatycznych poprzez ćwiczenia.
- **Komunikacja**
Prezentacja i poszerzenie słownictwa dotyczącego tematów typowych dla życia codziennego studenta i jego rodziny, czasu wolnego, zainteresowań, planów, podróżowania, opisów wydarzeń i przeżyć oraz tematów aktualnych; ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem poznanego słownictwa.
Ćwiczenie umiejętności czytania ze zrozumieniem prostych tekstów w języku szwedzkim na poziomie A2+ (ESOKJ).
Ćwiczenie umiejętności rozumienia ze słuchu prostych wypowiedzi w języku szwedzkim na poziomie A2+ (ESOKJ).
Kształtowanie i ćwiczenie umiejętności formułowania prostych wypowiedzi ustnych w języku szwedzkim na tematy, które dotyczą studenta, np. jego rodziny i najbliższego otoczenia, a także zawierającego proste opisy przeżyć i zdarzeń na poziomie A2+ (ESOKJ).
Kształtowanie i ćwiczenie umiejętności rozmawiania na tematy znane studentowi, które dotyczą jego samego, jego rodziny i najbliższego otoczenia.

Kształtowanie i ćwiczenie umiejętności formułowania prostych wypowiedzi pisemnych w języku szwedzkim na tematy, które są studentowi znane i dotyczą życia codziennego studenta, jego rodziny i najbliższego otoczenia na poziomie A2+ (ESOKJ).

Wprowadzenie w kontekst kulturowy, poszerzanie wiedzy ogólnej o Szwecji w zakresie kultury życia codziennego i geografii kraju.

Kształtowanie i rozwijanie umiejętności wykorzystania słownika dwujęzycznego, słowników elektronicznych oraz innych elektronicznych źródeł informacji w celu poszerzania zasobu słownictwa w zakresie języka szwedzkiego.

Nazwa zajęć: **Praktyczna nauka języka szwedzkiego 2 (PNJS 2)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada umiejętności językowe w języku szwedzkim na poziomie B1+ (ESOKJ) oraz ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności.
- Zna zasady związane z prawidłową intonacją, asymilacją i akcentem wyrazowym, zdaniowym i frazowym występującymi w języku szwedzkim i potrafi je stosować; potrafi zaznaczyć graficznie melodię zdania, rodzaj akcentu i granice rytmu
- Posiada szczegółową wiedzę w zakresie gramatyki języka szwedzkiego (morfologia, składnia), adekwatną do poziomu B1+ (ESOKJ) i potrafi ją wykorzystać w praktyce.
- Posiada aktywny zasób słownictwa na poziomie B1+ wg ESOKJ.
- Rozumie szwedzkie teksty pisane i mówione na poziomie B1+ (ESOKJ).
- Potrafi formułować różne typy wypowiedzi ustnych i pisemnych na poziomie B1+ (ESOKJ) z uwzględnieniem zasad gramatyki.
- Orientuje się w aktualnych wydarzeniach dotyczących kultury i życia społecznego w Szwecji, potrafi wyszukać informacje korzystając z różnego rodzaju źródeł (w tym źródeł internetowych).
- Potrafi korzystać ze słowników i innych pomocy leksykograficznych, a także innych źródeł wiedzy o języku szwedzkim.
- Potrafi pracować w grupie przyjmując różne role w wykonywanych zadaniach.
- Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i ciągłości praktyki komunikacyjnej w języku szwedzkim; efektywnie organizuje swoją pracę.

Treści programowe dla zajęć:

- **Fonetyka**
Omówienie prawidłowej intonacji, asymilacji i akcentu wyrazowego, zdaniowego i frazowego występujących w języku szwedzkim oraz praktyczne ćwiczenia w tym zakresie; ćwiczenie umiejętności graficznego zaznaczania melodii zdania, rodzaju akcentu i granic rytmu.
- **Gramatyka**
Prezentacja gramatyki języka szwedzkiego (morfologia, składnia) i ćwiczenia w zakresie jej praktycznej znajomości na poziomie B1+ (ESOKJ).
- **Komunikacja**
Kształtowanie i ćwiczenie czytania ze zrozumieniem szwedzkich tekstów podręcznikowych i innych na poziomie B1+ (ESOKJ).
Ćwiczenia w zakresie rozumienia szwedzkich wypowiedzi ustnych na poziomie B1+ (ESOKJ).
Prezentacja, utrwalanie i poszerzanie aktywnego zasobu słownictwa szwedzkiego (przede wszystkim słownictwa tematycznego związanego z różnymi dziedzinami życia) do poziomu B1+ (ESOKJ).
Ćwiczenia w zakresie tworzenia różnych typów tekstów pisanych w języku szwedzkim na poziomie B1+ (ESOKJ).
Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania wypowiedzi ustnych w języku szwedzkim na poziomie B1+ (ESOKJ).
Rozwijanie umiejętności prowadzenia rozmowy w j. szwedzkim, wcielania się w różne role i dyskusowania na podane tematy w parach lub grupach z wykorzystaniem adekwatnego słownictwa.
Rozwijanie wiedzy o Szwecji w zakresie kultury życia codziennego i aktualnych tematów.
Ćwiczenia z zakresu praktycznej znajomości języka szwedzkiego z wykorzystaniem słowników i zasobów internetowych.

Nazwa zajęć: **PNJS3**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku szwedzkim na poziomie co najmniej B2+ (ESOKJ) umożliwiające zaawansowaną komunikację w mowie i piśmie; ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności.

- rozumie wypowiedzi ustne rodzimych użytkowników języka szwedzkiego, w tym wypowiedzi o charakterze referatu i dyskusji; rozróżnia rejestry językowe i stylistyczne, zwraca uwagę na cechy dialektalne.
- potrafi formułować wypowiedzi ustne o różnym charakterze w języku szwedzkim na poziomie co najmniej B2+ (ESOKJ), posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną i logiczną strukturę;
- potrafi uczestniczyć w dyskusji na różne aktualne tematy prowadzonej w języku szwedzkim; poprawnie formułuje argumenty, traktuje z szacunkiem pozostałych uczestników i ich poglądy, potrafi się również podjąć prowadzenia dyskusji.
- potrafi analizować teksty kultury, wykazuje się orientacją w aktualnych wydarzeniach, zjawiskach i trendach szwedzkiego życia społecznego i kulturalnego; jest gotów do przekazywania swojej wiedzy innym.
- ma świadomość własnych możliwości i ograniczeń w zakresie języka szwedzkiego, potrafi samodzielnie poprawić zasygnalizowane przez nauczyciela błędy; jest gotów/gotowa pogłębiać i aktualizować swoją wiedzę, rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
- potrafi organizować własną pracę, odpowiednio dostosowując metodę do otrzymanego zadania, umie współpracować z innymi i przyjmować różne zadania podczas pracy w grupie.
- czyta ze zrozumieniem i analizuje różne typy tekstów w języku szwedzkim, w tym teksty popularnonaukowe i naukowe.
- rozumie przebieg procesu powstawania tekstu akademickiego i zna zasady obowiązujące przy tworzeniu tego typu tekstu; zna zasady streszczania, referowania i komentowania tekstów o charakterze naukowym.
- potrafi formułować spójne i logiczne dłuższe wypowiedzi pisemne w języku szwedzkim na poziomie co najmniej B2+ (ESOKJ), w tym wypowiedzi o charakterze akademickim, dobierając odpowiednio słownictwo, stosując się do zasad gramatycznych i dbając o poprawność stylistyczną tekstu.
- potrafi dokonać analizy tekstu pisanego pod względem poprawności gramatycznej, stylistycznej i leksykalnej, odnajdując, nazywając, komentując i poprawiając dostrzeżone usterki.

Treści programowe dla zajęć:

- Komunikacja

Ćwiczenie wszechstronnych i zaawansowanych umiejętności komunikacyjnych na poziomie B2+ w zakresie języka szwedzkiego w sytuacjach dotyczących życia codziennego i społecznego, a także w kontekstach specjalistycznych.

Ćwiczenia rozwijające zasób słownictwa i doskonalące umiejętność prawidłowego doboru słownictwa potrzebnego do konstruowania wypowiedzi ustnych i pisemnych, ze szczególnym uwzględnieniem słownictwa tematycznego z różnych dziedzin, wyrażań idiomatycznych oraz terminów naukowych.

Ćwiczenia doskonalące umiejętność rozumienia ze słuchu zaawansowanych wypowiedzi w języku szwedzkim mających charakter dyskusji i referatu (również o charakterze popularnonaukowym i naukowym) oraz tekstów literackich.

Ćwiczenie umiejętności analizy wypowiedzi ustnych pod względem treści i formy, ze zwróceniem uwagi na rejestr językowy, specyfikę stylistyczną i dialektalne warianty językowe.

Ćwiczenia doskonalące umiejętność formułowania wypowiedzi ustnych różnego typu, zarówno krótkich wypowiedzi o charakterze komentarza, jak i dłuższych mających charakter referatu.

Ćwiczenia doskonalące umiejętność uczestniczenia w dyskusji, wyrażania opinii i argumentowania na rzecz swego stanowiska.

Utrwalenie wiadomości na temat zasad gramatycznych i leksykalnych języka szwedzkiego poprzez analizę poprawności wypowiedzi pisemnych i ustnych. Ćwiczenie nawyku krytycznej refleksji dotyczącej własnych wypowiedzi i wyrabianie umiejętności oceny wypowiedzi innych osób.

Kształtowanie i rozwijanie umiejętności analizy szwedzkich tekstów kultury z uwzględnieniem szwedzkiego dziedzictwa kulturowego, ćwiczenie umiejętności śledzenia i krytycznej oceny aktualnych wydarzeń, zjawisk i trendów obecnych w szwedzkim życiu kulturalnym i społecznym.

- Pisanie i pisanie akademickie

Ćwiczenia doskonalące umiejętność analizy i interpretacji różnego rodzaju tekstów pisanych w języku szwedzkim, w tym tekstów literackich oraz tekstów popularnonaukowych i naukowych z dziedziny literaturoznawstwa, kulturoznawstwa i językoznawstwa szwedzkiego.

Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania wypowiedzi pisemnych różnego typu na poziomie B2+ (ESOKJ), w tym tekstów o charakterze akademickim).

Ćwiczenie umiejętności pozyskiwania i weryfikowania informacji potrzebnych

do konstruowania wypowiedzi ustnych i pisemnych; prezentacja źródeł pozyskiwania informacji, zwrócenia uwagi na obowiązek przestrzegania prawa autorskiego i poszanowania własności intelektualnej.

Nazwa zajęć: Elementy pragmatyki przekładu języka szwedzkiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawowy zakres problematyki dotyczącej procesu translacji i zasadniczych strategii translatorskich w języku polskim i szwedzkim oraz podstawową terminologię translatorską w języku polskim i szwedzkim
- Potrafi przełożyć z języka szwedzkiego na język polski/języka polskiego na język szwedzki krótki i nieskomplikowany tekst zaczerpnięty z życia codziennego, posługując się słownikami i leksykonami
- Potrafi zidentyfikować najważniejsze osie problemów zachodzących w procesie przekładu z języka szwedzkiego na język polski/języka polskiego na język szwedzki i umie wskazać ich rozwiązanie
- Umie przetłumaczyć fragment nieskomplikowanego tekstu literackiego z języka szwedzkiego na język polski z zachowaniem zasad polskiej pisowni i stylistyki oraz z poszanowaniem prawa autorskiego
- Posługuje się podstawową terminologią translatorską w języku polskim i szwedzkim
- Potrafi odnieść się w sposób krytyczny do własnych efektów pracy nad tłumaczeniem oraz do efektów pracy innych studentów, identyfikując problematyczne kwestie i wskazując ich rozwiązanie.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie najważniejszych typów przekładu ze szczególnym uwzględnieniem translacji interlingwalnej oraz podstawowej terminologii dotyczącej procesu przekładu
- Prezentacja etapów procesu tłumaczeniowego w oparciu o polską i szwedzką literaturę przedmiotu
- Identyfikacja zasadniczych problemów językowych rysujących się w procesie przekładu z języka szwedzkiego na polski / języka polskiego na szwedzki (np. zaimki dzierżawcze, strona bierna, szyk zdania)
- Tłumaczenie na język polski/język szwedzki i zdań, zwrotów i idiomów ilustrujących różnice znaczeniowe i gramatyczne między językiem wyjściowym a docelowym z wykorzystaniem odpowiednich słowników, leksykonów i korpusów dostępnych on-line
- Identyfikacja i poprawianie błędów translatorskich na przykładzie tekstów zaprezentowanych studentom przez wykładowcę
- Prezentacja najistotniejszych różnic między przekładem użytkowym a literackim
- Tłumaczenie na język polski/język szwedzki krótkich tekstów użytkowych i prasowych (np. notatka prasowa, nekrolog, ulotka informacyjna) i dyskusja na temat wyborów translatorskich na forum grupy
- Tłumaczenie na język polski fragmentów współczesnych szwedzkich utworów prozatorskich różnych gatunków (np. nowela, wiersz prozą) z zastosowaniem odpowiednich słowników i leksykonów.

Nazwa zajęć: Gramatyka opisowa języka szwedzkiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę z zakresu fonologii języka szwedzkiego, potrafi wykorzystywać szwedzką terminologię językoznawczą (zwłaszcza tę związaną z fonologią), zna zasady transkrypcji fonetycznej i potrafi je stosować w praktyce, posiada wiedzę nt. zależności pomiędzy ortografią a wymową i potrafi ją stosować
- potrafi scharakteryzować system samogłoskowy, spółgłoskowy oraz zasady prozodii języka szwedzkiego, rozpoznaje różnice regionalne w wymowie szwedzkiej i potrafi je umiejscowić geograficznie
- posiada wiedzę z zakresu semantyki (ze szczególnym uwzględnieniem języka szwedzkiego) i morfologii języka szwedzkiego (typy morfemów, analiza morfologiczna, podstawowe typy słowotwórcze współczesnego języka szwedzkiego oraz podobieństwa i różnice występujące pomiędzy poszczególnymi typami słowotwórczymi, kryteria podziału wyrazów na klasy gramatyczne), potrafi wykorzystywać szwedzką terminologię językoznawczą (zwłaszcza tę związaną z semantyką i morfologią)
- potrafi dokonać analizy słowotwórczej na tekstach oryginalnych, z wykorzystaniem źródeł leksykograficznych i innych, potrafi stosować zasady tworzenia poszczególnych typów słowotwórczych w praktyce

- posiada wiedzę z zakresu składni języka szwedzkiego (fraza, typy fraz, stosunki składniowe pomiędzy elementami grupy składniowej, części zdania, zdania pojedyncze i złożone), potrafi wykorzystywać szwedzką terminologię językoznawczą (zwłaszcza tę związaną ze składnią)
- potrafi dokonać analizy składniowej na poziomie zdania oraz tekstu, przedstawić budowę szwedzkiego zdania (głównego i podrzędnego) w schemacie zdaniowym, potrafi analizować szwedzkie teksty pod kątem zjawisk gramatycznych omawianych w trakcie zajęć, rozpoznaje i potrafi scharakteryzować specyficzne dla współczesnego języka szwedzkiego konstrukcje składniowe
- wie, jak korzystać ze słowników oraz innych źródeł oryginalnych
- ma świadomość potrzeby pogłębiania zdobytej wiedzy i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie podstawowych zagadnień fonologii (fonem a grafem, sylaba, powstawanie dźwięków)
- Przedstawienie systemów samogłoskowego i spółgłoskowego, prozodycznego i akcentowego języka szwedzkiego, zasad redukcji i asymilacji w wymowie szwedzkiej oraz różnic regionalnych w wymowie szwedzkiej
- Przedstawienie zasad transkrypcji fonetycznej zgodnej z zasadami IPA i doskonalenie umiejętności transkrypcji
- Przedstawienie podstawowych zagadnień semantyki językoznawczej (słowo a znaczenie, relacje semantyczne)
- Prezentacja klasyfikacji morfemów w języku szwedzkim i zasad analizy morfologicznej
- Szczegółowa prezentacja charakterystyki dwóch najważniejszych typów słowotwórczych we współczesnej szwedczyźnie: *sammansättning* i *avledning* oraz przegląd typów pozostałych (np. *avledd sammansättning, förkortningar*), omówienie i klasyfikacja zapożyczeń w języku szwedzkim
- Doskonalenie umiejętności analizy słowotwórczej poznanych typów słowotwórczych oraz rozwijanie umiejętności praktycznego stosowania zasad tworzenia poszczególnych typów słowotwórczych
- Przedstawienie wiedzy z zakresu morfologii języka szwedzkiego. Kryteria podziału wyrazów na klasy gramatyczne, omówienie kolejnych klas gramatycznych.
- Przedstawienie wiedzy z zakresu składni języka szwedzkiego (fraza, typy fraz, stosunki składniowe pomiędzy elementami grupy składniowej, szczegółowa charakterystyka części zdania w j. szwedzkim, schemat zdania głównego i podrzędnego w j. szwedzkim)
- Konstrukcje syntaktyczne charakterystyczne dla współczesnego języka szwedzkiego
- Zasady analizy składniowej na poziomie zdania oraz tekstu – ćwiczenia z wykorzystaniem materiałów oryginalnych
- Rozwijanie umiejętności analizowania szwedzkich tekstów pod kątem zjawisk gramatycznych omawianych w trakcie zajęć, doskonalenie umiejętności korzystania z oryginalnych materiałów źródłowych.

Nazwa zajęć: Gramatyka kontrastywna polsko-szwedzka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi posługiwać się podstawową terminologią językoznawstwa kontrastywnego i typologicznego
- potrafi rozróżnić klasyfikacje genetyczne i strukturalne języków i odnieść je do genetycznych i strukturalnych różnic między językiem polskim a szwedzkim
- ma wiedzę z zakresu klasyfikacji typologicznej języków świata ze szczególnym uwzględnieniem języka polskiego i szwedzkiego
- zna najważniejsze osiągnięcia naukowe z zakresu polsko-szwedzkiej gramatyki kontrastywnej i potrafi scharakteryzować język polski i język szwedzki w ujęciu typologicznym
- potrafi posługiwać się źródłami (np. leksykonami językoznawczymi, bazami danych, anotowanymi korpusami) w celu analizowania zjawisk językowych o obrębie polsko-szwedzkiej gramatyki kontrastywnej
- potrafi przeprowadzić analizę wybranych zjawisk z zakresu gramatyki języka polskiego i języka duńskiego w ujęciu
- ma świadomość potrzeby pogłębiania zdobytej wiedzy i umiejętności

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie w zakres badań językoznawstwa kontrastywnego i właściwą terminologię.
- Przedstawienie narzędzi pomocnych w badaniach kontrastywnych, w tym korpusów paralelnych, m.in. Europarl, Culler i Spraakbanken.

- Podobieństwa i różnice między językiem polskim a szwedzkim w obrębie repertuaru kategorii gramatycznych: kategorie nominalne: liczba i rodzaj; przypadek; określoność, wyrażenia dzierżawcze
- Podobieństwa i różnice między językiem polskim a szwedzkim w obrębie repertuaru kategorii gramatycznych: kategorie werbalne: czas, strona, tryb i modalność
- Podsumowanie: analiza interakcji międzykategorialnych, np. aspekt - określoność
- Różnice składniowe między polskim a szwedzkim: negacja, szyk grupy imiennej, szyk zdania
- Inne różnice między językiem polskim a szwedzkim: różnice w obrębie fonologii.

Nazwa zajęć: **Historia języka szwedzkiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę o miejscu szwedzkiego wśród języków germańskich, procesach wyodrębniania języka pranordyckiego z pragermańskiego oraz szwedzkiego z pranordyckiego, najważniejszych epokach w historii języka szwedzkiego i zna podstawy ich wyróżnienia oraz główne źródła wiedzy o nich
- potrafi scharakteryzować każdą z epok pod względem systemu fonologicznego, morfologicznego, składniowego i leksykalnego
- potrafi umiejscowić szwedzkie teksty we właściwej epoce i czyta znormalizowane teksty starszwedzkie oraz normalizowane i nienormalizowane teksty nowoszwedzkie korzystając z materiałów pomocniczych (słowniki, tabele odmian, korpusy elektroniczne)
- posługuje się słownikami i innymi materiałami pomocniczymi, korzysta z korpusów obejmujących materiał staro- i nowoszwedzki
- krytycznie odnosi się do badań historycznojęzykowych oraz współczesnych edycji tekstów
- rozumie rolę analizy historycznojęzykowej w procesie kształtowania, rozwijania i utrzymywania własnej kompetencji językowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie. Miejsce języków germańskich wśród indoeuropejskich, nordyckich wśród germańskich, szwedzkiego wśród nordyckich.
- Periodyzacja języka szwedzkiego i najważniejsze zabytki językowe.
- Alfabet runiczny i jego pochodzenie. Najważniejsze inskrypcje runiczne. Ewolucja pisma (starszy i młodszy futhark). Ornamentyka inskrypcji runicznych.
- Klasyczny starszwedzki (1225-1375). Historia tonemów i zmian w obrębie systemu samogłoskowego.
- Młodszy starszwedzki (1375-1526). Najważniejsze zmiany językowe: rozpad systemu przypadkowego, kształtowanie się określoności, zmiana szyku zdania podrzędnego, obligatoryfikacja podmiotu. Narzędzia w badaniach diachronicznych: anotowane korpusy historyczne.
- Starszy młodszwedzki (1526-1732). Ewolucja kategorii rodzaju. Zmiany w obrębie szyku zdania. Kontakty z językiem górnoniemieckim. Narzędzia w badaniach diachronicznych: anotowane korpusy historyczne.
- Młodszy młodszwedzki (1732-1900). Ewolucja kategorii liczby. Narzędzia w badaniach diachronicznych: anotowane korpusy historyczne.
- Najważniejsze zmiany i tendencje rozwojowe współczesnego języka szwedzkiego.

Nazwa zajęć: **Literatura szwedzka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna problematykę, nazwiska autorów, tytuły prac oraz trendy literatury szwedzkiej od lat osiemdziesiątych XIX w. do czasów najnowszych oraz wskazuje korelacje między zjawiskami literackimi a zjawiskami społecznymi i historycznymi w Szwecji w tym okresie
- Czyta w języku szwedzkim teksty literatury pięknej o zróżnicowanym poziomie trudności językowej i objętości oraz teksty podręcznikowe i wybrane teksty krytyczne, posługując się słownikami standardowymi oraz sporadycznie historycznymi w wersji książkowej i elektronicznej
- Umie samodzielnie przygotować obszerną i wyczerpującą prezentację ustną w języku szwedzkim na temat danego trendu literackiego oraz profilu pisarzy w nim tworzących, korzystając samodzielnie zidentyfikowanych źródeł i materiałów
- Dyskutuje w języku szwedzkim z pozostałymi osobami z grupy oraz z wykładowcą na temat omawianych w trakcie kursu utworów oraz trendów literackich, interpretuje omawiane utwory literackie, posługując się terminologią literaturoznawczą w języku szwedzkim, i analizuje przeczytane utwory pod względem formalnym i w perspektywie diachronicznej

- Potrafi samodzielnie napisać pracę o charakterze eseju argumentacyjnego/ analizy w języku szwedzkim na jeden z podanych tematów z literatury szwedzkiej, samodzielnie wyszukując właściwą literaturę krytyczną, i wykonać w sposób prawidłowy przypisy oraz listę bibliograficzną
- Posługuje się w miarę swobodnie warsztatem pojęciowym w języku szwedzkim z zakresu literaturoznawstwa oraz stosuje niektóre modele teoretycznoliterackie do analizy i interpretacji poszczególnych utworów

Treści programowe dla zajęć:

Semestr I

- Prezentacja zarysu najważniejszych przemian w historii literatury szwedzkiej powojennej 1940-70
- Prezentacja szwedzkiego modernizmu lat czterdziestych XX w. na podstawie wybranych testów najbardziej znaczących twórców tej dekady
- Prezentacja najważniejszych tendencji w literaturze szwedzkiej w latach 50. XX w kontekście wydarzeń szwedzkich i międzynarodowych, z uwzględnieniem literatury dla dzieci
- Przedstawienie na podstawie wybranych utworów nurtów eksperymentalnych w poezji szwedzkiej lat sześćdziesiątych XX w.
- Fenomen literatury zaangażowanej, politycznej, po 1965r. z uwzględnieniem uwarunkowań polityczno-społecznych.

Semestr II

- Prezentacja zarysu najważniejszych przemian w historii literatury szwedzkiej lat 1970-2020
- Szwedzka literatura feministyczna lat 70. XX - prezentacja połączona z analizą wybranych tekstów
- Literatura imigrantów w Szwecji - prezentacja połączona z analizą wybranych tekstów
- Postmodernizm w literaturze i krytyce szwedzkiej
- Fenomen szwedzkiej literatury kryminalnej, jej tradycje i rozwój
- Przedstawienie na przykładzie wybranych utworów najważniejszych tendencji w rozwoju poezji i prozy szwedzkiej XXI w.
- Prezentacja najciekawszych osiągnięć szwedzkiej dramaturgii (po 1970 r)

Semestr III

- Prezentacja zarysu najważniejszych przemian w historii literatury szwedzkiej lat 1880-1900 w odniesieniu do wydarzeń społeczno-politycznych Szwecji - okres tzw. przełomu nowoczesnego
- Szwedzki realizm krytyczny i naturalizm – prezentacja połączona z analizą wybranych tekstów, kontekst skandynawski
- Rozwój dramatu szwedzkiego na podstawie twórczości Augusta Strindberga i jego pokolenia połączona z analizą wybranych dramatów
- Neoromantyzm w literaturze szwedzkiej i jego główni przedstawiciele
- Literatura przełomu wieku - dekadentyzm i symbolizm szwedzki

Semestr IV

- Prezentacja zarysu najważniejszych przemian w historii literatury szwedzkiej lat 1910-1940 w odniesieniu do wydarzeń społeczno-politycznych Szwecji
- Szwedzki realizm mieszczański i proletariacki - analiza wybranych tekstów
- Modernizm w literaturze szwedzkiej - prezentacja połączona z analizą wybranych utworów, poznanie twórczości głównych przedstawicieli modernizmu w literaturze szwedzkiej oraz fińsko-szwedzkiej
- Tradycja i nowoczesność w poezji szwedzkiej lat trzydziestych - prezentacja połączona z analizą wybranych tekstów
- Prezentacja nurtu proletariackiego i tzw. szkoły fornalskiej lat trzydziestych w szwedzkiej prozie
- Tradycja i nowoczesność w prozie i dramacie szwedzkim lat trzydziestych, prezentacja połączona z analizą wybranych tekstów.

Nazwa zajęć: Wiedza o Szwecji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat geografii Szwecji oraz dziedzictwa kulturowego, a także współczesnego życia kulturalnego kraju; jest gotów/ gotowa do jej weryfikowania i aktualizowania
- Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat współczesnego państwa i społeczeństwa szwedzkiego, osadzoną w kontekście historycznym oraz politycznym; jest gotów/gotowa do jej weryfikowania i aktualizowania
- Orientuje się w aktualnych tematach poruszanych w debacie publicznej, dotyczących różnych aspektów życia politycznego, społecznego i kulturalnego Szwecji; potrafi wskazywać konkretne problemy i komentować je, uczestnicząc w dyskusji i wykorzystując wiedzę zdobytą na zajęciach
- Posługuje się terminologią z dziedziny geografii, kultury, sztuki, polityki i życia społecznego; potrafi wyjaśniać pojęcia kluczowe dla wyżej wymienionych obszarów

- Potrafi umiejętnie korzystać z różnego rodzaju źródeł, wyszukuje potrzebne informacje i przygotowuje wypowiedzi ustne/pisemne o charakterze referatu i analizy związane z tematyką zajęć, uwzględniając zasady ochrony własności intelektualnej oraz prawa autorskiego
- Ma świadomość różnorodności kulturowej jako istotnego elementu szwedzkiej polityki społecznej, wykazuje się tolerancją i otwartością na nowe idee; jest gotów do popularyzowania wiedzy o społeczeństwie i kulturze Szwecji.

Treści programowe dla zajęć:

Semestr I

- Proces kształtowania szwedzkiej tożsamości narodowej, szwedzkie symbole narodowe
- Szwedzkie dziedzictwo kulturowe i współczesna kultura Szwecji; mentalność szwedzka i kultura życia codziennego
- Warunki naturalne Szwecji, podział na krainy historyczno-geograficzne i podział administracyjny kraju, tradycyjne i nowe dziedziny szwedzkiej gospodarki
- Procesy demograficzne w społeczeństwie szwedzkim i mniejszości narodowe w ujęciu historycznym

Semestr II

- Szwedzki model państwa dobrobytu (*folkhemmet*): geneza i etapy rozwoju; ekonomiczne uwarunkowania państwa dobrobytu, dyskusja nad wadami i zaletami *folkhemmet*
- Społeczeństwo szwedzkie: polityka mieszkaniowa, polityka prorodzinna, opieka nad ludźmi starszymi, opieka zdrowotna
- Szwedzki system oświaty (wychowanie przedszkolne, szkołą podstawowa, szkołą średnia, studia wyższe, kształcenie zawodowe, oświata dorosłych)
- Szwedzka polityka na rzecz równości i sposobów przeciwdziałania dyskryminacji;
- polityka integracyjna i wyzwania społeczeństwa wielokulturowego.
- Szwedzkie społeczeństwo obywatelskie: związki zawodowe, ruchy społeczne i organizacje w Szwecji; związki wyznaniowe, ze szczególnym uwzględnieniem Kościoła Szwecji.

Semestr III

- Kształtowanie się ustroju Szwecji i funkcjonowanie współczesnego państwa szwedzkiego: konstytucja, parlament, rząd, proces legislacyjny, wybory, referenda, samorząd lokalny, administracja publiczna na szczeblu krajowym i lokalnym
- Szwedzkie partie polityczne (profil ideologiczny, różnice i podobieństwa programowe, sojusze i koalicje, wybitni politycy, szwedzka kultura polityczna)
- Porządek publiczny i wymiar sprawiedliwości w Szwecji (policja, prokuratura, sądownictwo, system penitencjarny, profilaktyka społeczna)
- Szwedzka polityka zagraniczna i obronna (doktryna neutralności i niewchodzenia w sojusze militarne w ujęciu historycznym i współczesnym, działalność Szwecji w ONZ, wspierania krajów rozwijających się).

Nazwa zajęć: Proseminarium językoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie specyfikę pracy akademickiej o charakterze filologicznym, potrafi zaplanować proces pisania pracy, uwzględniając zasady dotyczące poszczególnych etapów tego procesu.
- potrafi zastosować w praktyce poznane zasady formalne dotyczące prac akademickich; zna i potrafi zastosować zasady cytowania, sporządzania odnośników i bibliografii; zna podstawowe zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej i rozumie konieczność poszanowania prawa autorskiego.
- potrafi wyszukiwać materiały potrzebne do napisania pracy akademickiej, potrafi ocenić źródła informacji.
- potrafi wskazać i zastosować właściwy rejestr języka (język naukowy); zna kluczowe pojęcia z zakresu językoznawstwa w języku polskim i języku szwedzkim.
- potrafi dokonać (pod kierunkiem prowadzącego) analizy tekstu źródłowego a także tekstu o charakterze naukowym z zakresu językoznawstwa szwedzkiego.
- potrafi przygotować prezentację ustną opartą na tekście popularnonaukowym i przedstawić ją grupie.

Treści programowe dla zajęć:

- Proces pisania pracy akademickiej o charakterze filologicznym. Planowanie procesu.
- Wyszukiwanie materiałów do pracy. Ocena źródeł.
- Czytanie i analiza tekstu źródłowego, tekstu popularnonaukowego i naukowego.
- Przygotowywanie notatek.
- Struktura pracy licencjackiej.
- Problematyzacja zagadnień badawczych.

- Sposób prowadzenia argumentacji w pracy akademickiej.
- Język naukowy - wprowadzenie.
- Sposób korzystania ze źródeł: odnośniki, cytowanie, bibliografia, tabele i wykresy. Pojęcie plagiatu.
- Teoria, pojęcia, metoda badawcza w rozprawie akademickiej – wprowadzenie.
- Typografia, layout (m.in. podział tekstu, śródtytuły)
- Przygotowanie prezentacji ustnej. Technika prezentacji.
- Kryteria oceny prac licencjackich.

Nazwa zajęć: Proseminarium literaturoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie specyfikę pracy akademickiej o charakterze filologicznym, potrafi zaplanować proces pisania pracy, uwzględniając zasady dotyczące poszczególnych etapów tego procesu.
- potrafi zastosować w praktyce poznane zasady formalne dotyczące prac akademickich; zna i potrafi zastosować zasady cytowania, sporządzania odnośników i bibliografii; zna podstawowe zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej i rozumie konieczność poszanowania prawa autorskiego.
- potrafi wyszukiwać materiały potrzebne do napisania pracy akademickiej, potrafi ocenić źródła informacji,
- potrafi wskazać i zastosować właściwy rejestr języka (język naukowy); zna kluczowe pojęcia z zakresu literaturoznawstwa i badań nad kulturą i społeczeństwem w języku polskim i języku szwedzkim.
- potrafi dokonać (pod kierunkiem prowadzącego) analizy tekstu literackiego i innych tekstów źródłowych, a także tekstu tekstów o charakterze naukowym z zakresu literaturoznawstwa szwedzkiego oraz wiedzy o kulturze i społeczeństwie Szwecji.
- potrafi przygotować prezentację ustną opartą na tekście popularnonaukowym i przedstawić ją grupie.

Treści programowe dla zajęć:

- Proces pisania pracy akademickiej o charakterze filologicznym. Planowanie procesu.
- Wyszukiwanie materiałów do pracy. Ocena źródeł.
- Czytanie i analiza tekstu literackiego, innego tekstu źródłowego, tekstu popularnonaukowego i naukowego.
- Przygotowywanie notatek.
- Struktura pracy licencjackiej.
- Problematyzacja zagadnień badawczych.
- Sposób prowadzenia argumentacji w pracy akademickiej.
- Język naukowy - wprowadzenie.
- Sposób korzystania ze źródeł: odnośniki, cytowanie, bibliografia, tabele i wykresy. Pojęcie plagiatu.
- Teoria, pojęcia, metoda badawcza w rozprawie akademickiej – wprowadzenie.
- Typografia, layout (m.in. podział tekstu, śródtytuły)
- Przygotowanie prezentacji ustnej. Technika prezentacji.
- Kryteria oceny prac licencjackich.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie językoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze kierunki i metody badań w zakresie językoznawstwa szwedzkiego oraz podstawową terminologię badawczą w języku szwedzkim, jest gotów do pogłębiania i uzupełniania swojej wiedzy
- Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie wybranego kierunku i metody badań i w odpowiedni sposób posługuje się adekwatną terminologią badawczą w języku szwedzkim
- Potrafi (przy pomocy promotora) właściwie sformułować problem badawczy, umiejętnie wybrać przydatne źródła, wykonać analizę tekstu / zjawiska, osadzając ją w istniejącym kontekście badań naukowych; poddaje krytycznej ocenie własne dokonania i wprowadza niezbędne poprawki
- Samodzielnie rozwijając wybrany problem badawczy potrafi napisać ok. 40-stronicowy tekst o charakterze akademickim w języku szwedzkim, zawierający prawidłowe odniesienia do stanu badań;
- Potrafi prawidłowo cytować i referować badania innych autorów, z zachowaniem zasad etycznych i poszanowaniem prawa autorskiego, stosując się do wymogów formalnych dotyczących prac licencjackich (przypisy, bibliografia)

- Potrafi spójnie i zwięźle zreferować wyniki cudzych i własnych badań w ustnej prezentacji, jest gotów do popularyzowania zdobytej wiedzy językoznawczej.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybór tematu pracy licencjackiej, zdefiniowanie celu pracy
- Przygotowanie, przedstawienie i omówienie konspektu pracy licencjackiej i bibliografii
- Przygotowanie rozdziałów teoretycznych pracy licencjackiej
- Przygotowanie rozdziału analitycznego pracy licencjackiej
- Dyskusja z promotorem na temat przygotowywanych rozdziałów pracy licencjackiej
- Zreferowanie wybranych zagadnień przygotowywanej pracy w ramach spotkania seminaryjnego w grupie
- Nadanie ostatecznego kształtu pracy licencjackiej z uwzględnieniem wymogów formalnych
- Przygotowanie do egzaminu dyplomowego.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie literaturoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna najważniejsze kierunki i metody badań w zakresie literaturoznawstwa szwedzkiego i badań nad kulturą i społeczeństwem szwedzkim oraz podstawową terminologię badawczą w języku szwedzkim, jest gotów do pogłębiania i uzupełniania swojej wiedzy.
- posiada pogłębioną wiedzę w zakresie wybranego kierunku i metody badań i w odpowiedni sposób posługuje się adekwatną terminologią badawczą w języku szwedzkim.
- potrafi (przy pomocy promotora) właściwie sformułować problem badawczy, umiejętnie wybrać przydatne źródła, wykonać analizę tekstu / zjawiska, osadzając ją w istniejącym kontekście badań naukowych; poddaje krytycznej ocenie własne dokonania i wprowadza niezbędne poprawki.
- samodzielnie rozwijając wybrany problem badawczy potrafi napisać ok. 40-stronicowy tekst o charakterze akademickim w języku szwedzkim, zawierający prawidłowe odniesienia do stanu badań.
- potrafi prawidłowo cytować i referować badania innych autorów, z zachowaniem zasad etycznych i poszanowaniem prawa autorskiego, stosując się do wymogów formalnych dotyczących prac licencjackich (przypisy, bibliografia).
- potrafi spójnie i zwięźle zreferować wyniki cudzych i własnych badań w ustnej prezentacji, jest gotów do popularyzowania zdobytej wiedzy literaturoznawczej/ wiedzy o kulturze i społeczeństwie szwedzkim.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybór tematu pracy licencjackiej, zdefiniowanie celu pracy
- Przygotowanie, przedstawienie i omówienie konspektu pracy licencjackiej i bibliografii
- Przygotowanie rozdziałów teoretycznych i historycznych pracy licencjackiej
- Przygotowanie rozdziału analitycznego pracy licencjackiej
- Dyskusja z promotorem na temat przygotowywanych rozdziałów pracy licencjackiej
- Zreferowanie wybranych zagadnień przygotowywanej pracy w ramach spotkania seminaryjnego w grupie
- Nadanie ostatecznego kształtu pracy licencjackiej z uwzględnieniem wymogów formalnych
- Przygotowanie do egzaminu dyplomowego.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka norweskiego 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku norweskim na poziomie A2+ (ESOKJ) oraz ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności.
- zna zasady dotyczące wymowy, intonacji i akcentacji w języku norweskim i potrafi je stosować.
- zna zasady gramatyki języki norweskiej, potrafi zastosować poprawne struktury gramatyczne formułując wypowiedzi ustne i pisemne na poziomie A2+ (ESOKJ).
- zna słownictwo w zakresie języka norweskiego co najmniej na poziomie A2+ (ESOKJ) i potrafi się nim poprawnie posługiwać.
- rozumie wypowiedzi ustne i pisemne w języku norweskim na poziomie A2+ (ESOKJ) na tematy związane z życiem codziennym i bieżącymi sprawami, zawierające opisy wydarzeń, uczuć i pragnień, potrafi zrozumieć główne myśli zawarte w wypowiedziach sformułowanych w standardowej odmianie języka.
- potrafi formułować poprawne krótkie wypowiedzi ustne i pisemne w języku norweskim na poziomie co najmniej A2+ (ESOKJ) posługując się w tym celu słownictwem i wyrażeniami dotyczącymi tematów mu/jej znanych, związanych z życiem codziennym i wydarzeniami bieżącymi, potrafi opisywać przeżycia i wrażenia.
- posiada wiedzę ogólną o Norwegii w zakresie kultury życia codziennego i geografii kraju.

- posiada umiejętność wyszukiwania potrzebnego słownictwa posługując się słownikami dwujęzycznymi, w tym słownikami elektronicznymi i innymi źródłami multimedialnymi.
- potrafi współpracować w parze i grupie przy rozwiązywaniu zadań wyznaczonych przez nauczyciela
- rozumie potrzebę stałego pogłębiania swojej wiedzy i uczenia się przez całe życie jest gotów do ciągłego rozwijania swoich umiejętności językowych, potrafi efektywnie organizować swoją pracę.

Treści programowe dla zajęć:

Fonetyka

- Prezentacja i poszerzenie zasad dotyczących wymowy, akcentacji i intonacji w języku norweskim (akcent wyrazowy, frazowy i zdaniowy, redukcje i asymilacje) oraz relacji między grafia a wymową.
- Odtwarzanie, utrwalenie i zautomatyzowanie przez studentów wymowy, akcentacji, intonacji, asymilacji i redukcji w języku norweskim na poziomie podstawowym.

Gramatyka

- Prezentacja i poszerzenie podstawowej terminologii dotyczącej struktur i kategorii gramatycznych języka norweskiego.
- Prezentacja i poszerzenie wiedzy o podstawowych częściach mowy języka norweskiego: czasownika, rzeczownika, przymiotnika, zaimka, przysłówka, przyimka, liczebnika, a także szyku zdania oznajmującego, pytania i przeczenia oraz wskazanie podstawowych różnic pomiędzy językiem norweskim a polskim.
- Utrwalanie poznanych zasad gramatycznych poprzez ćwiczenia.

Komunikacja

- Prezentacja i poszerzanie słownictwa dotyczącego tematów typowych dla życia codziennego studenta i jego rodziny, czasu wolnego, zainteresowań, planów, podróżowania, opisów wydarzeń i przeżyć oraz tematów aktualnych; ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem poznanego słownictwa.
- Ćwiczenie umiejętności czytania ze zrozumieniem prostych tekstów w języku norweskim na poziomie A2+ (ESOKJ).
- Ćwiczenie umiejętności rozumienia ze słuchu prostych wypowiedzi w języku norweskim na poziomie A2+ (ESOKJ).
- Kształtowanie i ćwiczenie umiejętności formułowania prostych wypowiedzi ustnych w języku norweskim na tematy, które dotyczą studenta, np. jego rodziny i najbliższego otoczenia, a także zawierającego proste opisy przeżyć i zdarzeń na poziomie A2+ (ESOKJ).
- Kształtowanie i ćwiczenie umiejętności rozmawiania na tematy znane studentowi, które dotyczą jego samego, jego rodziny i najbliższego otoczenia.
- Kształtowanie i ćwiczenie umiejętności formułowania prostych wypowiedzi pisemnych w języku norweskim na tematy, które są studentowi znane i dotyczą życia codziennego studenta, jego rodziny i najbliższego otoczenia na poziomie A2+ (ESOKJ).
- Wprowadzenie w kontekst kulturowy, poszerzanie wiedzy ogólnej o Norwegii w zakresie kultury życia codziennego i geografii kraju.
- Kształtowanie i rozwijanie umiejętności wykorzystania słownika dwujęzycznego, słowników elektronicznych oraz innych elektronicznych źródeł informacji w celu poszerzania zasobu słownictwa w zakresie języka norweskiego.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka norweskiego 2 (PNJN 2)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku norweskim na poziomie B1+ (ESOKJ) oraz ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności.
- zna zasady związane z prawidłową intonacją, asymilacją i akcentem wyrazowym, zdaniowym i frazowym występującymi w języku norweskim i potrafi je stosować; potrafi zaznaczyć graficznie melodię zdania, rodzaj akcentu i granice rytmu
- posiada szczegółową wiedzę w zakresie gramatyki języka norweskiego (morfologia, składnia), adekwatną do poziomu B1+ (ESOKJ) i potrafi ją wykorzystać w praktyce.
- posiada aktywny zasób słownictwa na poziomie B1+ wg ESOKJ.
- rozumie norweskie teksty pisane i mówione na poziomie B1+ (ESOKJ).
- potrafi formułować różne typy wypowiedzi ustnych i pisemnych na poziomie B1+ (ESOKJ) z uwzględnieniem zasad gramatyki.
- orientuje się w aktualnych wydarzeniach dotyczących kultury i życia społecznego w Norwegii, potrafi wyszukać informacje korzystając z różnego rodzaju źródeł (w tym źródeł internetowych).
- potrafi korzystać ze słowników i innych pomocy leksykograficznych, a także innych źródeł wiedzy o języku norweskim.

- potrafi pracować w grupie przyjmując różne role w wykonywanych zadaniach.
- rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i ciągłości praktyki komunikacyjnej w języku norweskim; efektywnie organizuje swoją pracę.

Treści programowe dla zajęć:

Fonetyka

- Omówienie prawidłowej intonacji, asymilacji i akcentu wyrazowego, zdaniowego i frazowego występujących w języku norweskim oraz praktyczne ćwiczenia w tym zakresie; ćwiczenie umiejętności graficznego zaznaczania melodii zdania, rodzaju akcentu i granic rytmu.

Gramatyka

- Prezentacja gramatyki języka norweskiego (morfologia, składnia) i ćwiczenia w zakresie jej praktycznej znajomości na poziomie B1+ (ESOKJ).

Komunikacja

- Kształtowanie i ćwiczenie czytania ze zrozumieniem norweskich tekstów podręcznikowych i innych na poziomie B1+ (ESOKJ).
- Ćwiczenia w zakresie rozumienia norweskich wypowiedzi ustnych na poziomie B1+ (ESOKJ).
- Prezentacja, utrwalanie i poszerzanie aktywnego zasobu słownictwa norweskiego (przede wszystkim słownictwa tematycznego związanego z różnymi dziedzinami życia) do poziomu B1+ (ESOKJ).
- Ćwiczenia w zakresie tworzenia różnych typów tekstów pisanych w języku norweskim na poziomie B1+ (ESOKJ).
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania wypowiedzi ustnych w języku norweskim na poziomie B1+ (ESOKJ).
- Rozwijanie umiejętności prowadzenia rozmowy w j. norweskim, wcielania się w różne role i dyskusowania na podane tematy w parach lub grupach z wykorzystaniem adekwatnego słownictwa.
- Rozwijanie wiedzy o Norwegii w zakresie kultury życia codziennego i aktualnych tematów.
- Ćwiczenia z zakresu praktycznej znajomości języka norweskiego z wykorzystaniem słowników i zasobów internetowych.

Nazwa zajęć: PNJN3

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku norweskim na poziomie co najmniej B2+ (ESOKJ) umożliwiające zaawansowaną komunikację w mowie i piśmie; ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności.
- rozumie wypowiedzi ustne rodzimych użytkowników języka norweskiego, w tym wypowiedzi o charakterze referatu i dyskusji; rozróżnia rejestry językowe i stylistyczne, zwraca uwagę na cechy dialektalne.
- potrafi formułować wypowiedzi ustne o różnym charakterze w języku norweskim na poziomie co najmniej B2+ (ESOKJ), posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną i logiczną strukturę;
- potrafi uczestniczyć w dyskusji na różne aktualne tematy prowadzonej w języku norweskim; poprawnie formułuje argumenty, traktuje z szacunkiem pozostałych uczestników i ich poglądy, potrafi się również podjąć prowadzenia dyskusji.
- potrafi analizować teksty kultury, wykazuje się orientacją w aktualnych wydarzeniach, zjawiskach i trendach norweskiego życia społecznego i kulturalnego; jest gotów do przekazywania swojej wiedzy innym.
- ma świadomość własnych możliwości i ograniczeń w zakresie języka norweskiego, potrafi samodzielnie poprawić zasygnalizowane przez nauczyciela błędy; jest gotów/gotowa pogłębiać i aktualizować swoją wiedzę, rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie.
- potrafi organizować własną pracę, odpowiednio dostosowując metodę do otrzymanego zadania, umie współpracować z innymi i przyjmować różne zadania podczas pracy w grupie.
- czyta ze zrozumieniem i analizuje różne typy tekstów w języku norweskim, w tym teksty popularnonaukowe i naukowe.
- rozumie przebieg procesu powstawania tekstu akademickiego i zna zasady obowiązujące przy tworzeniu tego typu tekstu; zna zasady streszczania, referowania i komentowania tekstów o charakterze naukowym.
- potrafi formułować spójne i logiczne dłuższe wypowiedzi pisemne w języku norweskim na poziomie co najmniej B2+ (ESOKJ), w tym wypowiedzi o charakterze akademickim, dobierając odpowiednio słownictwo, stosując się do zasad gramatycznych i dbając o poprawność stylistyczną tekstu.

- potrafi dokonać analizy tekstu pisanego pod względem poprawności gramatycznej, stylistycznej i leksykalnej, odnajdując, nazywając, komentując i poprawiając dostrzeżone usterki.

Treści programowe dla zajęć:

Komunikacja

- Ćwiczenie wszechstronnych i zaawansowanych umiejętności komunikacyjnych na poziomie B2+ w zakresie języka norweskiego w sytuacjach dotyczących życia codziennego i społecznego, a także w kontekstach specjalistycznych.
- Ćwiczenia rozwijające zasób słownictwa i doskonalące umiejętność prawidłowego doboru słownictwa potrzebnego do konstruowania wypowiedzi ustnych i pisemnych, ze szczególnym uwzględnieniem słownictwa tematycznego z różnych dziedzin, wyrażań idiomatycznych oraz terminów naukowych.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność rozumienia ze słuchu zaawansowanych wypowiedzi w języku norweskim mających charakter dyskusji i referatu (również o charakterze popularnonaukowym i naukowym) oraz tekstów literackich.
- Ćwiczenie umiejętności analizy wypowiedzi ustnych pod względem treści i formy, ze zwróceniem uwagi na rejestr językowy, specyfikę stylistyczną i dialektalne warianty językowe.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność formułowania wypowiedzi ustnych różnego typu, zarówno krótkich wypowiedzi o charakterze komentarza, jak i dłuższych mających charakter referatu.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność uczestniczenia w dyskusji, wyrażania opinii i argumentowania na rzecz swego stanowiska.
- Utrwalenie wiadomości na temat zasad gramatycznych i leksykalnych języka norweskiego poprzez analizę poprawności wypowiedzi pisemnych i ustnych. Ćwiczenie nawyku krytycznej refleksji dotyczącej własnych wypowiedzi i wyrabianie umiejętności oceny wypowiedzi innych osób.
- Kształtowanie i rozwijanie umiejętności analizy norweskich tekstów kultury z uwzględnieniem norweskiego dziedzictwa kulturowego, ćwiczenie umiejętności śledzenia i krytycznej oceny aktualnych wydarzeń, zjawisk i trendów obecnych w norweskim życiu kulturalnym i społecznym.

Pisanie i pisanie akademickie

- Ćwiczenia doskonalące umiejętność analizy i interpretacji różnego rodzaju tekstów pisanych w języku norweskim, w tym tekstów literackich oraz tekstów popularnonaukowych i naukowych z dziedziny literaturoznawstwa, kulturoznawstwa i językoznawstwa norweskiego.
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania wypowiedzi pisemnych różnego typu na poziomie B2+ (ESOKJ), w tym tekstów o charakterze akademickim).
- Ćwiczenie umiejętności pozyskiwania i weryfikowania informacji potrzebnych
- do konstruowania wypowiedzi ustnych i pisemnych; prezentacja źródeł pozyskiwania informacji, zwrócenia uwagi na obowiązek przestrzegania prawa autorskiego i poszanowania własności intelektualnej.

Nazwa zajęć: Elementy pragmatyki przekładu języka norweskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawowy zakres problematyki dotyczącej procesu translacji i zasadniczych strategii translatorskich w języku polskim i norweskim oraz podstawową terminologię translatorską w języku polskim i norweskim
- Potrafi przełożyć z języka norweskiego na język polski/ z języka polskiego na język norweski krótki i nieskomplikowany tekst zaczerpnięty z życia codziennego, posługując się słownikami i leksykonami
- Potrafi zidentyfikować najważniejsze osie problemów zachodzących w procesie przekładu z języka norweskiego na język polski / z języka polskiego na język norweski i umie wskazać ich rozwiązanie
- Umie przetłumaczyć fragment nieskomplikowanego tekstu literackiego z języka norweskiego na język polski z zachowaniem zasad polskiej pisowni i stylistyki oraz z poszanowaniem prawa autorskiego
- Posługuje się podstawową terminologią translatorską w języku polskim i norweskim
- Potrafi odnieść się w sposób krytyczny do własnych efektów pracy nad tłumaczeniem oraz do efektów pracy innych studentów, identyfikując problematyczne kwestie i wskazując ich rozwiązanie.

Treści programowe dla zajęć:

Semestr I

- Przedstawienie najważniejszych typów przekładu ze szczególnym uwzględnieniem translacji interlingwalnej oraz podstawowej terminologii dotyczącej procesu przekładu

- Prezentacja etapów procesu tłumaczeniowego w oparciu o polską i norweską literaturę przedmiotu
- Identyfikacja zasadniczych problemów językowych rysujących się w procesie przekładu z języka norweskiego na polski / z języka polskiego na norweski (np. zaimki dzierżawcze, strona bierna, szyk zdania)
- Tłumaczenie na język polski / język norweski zdań, zwrotów i idiomów ilustrujących różnice znaczeniowe i gramatyczne między językiem wyjściowym a docelowym z wykorzystaniem odpowiednich słowników, leksykonów i korpusów dostępnych on-line

Semestr II

- Identyfikacja i poprawianie błędów translatorskich na przykładzie tekstów zaprezentowanych studentom przez wykładowcę
- Prezentacja najistotniejszych różnic między przekładem użytkowym a literackim
- Tłumaczenie na język polski/ język norweski krótkich tekstów użytkowych i prasowych (np. notatka prasowa, nekrolog, ulotka informacyjna) i dyskusja na temat wyborów translatorskich na forum grupy
- Tłumaczenie na język polski fragmentów współczesnych norweskich utworów prozatorskich różnych gatunków (np. nowela, wiersz prozą) z zastosowaniem odpowiednich słowników i leksykonów.

Nazwa zajęć: Gramatyka opisowa języka norweskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę z zakresu fonologii języka norweskiego (*bokmål*), potrafi wykorzystywać norweską terminologię językoznawczą (zwłaszcza tę związaną z fonologią), zna zasady transkrypcji fonetycznej i potrafi je stosować w praktyce, posiada wiedzę nt. zależności pomiędzy ortografią a wymową i potrafi ją stosować
- potrafi scharakteryzować system samogłoskowy, spółgłoskowy oraz zasady prozodii języka norweskiego, rozpoznaje różnice regionalne w wymowie norweskiej i potrafi je umiejscowić geograficznie
- posiada wiedzę z zakresu semantyki i morfologii języka norweskiego (typy morfemów, analiza morfologiczna, podstawowe typy słotwórcze współczesnego języka norweskiego oraz podobieństwa i różnice występujące pomiędzy poszczególnymi typami słotwórczymi, kryteria podziału wyrazów na klasy gramatyczne), potrafi wykorzystywać norweską terminologię językoznawczą (zwłaszcza tę związaną z semantyką i morfologią)
- potrafi dokonać analizy słotwórczej na tekstach oryginalnych, z wykorzystaniem źródeł leksykograficznych i innych, potrafi stosować zasady tworzenia poszczególnych typów słotwórczych w praktyce
- posiada wiedzę z zakresu składni języka norweskiego (faza, typy fraz, stosunki składniowe pomiędzy elementami grupy składniowej, części zdania, zdania pojedyncze i złożone), potrafi wykorzystywać norweską terminologię językoznawczą (zwłaszcza tę związaną ze składnią)
- potrafi dokonać analizy składniowej na poziomie zdania oraz tekstu, przedstawić budowę norweskiego zdania (głównego i podrzędnego) w schemacie zdaniowym, potrafi analizować norweskie teksty pod kątem zjawisk gramatycznych omawianych w trakcie zajęć, rozpoznaje i potrafi scharakteryzować specyficzne dla współczesnego języka norweskiego konstrukcje składniowe
- wie, jak korzystać ze słowników oraz innych źródeł oryginalnych
- ma świadomość potrzeby pogłębiania zdobytej wiedzy i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie podstawowych zagadnień fonologii (fonem a grafem, sylaba, powstawanie dźwięków)
- Przedstawienie systemów samogłoskowego i spółgłoskowego, prozodycznego i akcentowego języka norweskiego, zasad redukcji i asymilacji oraz różnic regionalnych w wymowie norweskiej
- Przedstawienie zasad transkrypcji fonetycznej zgodnej z zasadami IPA i doskonalenie umiejętności transkrypcji
- Przedstawienie podstawowych zagadnień semantyki językoznawczej (słowo a znaczenie, relacje semantyczne)
- Prezentacja klasyfikacji morfemów w języku norweskim i zasad analizy morfologicznej
- Szczegółowa prezentacja charakterystyki dwóch najważniejszych typów słotwórczych we współczesnym języku norweskim: *sammensetning* i *avledning*, omówienie i klasyfikacja zapożyczeń w języku norweskim

- Doskonalenie umiejętności analizy słowotwórczej poznanych typów słowotwórczych oraz rozwijanie umiejętności praktycznego stosowania zasad tworzenia poszczególnych typów słowotwórczych
- Przedstawienie wiedzy z zakresu morfologii języka norweskiego. Kryteria podziału wyrazów na klasy gramatyczne, omówienie kolejnych klas gramatycznych.
- Przedstawienie wiedzy z zakresu składni języka norweskiego (fraza, typy fraz, stosunki składniowe pomiędzy elementami grupy składniowej, szczegółowa charakterystyka części zdania w j. norweskim, schemat zdania głównego i podrzędnego w j. norweskim)
- Konstrukcje syntaktyczne charakterystyczne dla współczesnego języka norweskiego
- Zasady analizy składniowej na poziomie zdania oraz tekstu – ćwiczenia z wykorzystaniem materiałów oryginalnych
- Rozwijanie umiejętności analizowania norweskich tekstów pod kątem zjawisk gramatycznych omawianych w trakcie zajęć, doskonalenie umiejętności korzystania z oryginalnych materiałów źródłowych.

Nazwa zajęć: Gramatyka kontrastywna polsko-norweska

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi posługiwać się podstawową terminologią językoznawstwa kontrastywnego i typologicznego
- potrafi rozróżnić klasyfikacje genetyczne i strukturalne języków i odnieść je do genetycznych i strukturalnych różnic między językiem polskim a norweskim
- ma wiedzę z zakresu klasyfikacji typologicznej języków świata ze szczególnym uwzględnieniem języka polskiego i norweskiego
- zna najważniejsze osiągnięcia naukowe z zakresu polsko-norweskiej gramatyki kontrastywnej i potrafi scharakteryzować język polski i język norweski w ujęciu typologicznym
- potrafi posługiwać się źródłami (np. leksykonami językoznawczymi i bazami danych) w celu analizowania zjawisk językowych o obrębie polsko-norweskiej gramatyki kontrastywnej
- potrafi przeprowadzić analizę wybranych zjawisk z zakresu gramatyki języka polskiego i języka norweskiego w ujęciu porównawczym
- ma świadomość potrzeby pogłębiania zdobytej wiedzy i umiejętności

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja teoretycznych podstaw językoznawstwa kontrastywnego oraz wybranych zagadnień językoznawstwa typologicznego istotnych z punktu widzenia polsko-norweskiej gramatyki kontrastywnej
- Przedstawienie narzędzi pomocnych w badaniach kontrastywnych, w tym korpusów paralelnych.
- Porównanie systemów dźwiękowych języka polskiego i norweskiego na poziomie segmentalnym i suprasegmentalnym
- Analiza kategorii nominalnych w języku polskim i norweskim (rodzaj, liczba, przypadek, określoność) oraz związanych z nimi podobieństw i różnic między j. polskim i norweskim
- Analiza kategorii werbalnych w języku polskim i norweskim (rodzaj, liczba, osoba, tryb, strona, czas, aspekt, modalność) oraz związanych z nimi podobieństw i różnic między j. polskim i norweskim
- Analiza różnic i podobieństw między językiem polskim i norweskim na poziomie składni
- Inne różnice między językiem polskim i norweskim, np. w zakresie słownictwa
- Ćwiczenia w zakresie analizowania wybranych zjawisk językowych w polsko-norweskim ujęciu kontrastywnym

Nazwa zajęć: Historia języka norweskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę o miejscu języka norweskiego wśród języków germańskich, procesach wyodrębniania języka pranordyckiego z pragermańskiego oraz norweskiego z pranordyckiego, najważniejszych epokach w historii języka norweskiego i zna podstawy ich wyróżnienia oraz główne źródła wiedzy o nich
- potrafi scharakteryzować każdą z epok pod względem systemu fonologicznego, morfologicznego, składniowego i leksykalnego
- czyta znormalizowane teksty staronorweskie, korzystając z materiałów pomocniczych (słowniki, tabele odmian, korpusy elektroniczne), potrafi umiejscowić teksty norweskie we właściwej epoce zwłaszcza odnośnie do dwóch wariantów norweskiego języka pisanego
- posługuje się słownikami i innymi materiałami pomocniczymi, korzysta z korpusów obejmujących materiał staro- i nowonorweski

- krytycznie odnosi się do badań historycznojęzykowych oraz współczesnych edycji tekstów
- rozumie rolę analizy historycznojęzykowej w procesie kształtowania, rozwijania i utrzymywania własnej kompetencji językowej

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie. Miejsce języków germańskich wśród indoeuropejskich, nordyckich wśród germańskich, norweskiego wśród nordyckich.
- Periodyzacja języka norweskiego i najważniejsze zabytki językowe.
- Alfabet runiczny i jego pochodzenie. Najważniejsze inskrypcje runiczne. Ewolucja pisma (starszy i młodszy futhark).
- Starszy i młodszy okres staronordycki (200-800), starszy i młodszy okres staronorweski (800-1350)
- Okres średniorweski (1370-1540), polityczny upadek państwa i zanik języka pisanego, okres języka duńsko-norweskiego (1540-1814)
- Wiek XIX – dwie filozofie odrodzenia norweskiego języka pisanego (Ivar Aasen i Knud Knudsen)
- Normowanie języka. Reformy ortograficzne w 1907, 1917 i 1938 roku, powojenne reformy ortografii
- Najważniejsze zmiany i tendencje rozwojowe współczesnego języka norweskiego.

Nazwa zajęć: Literatura norweska

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna problematykę, nazwiska autorów, tytuły prac oraz trendy literatury norweskiej od drugiej połowy XVII w. do czasów najnowszych oraz wskazuje korelacje między zjawiskami literackimi a zjawiskami społecznymi i historycznymi w Norwegii w tym okresie
- Czyta w języku norweskim teksty literatury pięknej o zróżnicowanym poziomie trudności językowej i objętości oraz teksty podręcznikowe i wybrane teksty krytyczne, posługując się słownikami standardowymi oraz sporadycznie historycznymi w wersji książkowej i elektronicznej
- Umie samodzielnie przygotować krótką pracę pisemną o charakterze akademickim (2–3 znormalizowane strony A4, tworząc w sposób prawidłowy przypisy oraz listę bibliograficzną) w języku norweskim na temat danego trendu literackiego, wybranego dzieła literackiego lub profilu pisarza korzystając z samodzielnie zidentyfikowanych źródeł i materiałów.
- Dyskutuje w języku norweskim z pozostałymi osobami z grupy oraz z wykładownicą na temat omawianych w trakcie kursu utworów oraz trendów literackich, interpretuje omawiane utwory literackie, posługując się terminologią literaturoznawczą w języku norweskim, i analizuje przeczytane utwory pod względem formalnym i w perspektywie diachronicznej
- Umie samodzielnie opracować i przygotować ustny referat w oparciu o wskazaną literaturę krytyczną, w którym odnosi się zarówno do wybranego problemu (np. cechy konstytutywnej danego pisarstwa), jak i osadza go w szerszej perspektywie na tle epoki oraz sytuacji kulturalnej i społeczno-politycznej Norwegii wybranego okresu.
- Posługuje się w miarę swobodnie warsztatem pojęciowym w języku norweskim z zakresu literaturoznawstwa oraz stosuje niektóre modele teoretycznoliterackie do analizy i interpretacji poszczególnych utworów.

Treści programowe dla zajęć:

Semestr I

- Prezentacja najważniejszych zagadnień rozwoju norweskiej liryki i prozy w przededniu wojny, wojennej oraz wczesno powojennej na podstawie wybranych tekstów najbardziej znaczących twórców okresu
- Charakterystyka norweskiego modernizmu w literaturze lat 50. XX w. w kontekście uwarunkowań kulturowych
- Tradycja psychoanalityczna, kontynuacja tradycji realizmu, form eksperymentalnych oraz tekstów związanych z debatą kulturową w norweskiej prozie powojennej lat 50. i 60. XX w.
- Charakterystyka odnowy poezji i nurtów eksperymentalnych w literaturze norweskiej (Profil) lat 60. XX w. oraz omówienie norweskiej literatury zaangażowanej i „robotniczej” lat 70. z uwzględnieniem uwarunkowań polityczno-społecznych
- Omówienie na przykładzie wybranych utworów literatury kobiet i dyskusji wokół ról płciowych od lat 70. i 80. XX w.
- Zarysowanie tendencji rozwojowych innych form prozatorskich spod znaku literatury science fiction i „fabelprosa”

Semestr II

- Przedstawienie cech powieści realistycznej, postmodernizmu i eksperymentów w prozie lat 80. XX w. na przykładzie wybranych utworów

- Zarysowanie tendencji odnowicielskich w norweskiej poezji lat 80. i 90. w oparciu o analizę znaczących twórców i utworów
- Omówienie najważniejszych nurtów prozatorskich od lat 90., w tym prezentacja wielkich narracji, minimalizmu oraz naiwizmu w latach 90. XX w. w oparciu o kluczowe utwory okresu
- Przedstawienie na przykładzie wybranych utworów najważniejszych tendencji w rozwoju dramatu norweskiego od okresu wojennego do lat najnowszych
- Charakterystyka norweskiej prozy od przełomu wieków po nowy (auto)biografizm, rozwój literatury kryminalnej, tematyki rodzinnej, literatury norweskiej związanej z najnowszymi zjawiskami polityczno-kulturalnymi na świecie

Semestr III

- Omówienie najważniejszych cech norweskiej literatury barokowej i oświeceniowej w oparciu o kluczowych twórców wybranych epok
- Główne kręgi tematyczne norweskiego romantyzmu (literatura ludowa, romantyzm narodowy) na tle zmian społeczno-historycznych kraju
- Przedstawienie realizmu poetyckiego jako następstwa romantyzmu narodowego w literaturze norweskiej lat 50. XIX w. oraz literatura kobieca połowy XIX wieku
- Prezentacja przełomu współczesnego i realizmu krytycznego spod znaku "wielkiej czwórki" (H. Ibsen, B. Bjørnson, A. Kielland oraz J. Lie), a także rozwoju dramatu (ze szczególnym uwzględnieniem twórczości H. Ibsena)

Semestr IV

- Norweski naturalizm i twórczości bohemy w odniesieniu do problematyki społecznej i obyczajowej
- Charakterystyka neoromantyzmu (ze szczególnym uwzględnieniem wczesnej twórczości Knuta Hamsuna) oraz omówienie tendencji odnowicielskich w poezji i nowelistyce lat 90. XIX w.
- Pokolenie literackie 1905 roku, „nowy realizm” w prozie oraz rozkwit powieści historycznej
- Przedstawienie literackiej kartografii kraju oraz nurtu krytyki cywilizacji w twórczości Knuta Hamsuna
- Charakterystyka poezji lat 20. XX w., modernizmu oraz kobiecych głosów w poezji międzywojennej oparciu o znaczące utwory
- Krytyka społeczna i psychoanaliza w literaturze norweskiej od lat 20. oraz oddźwięków debat obyczajowych lat 30. XX w.

Nazwa zajęć: Wiedza o Norwegii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat geografii Norwegii oraz dziedzictwa kulturowego, a także współczesnego życia kulturalnego kraju; jest gotów/gotowa do jej weryfikowania i aktualizowania
- Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat współczesnego państwa i społeczeństwa norweskiego, osadzoną w kontekście historycznym oraz politycznym; jest gotów/gotowa do jej weryfikowania i aktualizowania
- Orientuje się w aktualnych tematach poruszanych w debacie publicznej, dotyczących różnych aspektów życia politycznego, społecznego i kulturalnego Norwegii; potrafi wskazywać konkretne problemy i komentować je, uczestnicząc w dyskusji i wykorzystując wiedzę zdobytą na zajęciach
- Posługuje się terminologią z dziedziny geografii, kultury, sztuki, polityki i życia społecznego; potrafi wyjaśniać pojęcia kluczowe dla wyżej wymienionych obszarów
- Potrafi umiejętnie korzystać z różnego rodzaju źródeł, wyszukuje potrzebne informacje i przygotowuje wypowiedzi ustne/pisemne o charakterze referatu i analizy związane z tematyką zajęć, uwzględniając zasady ochrony własności intelektualnej oraz prawa autorskiego
- Ma świadomość różnorodności kulturowej jako istotnego elementu norweskiej polityki społecznej, wykazuje się tolerancją i otwartością na nowe idee; jest gotów do popularyzowania wiedzy o społeczeństwie i kulturze Norwegii.

Treści programowe dla zajęć:

Semestr I

- Norweskie symbole narodowe, prezentacja zasadniczych założeń ustroju Norwegii (władza ustawodawcza, wykonawcza, sądownicza) oraz analiza wybranych artykułów konstytucji Norwegii
- Omówienie struktur edukacyjnych, prezentacja administracyjnego podziału kraju (w tym struktura i rola władz samorządowych) oraz specyfiki wyborów do władz lokalnych
- Prezentacja norweskich partii politycznych i ich programów, przedstawienie głównych obszarów zainteresowania norweskiej polityki zagranicznej
- Przedstawienie stosunków wyznaniowych Norwegii i specyfiki tamtejszego kościoła państwowego
- Pojęcie państwa dobrobytu oraz problematyka związana z wydobywaniem ropy; przedstawienie głównych założeń polityki socjalnej w Norwegii

- Podstawowe informacje na temat geografii Norwegii pod względem ukształtowania terenu, geologii, klimatu, hydrografii, flory i fauny oraz ochrony środowiska

Semestr II

- Szczegółowa prezentacja wszystkich krain geograficznych z uwzględnieniem parków narodowych, atrakcji turystycznych, demografii i przemysłu
- Omówienie struktury etnicznej Norwegii, a zwłaszcza Saamów i kvenów; prezentacja problematyki związanej z imigracją i krótkie przedstawienie poszczególnych grup etnicznych
- Instytucje kultury i polityka kulturalna Norwegii
- Dyskusja wokół norweskiej tożsamości narodowej, tradycji narodowych, kultury i sztuki ludowej

Semestr III

- Omówienie norweskich środków masowego przekazu: radio, prasa, TV
- Prezentacja historii norweskich sztuk plastycznych: malarstwo, rzeźba, sztuka użytkowa
- Przedstawienie dziejów architektury norweskiej i jej charakterystycznych cech
- Prezentacja historii norweskiej muzyki i filmu
- Przedstawienie dziejów norweskiej opery, teatru oraz współczesnej kultury popularnej.

Nazwa zajęć: Proseminarium językoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie specyfikę pracy akademickiej o charakterze filologicznym, potrafi zaplanować proces pisania pracy, uwzględniając zasady dotyczące poszczególnych etapów tego procesu.
- potrafi zastosować w praktyce poznane zasady formalne dotyczące prac akademickich; zna i potrafi zastosować zasady cytowania, sporządzania odnośników i bibliografii; zna podstawowe zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej i rozumie konieczność poszanowania prawa autorskiego.
- potrafi wyszukiwać materiały potrzebne do napisania pracy akademickiej, potrafi ocenić źródła informacji.
- potrafi wskazać i zastosować właściwy rejestr języka (język naukowy); zna kluczowe pojęcia z zakresu językoznawstwa w języku polskim i języku norweskim.
- potrafi dokonać (pod kierunkiem prowadzącego) analizy tekstu źródłowego a także tekstu o charakterze naukowym z zakresu językoznawstwa norweskiego.
- potrafi przygotować prezentację ustną opartą na tekście popularnonaukowym i przedstawić ją grupie.

Treści programowe dla zajęć:

- Proces pisania pracy akademickiej o charakterze filologicznym. Planowanie procesu.
- Wyszukiwanie materiałów do pracy. Ocena źródeł.
- Czytanie i analiza tekstu źródłowego, tekstu popularnonaukowego i naukowego.
- Przygotowywanie notatek.
- Struktura pracy licencjackiej.
- Problematyzacja zagadnień badawczych.
- Sposób prowadzenia argumentacji w pracy akademickiej.
- Język naukowy - wprowadzenie.
- Sposób korzystania ze źródeł: odnośniki, cytowanie, bibliografia, tabele i wykresy. Pojęcie plagiatu.
- Teoria, pojęcia, metoda badawcza w rozprawie akademickiej – wprowadzenie.
- Typografia, layout (m.in. podział tekstu, śródtytuły)
- Przygotowanie prezentacji ustnej. Technika prezentacji.
- Kryteria oceny prac licencjackich.

Nazwa zajęć: Proseminarium literaturoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie specyfikę pracy akademickiej o charakterze filologicznym, potrafi zaplanować proces pisania pracy, uwzględniając zasady dotyczące poszczególnych etapów tego procesu.
- potrafi zastosować w praktyce poznane zasady formalne dotyczące prac akademickich; zna i potrafi zastosować zasady cytowania, sporządzania odnośników i bibliografii; zna podstawowe zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej i rozumie konieczność poszanowania prawa autorskiego.
- potrafi wyszukiwać materiały potrzebne do napisania pracy akademickiej, potrafi ocenić źródła informacji,

- potrafi wskazać i zastosować właściwy rejestr języka (język naukowy); zna kluczowe pojęcia z zakresu literaturoznawstwa i badań nad kulturą i społeczeństwem w języku polskim i języku norweskim.
- potrafi dokonać (pod kierunkiem prowadzącego) analizy tekstu literackiego i innych tekstów źródłowych, a także tekstu tekstów o charakterze naukowym z zakresu literaturoznawstwa norweskiego oraz wiedzy o kulturze i społeczeństwie Norwegii.
- potrafi przygotować prezentację ustną opartą na tekście popularnonaukowym i przedstawić ją grupie.

Treści programowe dla zajęć:

- Proces pisania pracy akademickiej o charakterze filologicznym. Planowanie procesu.
- Wyszukiwanie materiałów do pracy. Ocena źródeł.
- Czytanie i analiza tekstu literackiego, innego tekstu źródłowego, tekstu popularnonaukowego i naukowego.
- Przygotowywanie notatek.
- Struktura pracy licencjackiej.
- Problematyzacja zagadnień badawczych.
- Sposób prowadzenia argumentacji w pracy akademickiej.
- Język naukowy – wprowadzenie.
- Sposób korzystania ze źródeł: odnośniki, cytowanie, bibliografia, tabele i wykresy. Pojęcie plagiatu.
- Teoria, pojęcia, metoda badawcza w rozprawie akademickiej – wprowadzenie.
- Typografia, layout (m.in. podział tekstu, śródtytuły)
- Przygotowanie prezentacji ustnej. Technika prezentacji.
- Kryteria oceny prac licencjackich.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie językoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze kierunki i metody badań w zakresie językoznawstwa norweskiego oraz podstawową terminologię badawczą w języku norweskim, jest gotów do pogłębiania i uzupełniania swojej wiedzy
- Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie wybranego kierunku i metody badań i w odpowiedni sposób posługuje się adekwatną terminologią badawczą w języku norweskim
- Potrafi (przy pomocy promotora) właściwie sformułować problem badawczy, umiejętnie wybrać przydatne źródła, wykonać analizę tekstu / zjawiska, osadzając ją w istniejącym kontekście badań naukowych; poddaje krytycznej ocenie własne dokonania i wprowadza niezbędne poprawki
- Samodzielnie rozwijając wybrany problem badawczy potrafi napisać ok. 40-stronicowy tekst o charakterze akademickim w języku norweskim, zawierający prawidłowe odniesienia do stanu badań;
- Potrafi prawidłowo cytować i referować badania innych autorów, z zachowaniem zasad etycznych i poszanowaniem prawa autorskiego, stosując się do wymogów formalnych dotyczących prac licencjackich (przypisy, bibliografia)
- Potrafi spójnie i zwięźle zreferować wyniki cudzych i własnych badań w ustnej prezentacji, jest gotów do popularyzowania zdobytej wiedzy językoznawczej
- **Treści programowe dla zajęć:**
- Wybór tematu pracy licencjackiej, zdefiniowanie celu pracy
- Przygotowanie, przedstawienie i omówienie konspektu pracy licencjackiej i bibliografii
- Przygotowanie rozdziałów teoretycznych pracy licencjackiej
- Przygotowanie rozdziału analitycznego pracy licencjackiej
- Dyskusja z promotorem na temat przygotowywanych rozdziałów pracy licencjackiej
- Zreferowanie wybranych zagadnień przygotowywanej pracy w ramach spotkania seminaryjnego w grupie
- Nadanie ostatecznego kształtu pracy licencjackiej z uwzględnieniem wymogów formalnych
- Przygotowanie do egzaminu dyplomowego

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie z zakresu literaturoznawstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze kierunki i metody badań w zakresie literaturoznawstwa norweskiego oraz badań nad kulturą i społeczeństwem norweskim, a także podstawową terminologię badawczą w języku norweskim; jest gotów do pogłębiania i uzupełniania swojej wiedzy
- Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie wybranego kierunku oraz metody badań i w odpowiedni sposób posługuje się adekwatną terminologią badawczą w języku norweskim

- Potrafi (przy pomocy promotora) właściwie sformułować problem badawczy, umiejętnie wybrać przydatne źródła i wykonać analizę tekstu / zjawiska, osadzając ją w istniejącym kontekście badań naukowych; poddaje krytycznej ocenie własne dokonania i wprowadza niezbędne poprawki
- Samodzielnie rozwijając wybrany problem badawczy potrafi napisać ok. 30/40-stronicowy tekst o charakterze akademickim w języku norweskim, zawierający prawidłowe odniesienia do aktualnego stanu badań
- Potrafi prawidłowo cytować i referować badania innych autorów z zachowaniem zasad etycznych oraz poszanowaniem prawa autorskiego, stosując się do wymogów formalnych dotyczących prac licencjackich (przypisy, bibliografia)
- Potrafi spójnie i zwięźle zreferować wyniki cudzych i własnych badań w ustnej prezentacji, jest gotów do popularyzowania zdobytej wiedzy literaturoznawczej / wiedzy o kulturze i społeczeństwie norweskim.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybór tematu pracy licencjackiej, zdefiniowanie celu pracy
- Przygotowanie, przedstawienie oraz omówienie konspektu pracy licencjackiej i bibliografii
- Przygotowanie rozdziałów teoretycznych i historycznych pracy licencjackiej
- Przygotowanie rozdziału analitycznego pracy licencjackiej
- Dyskusja z promotorem na temat przygotowywanych rozdziałów pracy licencjackiej
- Zreferowanie wybranych zagadnień przygotowywanej pracy w ramach spotkania seminaryjnego w grupie
- Nadanie ostatecznego kształtu pracy licencjackiej z uwzględnieniem wymogów formalnych
- Przygotowanie do egzaminu dyplomowego.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka duńskiego 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku duńskim na poziomie A2+ (ESOKJ) oraz ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności.
- zna zasady dotyczące wymowy, intonacji i akcentacji w języku duńskim i potrafi je stosować.
- zna zasady gramatyki języki duńskiego, potrafi zastosować poprawne struktury gramatyczne formułując wypowiedzi ustne i pisemne na poziomie A2+ (ESOKJ).
- zna słownictwo w zakresie języka duńskiego co najmniej na poziomie A2+ (ESOKJ) i potrafi się nim poprawnie posługiwać.
- rozumie wypowiedzi ustne i pisemne w języku duńskim na poziomie A2+ (ESOKJ) na tematy związane z życiem codziennym i bieżącymi sprawami, zawierające opisy wydarzeń, uczuć i pragnień, potrafi zrozumieć główne myśli zawarte w wypowiedziach sformułowanych w standardowej odmianie języka.
- potrafi formułować poprawne krótkie wypowiedzi ustne i pisemne w języku duńskim na poziomie co najmniej A2+ (ESOKJ) posługując się w tym celu słownictwem i wyrażeniami dotyczącymi tematów mu/jej znanych, związanych z życiem codziennym i wydarzeniami bieżącymi, potrafi opisywać przeżycia i wrażenia.
- posiada wiedzę ogólną o Danii w zakresie kultury życia codziennego i geografii kraju.
- posiada umiejętność wyszukiwania potrzebnego słownictwa posługując się słownikami dwujęzycznymi, w tym słownikami elektronicznymi i innymi źródłami multimedialnymi.
- potrafi współpracować w parze i grupie przy rozwiązywaniu zadań wyznaczonych przez nauczyciela
- rozumie potrzebę stałego pogłębiania swojej wiedzy i uczenia się przez całe życie, jest gotów do ciągłego rozwijania swoich umiejętności językowych, potrafi efektywnie organizować swoją pracę.

Treści programowe dla zajęć:

Fonetyka

- Prezentacja i poszerzenie zasad dotyczących wymowy, akcentacji i intonacji w języku duńskim (akcent wyrazowy, frazowy i zdaniowy, redukcje i asymilacje) oraz relacji między grafką a wymową.
- Odtwarzanie, utrwalenie i zautomatyzowanie przez studentów wymowy, akcentacji, intonacji, asymilacji i redukcji w języku duńskim na poziomie podstawowym.

Gramatyka

- Prezentacja i poszerzenie podstawowej terminologii dotyczącej struktur i kategorii gramatycznych języka duńskiego.
- Prezentacja i poszerzenie wiedzy o podstawowych częściach mowy języka duńskiego: czasownika, rzeczownika, przymiotnika, zaimka, przysłówka, przyimka, liczebnika, a także szyku zdania oznajmującego, pytania i przeczenia oraz wskazanie podstawowych różnic pomiędzy językiem duńskim a polskim.

- Utrwalanie poznanych zasad gramatycznych poprzez ćwiczenia.
- Komunikacja**
- Prezentacja i poszerzanie słownictwa dotyczącego tematów typowych dla życia codziennego studenta i jego rodziny, czasu wolnego, zainteresowań, planów, podróżowania, opisów wydarzeń i przeżyć oraz tematów aktualnych; ćwiczenia praktyczne z wykorzystaniem poznanego słownictwa.
 - Ćwiczenie umiejętności czytania ze zrozumieniem prostych tekstów w języku duńskim na poziomie A2+ (ESOKJ).
 - Ćwiczenie umiejętności rozumienia ze słuchu prostych wypowiedzi w języku duńskim na poziomie A2+ (ESOKJ).
 - Kształtowanie i ćwiczenie umiejętności formułowania prostych wypowiedzi ustnych w języku duńskim na tematy, które dotyczą studenta, np. jego rodziny i najbliższego otoczenia, a także zawierającego proste opisy przeżyć i zdarzeń na poziomie A2+ (ESOKJ).
 - Kształtowanie i ćwiczenie umiejętności rozmawiania na tematy znane studentowi, które dotyczą jego samego, jego rodziny i najbliższego otoczenia.
 - Kształtowanie i ćwiczenie umiejętności formułowania prostych wypowiedzi pisemnych w języku duńskim na tematy, które są studentowi znane i dotyczą życia codziennego studenta, jego rodziny i najbliższego otoczenia na poziomie A2+ (ESOKJ).
 - Wprowadzenie w kontekst kulturowy, poszerzanie wiedzy ogólnej o Danii w zakresie kultury życia codziennego i geografii kraju.
 - Kształtowanie i rozwijanie umiejętności wykorzystania słownika dwujęzycznego, słowników elektronicznych oraz innych elektronicznych źródeł informacji w celu poszerzania zasobu słownictwa w zakresie języka duńskiego.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka duńskiego 2 (PNJD 2)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku duńskim na poziomie B1+ (ESOKJ) oraz ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności.
- zna zasady związane z prawidłową intonacją, asymilacją i akcentem wyrazowym, zdaniowym i frazowym występującymi w języku duńskim i potrafi je stosować; potrafi zaznaczyć graficznie melodię zdania, rodzaj akcentu i granice rytmu
- posiada szczegółową wiedzę w zakresie gramatyki języka duńskiego (morfologia, składnia), adekwatną do poziomu B1+ (ESOKJ) i potrafi ją wykorzystać w praktyce.
- posiada aktywny zasób słownictwa na poziomie B1+ wg ESOKJ.
- rozumie duńskie teksty pisane i mówione na poziomie B1+ (ESOKJ).
- potrafi formułować różne typy wypowiedzi ustnych i pisemnych na poziomie B1+ (ESOKJ) z uwzględnieniem zasad gramatyki.
- orientuje się w aktualnych wydarzeniach dotyczących kultury i życia społecznego w Danii, potrafi wyszukać informacje korzystając z różnego rodzaju źródeł (w tym źródeł internetowych).
- potrafi korzystać ze słowników i innych pomocy leksykograficznych, a także innych źródeł wiedzy o języku duńskim.
- potrafi pracować w grupie przyjmując różne role w wykonywanych zadaniach.
- rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i ciągłości praktyki komunikacyjnej w języku duńskim; efektywnie organizuje swoją pracę.

Treści programowe dla zajęć:

Fonetyka

- Omówienie prawidłowej intonacji, asymilacji i akcentu wyrazowego, zdaniowego i frazowego występujących w języku duńskim oraz praktyczne ćwiczenia w tym zakresie; ćwiczenie umiejętności graficznego zaznaczania melodii zdania, rodzaju akcentu i granic rytmu.

Gramatyka

- Prezentacja gramatyki języka duńskiego (morfologia, składnia) i ćwiczenia w zakresie jej praktycznej znajomości na poziomie B1+ (ESOKJ).

Komunikacja

- Kształtowanie i ćwiczenie czytania ze zrozumieniem duńskich tekstów podręcznikowych i innych na poziomie B1+ (ESOKJ).
- Ćwiczenia w zakresie rozumienia duńskich wypowiedzi ustnych na poziomie B1+ (ESOKJ).
- Prezentacja, utrwalanie i poszerzanie aktywnego zasobu słownictwa duńskiego (przede wszystkim słownictwa tematycznego związanego z różnymi dziedzinami życia) do poziomu B1+ (ESOKJ).
- Ćwiczenia w zakresie tworzenia różnych typów tekstów pisanych w języku duńskim na poziomie B1+ (ESOKJ).

- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania wypowiedzi ustnych w języku duńskim na poziomie B1+ (ESOKJ).
- Rozwijanie umiejętności prowadzenia rozmowy w j. duńskim, wcielania się w różne role i dyskusowania na podane tematy w parach lub grupach z wykorzystaniem adekwatnego słownictwa
- Rozwijanie wiedzy o Danii w zakresie kultury życia codziennego i aktualnych tematów
- Ćwiczenia z zakresu praktycznej znajomości języka duńskiego z wykorzystaniem słowników i zasobów internetowych.

Nazwa zajęć: PNJD3

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku duńskim na poziomie co najmniej B2+ (ESOKJ) umożliwiające zaawansowaną komunikację w mowie i piśmie; ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności.
- rozumie wypowiedzi ustne rodzimych użytkowników języka duńskiego, w tym wypowiedzi o charakterze referatu i dyskusji; rozróżnia rejestry językowe i stylistyczne, zwraca uwagę na cechy dialektalne.
- potrafi formułować wypowiedzi ustne o różnym charakterze w języku duńskim na poziomie co najmniej B2+ (ESOKJ), posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną i logiczną strukturę;
- potrafi uczestniczyć w dyskusji na różne aktualne tematy prowadzonej w języku duńskim; poprawnie formułuje argumenty, traktuje z szacunkiem pozostałych uczestników i ich poglądy, potrafi się również podjąć prowadzenia dyskusji.
- potrafi analizować teksty kultury, wykazuje się orientacją w aktualnych wydarzeniach, zjawiskach i trendach duńskiego życia społecznego i kulturalnego; jest gotów do przekazywania swojej wiedzy innym.
- ma świadomość własnych możliwości i ograniczeń w zakresie języka duńskiego, potrafi samodzielnie poprawić zasygnalizowane przez nauczyciela błędy; jest gotów/gotowa pogłębiać i aktualizować swoją wiedzę, rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie.
- potrafi organizować własną pracę, odpowiednio dostosowując metodę do otrzymanego zadania, umie współpracować z innymi i przyjmować różne zadania podczas pracy w grupie.
- czyta ze zrozumieniem i analizuje różne typy tekstów w języku duńskim, w tym teksty popularnonaukowe i naukowe.
- rozumie przebieg procesu powstawania tekstu akademickiego i zna zasady obowiązujące przy tworzeniu tego typu tekstu; zna zasady streszczania, referowania i komentowania tekstów o charakterze naukowym.
- potrafi formułować spójne i logiczne dłuższe wypowiedzi pisemne w języku duńskim na poziomie co najmniej B2+ (ESOKJ), w tym wypowiedzi o charakterze akademickim, dobierając odpowiednio słownictwo, stosując się do zasad gramatycznych i dbając o poprawność stylistyczną tekstu.
- potrafi dokonać analizy tekstu pisanego pod względem poprawności gramatycznej, stylistycznej i leksykalnej, odnajdując, nazywając, komentując i poprawiając dostrzeżone usterki.

Treści programowe dla zajęć:

Komunikacja

- Ćwiczenie wszechstronnych i zaawansowanych umiejętności komunikacyjnych na poziomie B2+ w zakresie języka duńskiego w sytuacjach dotyczących życia codziennego i społecznego, a także w kontekstach specjalistycznych.
- Ćwiczenia rozwijające zasób słownictwa i doskonalące umiejętność prawidłowego doboru słownictwa potrzebnego do konstruowania wypowiedzi ustnych i pisemnych, ze szczególnym uwzględnieniem słownictwa tematycznego z różnych dziedzin, wyrażań idiomatycznych oraz terminów naukowych.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność rozumienia ze słuchu zaawansowanych wypowiedzi w języku duńskim mających charakter dyskusji i referatu (również o charakterze popularnonaukowym i naukowym) oraz tekstów literackich.
- Ćwiczenie umiejętności analizy wypowiedzi ustnych pod względem treści i formy, ze zwróceniem uwagi na rejestr językowy, specyfikę stylistyczną i dialektalne warianty językowe.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność formułowania wypowiedzi ustnych różnego typu, zarówno krótkich wypowiedzi o charakterze komentarza, jak i dłuższych mających charakter referatu.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność uczestniczenia w dyskusji, wyrażania opinii i argumentowania na rzecz swego stanowiska.

- Utrwalenie wiadomości na temat zasad gramatycznych i leksykalnych języka duńskiego poprzez analizę poprawności wypowiedzi pisemnych i ustnych. Ćwiczenie nawyku krytycznej refleksji dotyczącej własnych wypowiedzi i wyrabianie umiejętności oceny wypowiedzi innych osób.
- Kształtowanie i rozwijanie umiejętności analizy duńskich tekstów kultury z uwzględnieniem duńskiego dziedzictwa kulturowego, ćwiczenie umiejętności śledzenia i krytycznej oceny aktualnych wydarzeń, zjawisk i trendów obecnych w duńskim życiu kulturalnym i społecznym.

Pisanie i pisanie akademickie

- Ćwiczenia doskonalące umiejętność analizy i interpretacji różnego rodzaju tekstów pisanych w języku duńskim, w tym tekstów literackich oraz tekstów popularnonaukowych i naukowych z dziedziny literaturoznawstwa, kulturoznawstwa i językoznawstwa duńskiego.
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania wypowiedzi pisemnych różnego typu na poziomie B2+ (ESOKJ), w tym tekstów o charakterze akademickim).
- Ćwiczenie umiejętności pozyskiwania i weryfikowania informacji potrzebnych
- do konstruowania wypowiedzi ustnych i pisemnych; prezentacja źródeł pozyskiwania informacji, zwrócenia uwagi na obowiązek przestrzegania prawa autorskiego i poszanowania własności intelektualnej.

Nazwa zajęć: Elementy pragmatyki przekładu języka duńskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawowy zakres problematyki dotyczącej procesu translacji i zasadniczych strategii translatorskich w języku polskim i duńskim oraz podstawową terminologię translatorską w języku polskim i duńskim
- Potrafi przełożyć z języka duńskiego na język polski / z języka polskiego na język duński krótki i nieskomplikowany tekst zaczerpnięty z życia codziennego, posługując się słownikami i leksykonami
- Potrafi zidentyfikować najważniejsze osie problemów zachodzących w procesie przekładu z języka duńskiego na język polski / języka polskiego na język duński i umie wskazać ich rozwiązanie
- Umie przetłumaczyć fragment nieskomplikowanego tekstu literackiego z języka duńskiego na język polski z zachowaniem zasad polskiej pisowni i stylistyki oraz z poszanowaniem prawa autorskiego
- Posługuje się podstawową terminologią translatorską w języku polskim i duńskim
- Potrafi odnieść się w sposób krytyczny do własnych efektów pracy nad tłumaczeniem oraz do efektów pracy innych studentów, identyfikując problematyczne kwestie i wskazując ich rozwiązanie.

Treści programowe dla zajęć:

Semestr I

- Przedstawienie najważniejszych typów przekładu ze szczególnym uwzględnieniem translacji interlingwalnej oraz podstawowej terminologii dotyczącej procesu przekładu
- Prezentacja etapów procesu tłumaczeniowego w oparciu o polską i duńską literaturę przedmiotu
- Identyfikacja zasadniczych problemów językowych rysujących się w procesie przekładu z języka duńskiego na polski/ z języka polskiego na j. duński (np. zaimki dzierżawcze, strona bierna, szyk zdania)
- Tłumaczenie na język polski/ j. duński zdań, zwrotów i idiomów ilustrujących różnice znaczeniowe i gramatyczne między językiem wyjściowym a docelowym z wykorzystaniem odpowiednich słowników, leksykonów i korpusów dostępnych on-line

Semestr II

- Identyfikacja i poprawianie błędów translatorskich na przykładzie tekstów zaprezentowanych studentom przez wykładowcę
- Prezentacja najistotniejszych różnic między przekładem użytkowym a literackim
- Tłumaczenie na język polski / język duński krótkich tekstów użytkowych i prasowych (np. notatka prasowa, nekrolog, ulotka informacyjna) i dyskusja na temat wyborów translatorskich na forum grupy
- Tłumaczenie na język polski fragmentów współczesnych duńskich utworów prozatorskich różnych gatunków (np. nowela, wiersz prozą) z zastosowaniem odpowiednich słowników i leksykonów.

Nazwa zajęć: Gramatyka opisowa języka duńskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę z zakresu fonologii języka duńskiego, potrafi wykorzystywać duńską terminologię językoznawczą (zwłaszcza tę związaną z fonologią), zna zasady transkrypcji fonetycznej i potrafi

je stosować w praktyce, posiada wiedzę nt. zależności pomiędzy ortografią a wymową i potrafi ją stosować

- potrafi scharakteryzować system samogłoskowy, spółgłoskowy oraz zasady prozodii języka duńskiego, rozpoznaje różnice regionalne w wymowie duńskiej i potrafi je umiejscowić geograficznie
- posiada wiedzę z zakresu semantyki (ze szczególnym uwzględnieniem języka duńskiego) i morfologii języka duńskiego (typy morfemów, analiza morfologiczna, podstawowe typy słowotwórcze współczesnego języka duńskiego oraz podobieństwa i różnice występujące pomiędzy poszczególnymi typami słowotwórczymi, kryteria podziału wyrazów na klasy gramatyczne), potrafi wykorzystywać duńską terminologię językoznawczą (zwłaszcza tę związaną z semantyką i morfologią)
- potrafi dokonać analizy słowotwórczej na tekstach oryginalnych, z wykorzystaniem źródeł leksykograficznych i innych, potrafi stosować zasady tworzenia poszczególnych typów słowotwórczych w praktyce
- posiada wiedzę z zakresu składni języka duńskiego (faza, typy fraz, stosunki składniowe pomiędzy elementami grupy składniowej, części zdania, zdania pojedyncze i złożone), potrafi wykorzystywać duńską terminologię językoznawczą (zwłaszcza tę związaną ze składnią)
- potrafi dokonać analizy składniowej na poziomie zdania oraz tekstu, przedstawić budowę duńskiego zdania (głównego i podrzędnego) w schemacie zdaniowym, potrafi analizować duńskie teksty pod kątem zjawisk gramatycznych omawianych w trakcie zajęć, rozpoznaje i potrafi scharakteryzować specyficzne dla współczesnego języka duńskiego konstrukcje składniowe
- wie, jak korzystać ze słowników oraz innych źródeł oryginalnych
- ma świadomość potrzeby pogłębiania zdobytej wiedzy i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie podstawowych zagadnień fonologii (fonem a grafem, sylaba, powstawanie dźwięków)
- Przedstawienie systemów samogłoskowego i spółgłoskowego, prozodycznego i akcentowego języka duńskiego, zasad redukcji i asymilacji w wymowie duńskiej oraz różnic regionalnych w wymowie duńskiej
- Przedstawienie zasad transkrypcji fonetycznej zgodnej z zasadami IPA i doskonalenie umiejętności transkrypcji
- Przedstawienie podstawowych zagadnień semantyki językoznawczej (słowo a znaczenie, relacje semantyczne)
- Prezentacja klasyfikacji morfemów w języku duńskim i zasad analizy morfologicznej
- Szczegółowa prezentacja charakterystyki dwóch najważniejszych typów słowotwórczych we współczesnym języku duńskim: *sammansætning* i *afledning* oraz przegląd typów pozostałych, omówienie i klasyfikacja zapożyczeń w języku duńskim
- Doskonalenie umiejętności analizy słowotwórczej poznanych typów słowotwórczych oraz rozwijanie umiejętności praktycznego stosowania zasad tworzenia poszczególnych typów słowotwórczych
- Przedstawienie wiedzy z zakresu morfologii języka duńskiego. Kryteria podziału wyrazów na klasy gramatyczne, omówienie kolejnych klas gramatycznych.
- Przedstawienie wiedzy z zakresu składni języka duńskiego (faza, typy fraz, stosunki składniowe pomiędzy elementami grupy składniowej, szczegółowa charakterystyka części zdania w j. duńskim, schemat zdania głównego i podrzędnego w j. duńskim)
- Konstrukcje syntaktyczne charakterystyczne dla współczesnego języka duńskiego
- Zasady analizy składniowej na poziomie zdania oraz tekstu – ćwiczenia z wykorzystaniem materiałów oryginalnych
- Rozwijanie umiejętności analizowania duńskich tekstów pod kątem zjawisk gramatycznych omawianych w trakcie zajęć, doskonalenie umiejętności korzystania z oryginalnych materiałów źródłowych

Nazwa zajęć: Gramatyka kontrastywna polsko-duńska

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi posługiwać się podstawową terminologią językoznawstwa kontrastywnego i typologicznego
- potrafi rozróżnić klasyfikacje genetyczne i strukturalne języków i odnieść je do genetycznych i strukturalnych różnic między językiem polskim a duńskim
- ma wiedzę z zakresu klasyfikacji typologicznej języków świata ze szczególnym uwzględnieniem języka polskiego i duńskiego
- zna najważniejsze osiągnięcia naukowe z zakresu polsko-duńskiej gramatyki kontrastywnej i potrafi scharakteryzować język polski i język duński w ujęciu typologicznym

- potrafi posługiwać się źródłami (np. leksykonami językoznawczymi i bazami danych) w celu analizowania zjawisk językowych o obrębie polsko-duńskiej gramatyki kontrastywnej
- potrafi przeprowadzić analizę wybranych zjawisk z zakresu gramatyki języka polskiego i języka duńskiego w ujęciu porównawczym
- ma świadomość potrzeby pogłębiania i weryfikowania zdobytej wiedzy i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja teoretycznych podstaw językoznawstwa kontrastywnego oraz wybranych zagadnień językoznawstwa typologicznego istotnych z punktu widzenia polsko-duńskiej gramatyki kontrastywnej
- Przedstawienie narzędzi pomocnych w badaniach kontrastywnych, w tym korpusów paralelnych, m.in. Europarl
- Porównanie systemów dźwiękowych języka polskiego i duńskiego na poziomie segmentalnym (samogłoski, spółgłoski, półsamogłoski, dyftongi)
- Porównanie systemów dźwiękowych języka polskiego i duńskiego na poziomie suprasegmentalnym (akcent, intonacja, zwarcie krtaniowe i *stød*) oraz zasad redukcji i asymilacji w wymowie duńskiej i polskiej
- Porównanie relacji pismo-wymowa w języku polskim i duńskim
- Analiza kategorii nominalnych w języku polskim i duńskim (rodzaj, liczba, przypadek, określoność) oraz związanych z nimi podobieństw i różnic między j. polskim i duńskim
- Analiza kategorii werbalnych w języku polskim i duńskim (rodzaj, liczba, osoba, tryb, strona, czas, aspekt, modalność) oraz związanych z nimi podobieństw i różnic między j. polskim i duńskim
- Analiza różnic i podobieństw między językiem polskim i duńskim na poziomie składni
- Inne różnice między językiem polskim i duńskim, np. w zakresie słownictwa
- Ćwiczenia w zakresie analizowania duńskich i polskich tekstów pod kątem zjawisk gramatycznych omawianych w trakcie zajęć, doskonalenie umiejętności korzystania z oryginalnych materiałów źródłowych i dostępnych narzędzi.

Nazwa zajęć: Historia języka duńskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada wiedzę o najważniejszych epokach w historii języka duńskiego i zna podstawy ich wyróżnienia oraz główne źródła wiedzy o nich
- potrafi scharakteryzować każdą z epok pod względem systemu fonologicznego, morfologicznego, składniowego i leksykalnego
- potrafi umiejscowić duńskie teksty we właściwej epoce i czyta znormalizowane teksty staroduńskie oraz normalizowane i nienormalizowane teksty nowoduńskie korzystając z materiałów pomocniczych (słowniki)
- posługuje się słownikami i innymi materiałami pomocniczymi, korzysta z korpusów obejmujących materiał staro- i nowoduński
- krytycznie odnosi się do badań historycznojęzykowych oraz współczesnych edycji tekstów
- rozumie rolę analizy historycznojęzykowej w procesie kształtowania, rozwijania i utrzymywania własnej kompetencji językowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Ogólna charakterystyka j. indoeuropejskiego (indoeuropæisk) i j. pragermańskiego (fællesgermansk)
- Język pranordyjski (urnordisk / oldnordisk / fællesnordisk) - 200-800: 1. Pismo runiczne, 2. Zmiany językowe (np. fraktura – VIII w.)
- Język staroduński (olddansk / runedansk) – 800-1100: 1. Zróżnicowanie dialektów wschodnio- i zachodnioskandynawskich, 2. Najstarsze napisy runiczne (800-1150), 3. Wyprawy Wikingów, 4. Chrystianizacja Danii (965 r.) – rola Kościoła i wpływ j. łacińskiego (pismo łacińskie, zapożyczenia), 5. Zapożyczenia z j. staroangielskiego i j. starsaksońskiego
- Język wczesnośrednioduński (ældre middeldansk) – 1100-1350: 1. Zmiany językowe (np. udźwięcznienie p, t, k), 2. Zabytki runiczne na pergaminie (Codex Runicus z końca XIII w.), 3. Najstarsze zabytki w j. duńskim (ustawy: Skånske Lov i Jyske Lov – z końca XIII w.) 4. Zapożyczenia z j. dolnoniemieckiego
- Język późnośrednioduński (yngre middeldansk) – 1350-1500: 1. Formowanie się ponaddialektalnego języka kancelaryjnego (XIV-XV w.), 2. Zapożyczenia z j. dolnoniemieckiego i j. łacińskiego

- Język wczesnonowoduński (ældre nydansk) – 1500-1700 (reformationstiden – 1500-1600 oraz den lærde tid – 1600-1700): 1. Powstanie duńskiego kościoła luterańskiego (1536), przekład Biblii Chrystiana III (1550), 2. Tworzenie się duńskiego języka literackiego (Rigsskriftsprog) – rola Chr. Pedersena, 3. Zapożyczenia z j. nowowysokoniemieckiego (XVI-XVII w.)
- Język późnonowoduński (yngre nydansk) - od 1700- (Holbertiden – 1700-1750, nyere dansk – 1750-1870 i nyeste dansk - od 1870-1950): 1. Centralizacja administracji państwowej (od końca XVII w.), powstanie języka ponaddialektalnego (Rigsmålet – ok. 1700 r.), 2. Rola L. Holberga (zm. 1754) w procesie kształtowania się j. duńskiego, 3. Wpływy romańskie (od 1700 r.), 4. Okres puryzmu językowego (Eilschow, Sneedorff) – od ok. 1740 r., 5. Wpływ j. łacińskiego i j. greckiego na słownictwo fachowe, 6. Wpływ dzieł pisarzy (np. H.Ch. Andersena) na rozwój j. duńskiego, 7. Walka o zachowanie j. duńskiego (po 1864 r.) w Szlezwiku i Holsztynie, 8. Reforma ortograficzna (1889) i wydanie słownika ortograficznego (1891), 9. Wpływ j. angielskiego, niemieckiego i in. języków na słownictwo duńskie (po II wojnie światowej).

Nazwa zajęć: **Literatura duńska**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna problematykę, nazwiska autorów, tytuły prac oraz trendy literatury duńskiej od początku XIX w. do czasów najnowszych oraz wskazuje korelacje między zjawiskami literackimi a zjawiskami społecznymi i historycznymi w Danii w tym okresie
- Czyta w języku duńskim teksty literatury pięknej o zróżnicowanym poziomie trudności językowej i objętości oraz teksty podręcznikowe i wybrane teksty krytyczne, posługując się słownikami standardowymi oraz sporadycznie historycznymi w wersji książkowej i elektronicznej
- Umie samodzielnie przygotować obszerną i wyczerpującą prezentację ustną w języku duńskim na temat danego trendu literackiego oraz profilu pisarzy w nim tworzących, korzystając z samodzielnie zidentyfikowanych źródeł i materiałów
- Dyskutuje w języku duńskim z pozostałymi osobami z grupy oraz z wykładownicą na temat omawianych w trakcie kursu utworów oraz trendów literackich, interpretuje omawiane utwory literackie, posługując się terminologią literaturoznawczą w języku duńskim, i analizuje przeczytane utwory pod względem formalnym i w perspektywie diachronicznej
- Potrafi samodzielnie napisać pracę o charakterze eseju argumentacyjnego (średnia długość 5-6 znormalizowanych stron A4) w języku duńskim na jeden z podanych tematów z literatury duńskiej, samodzielnie wyszukując właściwą literaturę krytyczną, i wykonać w sposób prawidłowy przypisy oraz listę bibliograficzną
- Posługuje się w miarę swobodnie warsztatem pojęciowym w języku duńskim z zakresu literaturoznawstwa oraz stosuje niektóre modele teoretycznoliterackie do analizy i interpretacji poszczególnych utworów.

Treści programowe dla zajęć:

Semestr I

- Najistotniejsze trendy literackie w Danii począwszy od lat 70. po lata 2000, zaprezentowanie profilu najważniejszych twórców epoki
- Kierunki rozwoju poezji w Danii w latach 80. oraz identyfikacja głównych tropów i figur stylistycznych w przeczytanych utworach poetyckich
- Charakterystyka modernistycznej powieści biograficznej oraz trendu postkolonialnego w literaturze duńskiej lat 90.
- Trend minimalistyczny i tzw. powieść punktowa w literaturze duńskiej
- Fenomen literatury zaangażowanej lat 90. oraz tzw. dirty realism oraz skrótkowe omówienie uwarunkowań społecznych tejże literatury
- Literatura imigrantów w drugim pokoleniu oraz postmodernistyczny trend literatury tzw. kobiecej (chick-lit)

Semestr II

- Główne kręgi tematyczne duńskiego romantyzmu oraz analiza reprezentatywnych utworów literackich z tej epoki z zastosowaniem modelu aktantowego wg Greimasa
- Najistotniejsze trendy literackie w Danii w okresie tzw. przełomu nowoczesnego oraz zaprezentowanie profilu najważniejszych twórców epoki
- Społeczne uwarunkowania literatury na podstawie utworów prozatorskich najwybitniejszych duńskich pisarzy naturalistycznych oraz dyskusja w grupie nad problematyką zawartą w utworach duńskiego realizmu i naturalizmu XIX w.
- Trendu impresjonistyczny w Danii oraz uwarunkowania stylistyczne i kompozycyjne duńskich utworów impresjonistycznych.
- Charakterystyka oraz geneza realizmu jutlandzkiego w duńskiej prozie i poezji przełomu wieków XIX i XX na podstawie wybranych utworów

Semestr III

- Duńskie tendencje ekspresjonistyczne i futurystyczne, ich twórcy oraz wybrane utwory liryczne, a także lektura artykułu programowego duńskich ekspresjonistów w kontekście manifestu futurystów Marinettiego
- Twórczość komunistyczna i socjalistyczna okresu międzywojennego w kontekście społeczno-politycznym epoki w nawiązaniu do przeczytanych przez studentów utworów literackich o podobnym charakterze, czytanych przez studentów w poprzednich semestrach
- Literatura mieszczańska oraz egzystencjalnej lat międzywojennych w Danii, najważniejsi twórcy i utwory tej tendencji
- Postacie duńskiej poezji wojennej na tle historycznych i społecznych wydarzeń epoki, problematyką dzieł oraz stylistyka i kompozycja przeczytanych utworów lirycznych
- Charakterystyka zjawiska powojennej poezji kręgu *Heretiki*, artykuł programowy ugrupowania, wybrane dzieła poszczególnych twórców w kontekście wydarzeń społeczno-politycznych w ówczesnej Danii

Semestr IV

- Twórczość Karen Blixen na tle epoki i w odniesieniu do źródeł inspiracji gatunkowych i tematycznych oraz lektura, analiza i interpretacja kilku utworów/fragmentów utworów pisarki z wykorzystaniem modelu aparatu psychicznego wg Z. Freuda
- Trend modernistyczny lat 50. ze szczególnym uwzględnieniem tzw. dziwnych opowiadaczy, geneza zjawiska oraz jego najważniejsi twórcy i utwory
- Poezja systemowa lat 60. XX w. oraz modernizm tzw. konfrontacji w odniesieniu do utworów z epoki oraz tendencji modernistycznych okresów poprzednich
- Tendencje neorealistyczne lat 60. i początku lat 70. w Danii, charakterystyka profilu twórczości głównych przedstawicieli trendu, lektura wybranych dzieł literackich w języku duńskim oraz dyskusja w grupie na temat problematyki poruszanej w przeczytanych utworach.

Nazwa zajęć: Wiedza o Danii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat geografii Królestwa Danii (Rigsfællesskabet) oraz jego dziedzictwa kulturowego, a także współczesnego życia kulturalnego kraju; jest gotów/ gotowa do jej weryfikowania i aktualizowania
- Posiada uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat współczesnego państwa i społeczeństwa duńskiego, osadzoną w kontekście historycznym oraz politycznym; jest gotów/gotowa do jej weryfikowania i aktualizowania
- Orientuje się w aktualnych tematach poruszanych w debacie publicznej, dotyczących różnych aspektów życia politycznego, społecznego i kulturalnego Danii; potrafi wskazywać konkretne problemy i komentować je, uczestnicząc w dyskusji i wykorzystując wiedzę zdobytą na zajęciach
- Posługuje się terminologią z dziedziny geografii, kultury, sztuki, polityki i życia społecznego; potrafi wyjaśniać pojęcia kluczowe dla wyżej wymienionych obszarów
- Potrafi umiejętnie korzystać z różnego rodzaju źródeł (w tym czytać i analizować teksty popularnonaukowe i naukowe), wyszukuje potrzebne informacje i przygotowuje wypowiedzi ustne/pisemne o charakterze referatu/prezentacji z wykorzystaniem technik multimedialnych i analizy związane z tematyką zajęć, uwzględniając zasady ochrony własności intelektualnej oraz prawa autorskiego
- Ma świadomość problematyki dotyczącej różnorodności kulturowej w odniesieniu do przeszłości kolonialnej Danii, a także historii i współczesności społeczeństwa wieloetnicznego w Danii, wykazuje się tolerancją i otwartością na nowe idee; jest gotów/gotowa do popularyzowania wiedzy o społeczeństwie i kulturze Danii.

Treści programowe dla zajęć:

- Duńska tożsamość narodowa (elementy formujące duńską tożsamość narodową, manifestacje duńskiej tożsamości narodowej, duńskie symbole narodowe, auto- i ksenostereotypy, duńskie wartości - Danmarkskanon).
- Duńskie dziedzictwo kulturowe. (Duńska kultura artystyczna i kanon kultury – Kulturkanon. Duńska kultura kulinarna i jej kanon. Radykalizm kulturowy (*kulturradikalisme*) i jego społeczno-kulturowe implikacje.).
- Środowisko geograficzne Danii. Demografia Danii.
- Duński system kształcenia. Uniwersytety ludowe. Badania naukowe w Danii, duńscy badacze i ich osiągnięcia.

- Dania jako członek struktur ponadnarodowych: związki Danii z krajami regionu nordyckiego (Rada Nordycka, Nordycka Rada Ministrów, nordycka wspólnota kulturowa, nordycka tożsamość regionalna), członkostwo w Unii Europejskiej.
- Dania i terytoria autonomiczne w ramach Królestwa Danii (Rigsfællesskabet): Grenlandią i Wyspami Owczymi. Przedstawienie podstawowych informacji na temat historii, geografii i kultury tych terytoriów.
- Tradycja ruchów emancypacyjnych w Danii i współczesna polityka równouprawnienia.
- Duńczycy jako społeczeństwo wieloetniczne (omówienie polityki państwowej wobec mniejszości etnicznych, scharakteryzowanie nastawienia Duńczyków do imigrantów. Duńskie kolonie tropikalne)
- Proces kształtowania się państwa opiekuńczego w Danii, omówienie systemu opieki zdrowotnej i socjalnej, dyskusja nad przyszłością duńskiego państwa opiekuńczego.
- Duńska polityka bezpieczeństwa oraz członkostwo Danii w NATO.
- Duński Kościół narodowy (Folkekirke), inne wspólnoty wyznaniowe w Danii; religijności współczesnych Duńczyków.
- Przedstawienie wzajemnych relacji polsko-duńskich i ich manifestacji w piśmiennictwie i kulturze popularnej.
- System polityczny Danii (tradycje demokratyczne, konstytucja, organy władzy państwowej, system wyborczy, partie polityczne). Tradycja społeczeństwa obywatelskiego w Danii i idea samoorganizacji.
- Podział administracyjny Danii oraz zasady funkcjonowania samorządu terytorialnego.
- Duński system gospodarczy (rolnictwo – w tym tradycja ruchu spółdzielczego, przemysł, usługi; organizacja duńskiego rynku pracy).

Nazwa zajęć: **Proseminarium językoznawcze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie specyfikę pracy akademickiej o charakterze filologicznym, potrafi zaplanować proces pisania pracy, uwzględniając zasady dotyczące poszczególnych etapów tego procesu.
- potrafi zastosować w praktyce poznane zasady formalne dotyczące prac akademickich; zna i potrafi zastosować zasady cytowania, sporządzania odnośników i bibliografii; zna podstawowe zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej i rozumie konieczność poszanowania prawa autorskiego.
- potrafi wyszukiwać materiały potrzebne do napisania pracy akademickiej, potrafi ocenić źródła informacji.
- potrafi wskazać i zastosować właściwy rejestr języka (język naukowy); zna kluczowe pojęcia z zakresu językoznawstwa w języku polskim i języku duńskim.
- potrafi dokonać (pod kierunkiem prowadzącego) analizy tekstu źródłowego a także tekstu o charakterze naukowym z zakresu językoznawstwa duńskiego.
- potrafi przygotować prezentację ustną opartą na tekście popularnonaukowym w języku duńskim i przedstawić ją grupie.

Treści programowe dla zajęć:

- Proces pisania pracy akademickiej o charakterze filologicznym. Planowanie procesu.
- Wyszukiwanie materiałów do pracy. Ocena źródeł.
- Czytanie i analiza tekstu źródłowego, tekstu popularnonaukowego i naukowego.
- Przygotowywanie notatek.
- Struktura pracy licencjackiej.
- Problematyzacja zagadnień badawczych.
- Sposób prowadzenia argumentacji w pracy akademickiej.
- Język naukowy - wprowadzenie.
- Sposób korzystania ze źródeł: odnośniki, cytowanie, bibliografia, tabele i wykresy. Pojęcie plagiatu.
- Teoria, pojęcia, metoda badawcza w rozprawie akademickiej – wprowadzenie.
- Typografia, layout (m.in. podział tekstu, śródtytuły)
- Przygotowanie prezentacji ustnej. Technika prezentacji.
- Kryteria oceny prac licencjackich.

Nazwa zajęć: **Proseminarium literaturoznawcze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie specyfikę pracy akademickiej o charakterze filologicznym, potrafi zaplanować proces pisania pracy, uwzględniając zasady dotyczące poszczególnych etapów tego procesu.

- potrafi zastosować w praktyce poznane zasady formalne dotyczące prac akademickich; zna i potrafi zastosować zasady cytowania, sporządzania odnośników i bibliografii; zna podstawowe zasady dotyczące ochrony własności intelektualnej i rozumie konieczność poszanowania prawa autorskiego.
- potrafi wyszukiwać materiały potrzebne do napisania pracy akademickiej, potrafi ocenić źródła informacji,
- potrafi wskazać i zastosować właściwy rejestr języka (język naukowy); zna kluczowe pojęcia z zakresu literaturoznawstwa i badań nad kulturą i społeczeństwem w języku polskim i języku duńskim.
- potrafi dokonać (pod kierunkiem prowadzącego) analizy tekstu literackiego i innych tekstów źródłowych, a także tekstu tekstów o charakterze naukowym z zakresu literaturoznawstwa duńskiego oraz wiedzy o kulturze i społeczeństwie Danii.
- potrafi przygotować prezentację ustną opartą na tekście popularnonaukowym w języku duńskim i przedstawić ją grupie.

Treści programowe dla zajęć:

- Proces pisania pracy akademickiej o charakterze filologicznym. Planowanie procesu.
- Wyszukiwanie materiałów do pracy. Ocena źródeł.
- Czytanie i analiza tekstu literackiego, innego tekstu źródłowego, tekstu popularnonaukowego i naukowego.
- Przygotowywanie notatek.
- Struktura pracy licencjackiej.
- Problematyzacja zagadnień badawczych.
- Sposób prowadzenia argumentacji w pracy akademickiej.
- Język naukowy - wprowadzenie.
- Sposób korzystania ze źródeł: odnośniki, cytowanie, bibliografia, tabele i wykresy. Pojęcie plagiatu.
- Teoria, pojęcia, metoda badawcza w rozprawie akademickiej – wprowadzenie.
- Typografia, layout (m.in. podział tekstu, śródtytuły)
- Przygotowanie prezentacji ustnej. Technika prezentacji.
- Kryteria oceny prac licencjackich.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie językoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze kierunki i metody badań w zakresie językoznawstwa duńskiego oraz podstawową terminologię badawczą w języku duńskim, jest gotów do pogłębiania i uzupełniania swojej wiedzy
- Posiada pogłębioną wiedzę w zakresie wybranego kierunku i metody badań i w odpowiedni sposób posługuje się adekwatną terminologią badawczą w języku duńskim
- Potrafi (przy pomocy promotora) właściwie sformułować problem badawczy, umiejętnie wybrać przydatne źródła, wykonać analizę tekstu / zjawiska, osadzając ją w istniejącym kontekście badań naukowych; poddaje krytycznej ocenie własne dokonania i wprowadza niezbędne poprawki
- Samodzielnie rozwijając wybrany problem badawczy potrafi napisać ok. 40-stronicowy tekst o charakterze akademickim w języku duńskim, zawierający prawidłowe odniesienia do stanu badań;
- Potrafi prawidłowo cytować i referować badania innych autorów, z zachowaniem zasad etycznych i poszanowaniem prawa autorskiego, stosując się do wymogów formalnych dotyczących prac licencjackich (przypisy, bibliografia)
- Potrafi spójnie i zwięźle zreferować wyniki cudzych i własnych badań w ustnej prezentacji, jest gotów do popularyzowania zdobytej wiedzy językoznawczej.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybór tematu pracy licencjackiej, zdefiniowanie celu pracy
- Przygotowanie, przedstawienie i omówienie konspektu pracy licencjackiej i bibliografii
- Przygotowanie rozdziałów teoretycznych pracy licencjackiej
- Przygotowanie rozdziału analitycznego pracy licencjackiej
- Dyskusja z promotorem na temat przygotowywanych rozdziałów pracy licencjackiej
- Zreferowanie wybranych zagadnień przygotowywanej pracy w ramach spotkania seminaryjnego w grupie
- Nadanie ostatecznego kształtu pracy licencjackiej z uwzględnieniem wymogów formalnych
- Przygotowanie do egzaminu dyplomowego.

Nazwa zajęć: Seminarium licencjackie literaturoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna najważniejsze kierunki i metody badań w zakresie literaturoznawstwa duńskiego i badań nad kulturą i społeczeństwem duńskim oraz podstawową terminologię badawczą w języku duńskim, jest gotów do pogłębiania i uzupełniania swojej wiedzy.
- posiada pogłębioną wiedzę w zakresie wybranego kierunku i metody badań i w odpowiedni sposób posługuje się adekwatną terminologią badawczą w języku duńskim.
- potrafi (przy pomocy promotora) właściwie sformułować problem badawczy, umiejętnie wybrać przydatne źródła, wykonać analizę tekstu / zjawiska, osadzając ją w istniejącym kontekście badań naukowych; poddaje krytycznej ocenie własne dokonania i wprowadza niezbędne poprawki.
- samodzielnie rozwijając wybrany problem badawczy potrafi napisać ok. 40-stronicowy tekst o charakterze akademickim w języku duńskim, zawierający prawidłowe odniesienia do stanu badań.
- potrafi prawidłowo cytować i referować badania innych autorów, z zachowaniem zasad etycznych i poszanowaniem prawa autorskiego, stosując się do wymogów formalnych dotyczących prac licencjackich (przypisy, bibliografia).
- potrafi spójnie i zwięźle zreferować wyniki cudzych i własnych badań w ustnej prezentacji, jest gotów do popularyzowania zdobytej wiedzy literaturoznawczej/ wiedzy o kulturze i społeczeństwie duńskim.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybór tematu pracy licencjackiej, zdefiniowanie celu pracy
- Przygotowanie, przedstawienie i omówienie konspektu pracy licencjackiej i bibliografii
- Przygotowanie rozdziałów teoretycznych i historycznych pracy licencjackiej
- Przygotowanie rozdziału analitycznego pracy licencjackiej
- Dyskusja z promotorem na temat przygotowywanych rozdziałów pracy licencjackiej
- Zreferowanie wybranych zagadnień przygotowywanej pracy w ramach spotkania seminaryjnego w grupie
- Nadanie ostatecznego kształtu pracy licencjackiej z uwzględnieniem wymogów formalnych
- Przygotowanie do egzaminu dyplomowego.

Nazwa zajęć: Gramatyka porównawcza języków skandynawskich

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna najważniejsze różnice i podobieństwa między językami skandynawskimi (kontynentalnymi: duńskim, norweskim, szwedzkim i wyspowymi: farerskim i islandzkim) na płaszczyźnie fonologicznej, morfologicznej, składniowej i leksykalnej.
- Potrafi prawidłowo zidentyfikować język dowolnego tekstu w języku skandynawskim i wskazać te jego cechy, które świadczą o takiej a nie innej identyfikacji.
- Potrafi przeczytać ze zrozumieniem złożony tekst w każdym języku kontynentalnym oraz prosty tekst w języku wyspowym.
- Swobodnie posługuje się prawidłową terminologią językoznawczą.
- Potrafi korzystać z korpusów, słowników elektronicznych i innych baz danych dostępnych dla języków skandynawskich.
- Potrafi współpracować w grupie, biorąc odpowiedzialność za swój wkład w wynik osiągnięty przez grupę i korygując popełniane błędy.

Treści programowe dla zajęć:

- Przegląd najważniejszych różnic i podobieństw między językami kontynentalnymi pod kątem fonologii, morfologii, składni i leksykonu.
- Przegląd najważniejszych różnic i podobieństw między językami wyspowymi pod kątem fonologii, morfologii, składni i leksykonu.
- Podobieństwa i różnice w obrębie kategorii nominalnych: przypadek, określoność, liczba, rodzaj i ich uwarunkowania diachroniczne, wspólna praca z tekstami we wszystkich językach skandynawskich.
- Podobieństwa i różnice w obrębie kategorii werbalnych: strona, czas, tryb i ich uwarunkowania diachroniczne, wspólna praca z tekstami we wszystkich językach skandynawskich.
- Praca wspólna i własna (w grupach) z tekstami w językach skandynawskich z wykorzystaniem baz danych, korpusów i słowników elektronicznych.

Nazwa zajęć: Teoria i pragmatyka przekładu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Identyfikuje i rozumie najważniejsze trendy z obszaru nauk o przekładzie na przestrzeni wieków, ze szczególnym uwzględnieniem współczesnych teorii dotyczących translatoryki spod znaku zwrotu *Translation Studies*
- Zna i potrafi sprawnie posługiwać się terminologią związaną z teorią przekładu, by swobodnie analizować i uzasadniać poszczególne zjawiska w obrębie tekstów publicystycznych, naukowych, specjalistycznych, literackich
- Potrafi powiązać modele teoretyczne z pragmatyką tłumaczenia, kulturą i polityką przekładu; rozumie oraz potrafi omówić kwestie związane z kompetencjami tłumacza, podstawami komunikacji językowej i kulturowej, specyfiką tłumaczonego tekstu, uwarunkowań przekładu w kulturze docelowej, poziomy nieprzetłumaczalności, błędy translatorskie
- Potrafi wskazać, wypracować oraz wykorzystać odpowiednie narzędzia, przy pomocy których merytorycznie uargumentuje wybrane przez siebie zjawiska przekładowe w formie prezentacji multimedialnej
- Zna i rozumie sytuację języka i kultury z perspektywy dialogu kultur poprzez tłumaczenie (w obszarze kilku języków i kultur europejskich)
- Rozumie powiązania obszaru nauk o przekładzie z innymi dyscyplinami oraz umie dobrać odpowiednie narzędzia analityczne celem wyjaśnienia zjawisk zachodzących podczas transferu językowego tekstów nieliterackich i literackich.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do teorii przekładu – podstawowe terminy związane z nauką o przekładzie w perspektywie polskiej, skandynawskiej oraz światowej
- Przedstawienie historii myśli przekładoznawczej od starożytności do XIX wieku; przednaukowe teorie przekładu
- Przedstawienie historii przekładoznawstwa pierwszej połowy XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju pojęcia ekwiwalencji
- Omówienie zwrotu teoretycznego spod znaku *Translation Studies*
- Charakterystyka wybranych problemów przekładoznawczych wynikających ze specyfiki języków oraz kultur skandynawskich, w tym kategorii słów-kluczy oraz kultury przekładu w Skandynawii
- Przedstawienie problematyki związanej z aktualnymi trendami badawczymi nakierowanymi na inne obszary humanistyki.

Nazwa zajęć: Seminarium przedmiotowe z zakresu językoznawstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie obszar badawczy przedstawiony na zajęciach, jego historię, przedmiot, cele, metody badawcze i źródła, a także jego konkretną realizację na przykładzie języków skandynawskich.
- wykorzystuje właściwą terminologię do omawiania zagadnień przedstawionych w ramach kursu, potrafi przedstawić zagadnienia związane z jego realizacją w ustnym wystąpieniu o charakterze akademickim w wybranym w ramach ścieżki języku skandynawskim.
- jest gotów do weryfikowania i uzupełniania wiedzy i potrafi umiejętnie wyszukiwać informacje z różnych źródeł z wykorzystaniem zaawansowanych technologii informacyjnych
- rozumie historyczno-kulturowe uwarunkowania badań z zakresu językoznawstwa prowadzonych w krajach skandynawskich i ich wzajemne powiązania.
- ma świadomość powiązań językoznawstwa z innymi dyscyplinami i dziedzinami wiedzy,
- rozumie potrzebę badań interdyscyplinarnych, zwłaszcza w kontekście badań skandynawskich.

Treści programowe dla zajęć:

Językoznawstwo szwedzkie

- Najważniejsze źródła w opisie języka szwedzkiego, w tym korpusy, bazy danych i inne zasoby elektroniczne będące podstawą współczesnych badań językoznawczych
- Najważniejsze kierunki współczesnych szwedzkich badań językoznawczych: analiza dyskursu i analiza tekstu, składnia w paradygmacie generatywnym
- Najważniejsze kierunki współczesnych szwedzkich badań językoznawczych: pragmatyka, badania języków fachowych, język szwedzki w kontakcie z innymi językami, dialektologia, językoznawstwo historyczne

Językoznawstwo duńskie

- Podstawowe pojęcia z zakresu leksykologii i semantyki. Zmiany znaczenia (zawężenie, rozszerzenie znaczenia, zmiany stylistyczno-ekspresywne).
- Relacje semantyczne. Rozwój leksykonu (przyczyny, zanikanie wyrazów, tworzenie nowych za pomocą reguł własnego języka, zapożyczanie). Tworzenie wyrazów rodzimych (derywacja, złożenie, *samdannelse*, *kentauer* itp.).

- Zapożyczanie z innych języków. Typy zapożyczeń. Zapożyczenia z j. niemieckiego i angielskiego. Utrata domen. Obawy o przyszłość takich języków jak j. duński i polityka językowa.

Językoznawstwo norweskie

- Dialektologia: podstawowe pojęcia, najważniejsze źródła w opisie języka norweskiego, w tym korpusy, bazy danych i inne zasoby elektroniczne.
- Geneza i systematyka dialektów języka norweskiego.
- Geografia językowa, przestrzenne rozmieszczenie dialektów języka norweskiego.

Nazwa zajęć: Seminarium przedmiotowe z zakresu literatury i kultury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma świadomość różnorodności, złożoności i wieloaspektowości współczesnych badań filologicznych, przede wszystkim badań w zakresie literatury i kultury Danii, Norwegii i Szwecji, prowadzonych w Skandynawii, Polsce i innych krajach.
- rozumie historyczno-kulturowe uwarunkowania badań z zakresu literatury i kultury prowadzonych w krajach skandynawskich i ich wzajemne powiązania.
- ma świadomość powiązań literaturoznawstwa z innym dyscyplinami i dziedzinami wiedzy,
- rozumie potrzebę badań interdyscyplinarnych, zwłaszcza w kontekście badań skandynawskich.
- zna w pogłębionym stopniu wskazane w treściach programowych wybrane trendy i kierunki badań literaturoznawczych oraz badań nad kulturą Danii, Norwegii i Szwecji, a także właściwą im metodologię
- zna wskazane teksty literaturoznawcze i literackie oraz teksty kultury; potrafi je przeanalizować w oparciu o wybrane modele analityczne posługując się poprawną terminologią badawczą w języku polskim, z uwzględnieniem specjalistycznych pojęć właściwych dla języka duńskiego, szwedzkiego i norweskiego; jest gotów do pogłębiania i uzupełniania swojej wiedzy
- potrafi w spójny i przejrzysty sposób omówić zagadnienia poznane w ramach zajęć, syntetyzując wyniki badań oraz przedstawiając własną krytyczną refleksję.

Treści programowe dla zajęć:

Podróż w literaturach skandynawskich

- Rozumienie podróży w kontekście literatury; pojęcie literatury podróżniczej – charakterystyka gatunku
- Obraz Polski i Polaków w duńskiej literaturze podróżniczej
- Literatura migracyjna w kontekście polsko-duńskim
- Krytyka postkolonialna i jej zastosowanie w analizie tekstów z kręgu literatury podróżniczej I
- Krytyka postkolonialna i jej zastosowanie w analizie tekstów z kręgu literatury podróżniczej II

Literatura skandynawska *inter artes*

- Literatura pogranicza – powiązania literatury z innymi dziedzinami sztuk (wprowadzenie)
- Ekfrazja w prozie i poezji na przykładzie literatury norweskiej
- Literatura a fotografia – nowe formy hybrydyczne
- Z muzyką w tle – o związkach literatury z muzyką
- Literatura w świecie nowych mediów

Autobiografizm w literaturze szwedzkiej i skandynawskiej

- Autobiografia i gatunki pokrewne; pakt autobiograficzny i pakt powieściowy
- Tradycje autobiografizmu w literaturze skandynawskiej
- Powroty do dzieciństwa w szwedzkich powieściach autobiograficznych
- Między autobiografią a fikcją: autofikcja, *autobiographical fiction*, biografizm performatywny
- Wątki autobiograficzne w poezji skandynawskiej.

Nazwa zajęć: Seminarium magisterskie literaturoznawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada pogłębioną wiedzę na temat historii literatury duńskiej/ norweskiej/szwedzkiej oraz istotnych kierunków badawczych i metod w obrębie literaturoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem literaturoznawstwa skandynawskiego oraz zna adekwatną terminologię badawczą w języku duńskim/ norweskim/ szwedzkim i potrafi umiejętnie z niej korzystać; ma świadomość specyfiki badań filologicznych i ich związku z innymi dziedzinami nauki; dąży do dalszego rozwijania i aktualizowania swojej wiedzy
- Korzystając ze wskazówek promotora potrafi samodzielnie sformułować problem badawczy, wybrać przydatną metodę i zaprezentować spójną koncepcję przygotowywanego tekstu/ wystąpienia o charakterze akademickim; potrafi dokonać analizy tekstu literackiego.
- Potrafi umiejętnie i krytycznie korzystać z różnego typu źródeł, rozumie potrzebę ich weryfikacji. W prawidłowy sposób cytuje i referuje opracowania literaturoznawcze,
- stosuje się do zasad etycznych obowiązujących w pracy naukowej i szanuje prawo autorskie.

- Potrafi argumentować przedstawiając własne koncepcje, jest otwarty na uwagi i pomysły innych,
- uwzględnia zalecenia promotora, dokonując niezbędnych korekt.
- Samodzielnie rozwija wybrany problem badawczy, potrafi napisać ok. 60-70 stronicowy tekst o charakterze akademickim w języku duńskim/ norweskim/ szwedzkim zawierający prawidłowe odniesienia do stanu badań literaturoznawczych; wykazuje dbałość o poziom językowo-stylistyczny tekstu i stosuje się do wymogów formalnych.
- Potrafi przygotować wystąpienie ustne o charakterze akademickim, w którym w uporządkowany i przejrzysty sposób przedstawia wyniki własnych badań; jest gotów do popularyzowania zdobytej wiedzy literaturoznawczej.

Treści programowe dla zajęć:

- Pogłębienie wiedzy na temat kierunków i metod badawczych w literaturoznawstwie, ze szczególnym uwzględnieniem literaturoznawstwa norweskiego/duńskiego/szwedzkiego; przypomnienie i utrwalenie wiedzy na temat historycznoliterackiego kontekście prowadzonych badań.
- Ćwiczenie umiejętności analizy dzieła literackiego z wykorzystaniem warsztatu metodologicznego wypracowanego przez wybrane podejścia teoretycznoliterackie.
- Wybór tematu pracy magisterskiej, określenie jej celu, wybór metody, sporządzenie szczegółowego planu pracy oraz bibliografii, prezentacja koncepcji pracy w grupie seminaryjnej.
- Przypomnienie i utrwalenie wymogów formalnych obowiązujących teksty akademickie, w szczególności zasad dotyczących sporządzania odnośników, przypisów, bibliografii, zasad cytowania, a także przygotowania abstraktu i streszczenia; zwrócenie uwagi na konieczność krytycznego podejścia do źródeł i kierowania się w pracy badawczej zasadami etycznymi oraz poszanowania własności intelektualnej i prawa autorskiego.
- Przygotowanie rozdziałów teoretycznych i historycznych pracy magisterskiej
- Przygotowanie rozdziału analitycznego pracy magisterskiej
- Dyskusja z promotorem na temat przygotowywanych rozdziałów pracy magisterskiej
- Nadanie ostatecznego kształtu pracy magisterskiej z uwzględnieniem wymogów formalnych.
- Przygotowanie do egzaminu dyplomowego.

Nazwa zajęć: Seminarium magisterskie z zakresu językoznawstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada pogłębioną wiedzę na temat istotnych kierunków badawczych i metod w obrębie językoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem językoznawstwa skandynawskiego oraz zna adekwatną terminologię badawczą w języku wiodącym i potrafi umiejętnie z niej korzystać; ma świadomość specyfiki badań filologicznych i ich związku z innymi dziedzinami nauki.
- Korzystając ze wskazówek promotora potrafi samodzielnie sformułować problem badawczy, wybrać właściwą metodę badawczą i zaprezentować spójną koncepcję przygotowywanego tekstu/ wystąpienia o charakterze akademickim oraz dokonać analizy materiału językowego.
- Potrafi umiejętnie i krytycznie korzystać z różnego typu źródeł, rozumie potrzebę ich weryfikacji. W prawidłowy sposób cytuje i referuje opracowania językoznawcze, stosuje się do zasad etycznych obowiązujących w pracy naukowej i szanuje prawo autorskie; stosuje się do wymogów formalnych dotyczących prac magisterskich (odsyłacze do źródeł, przypisy, bibliografia).
- Potrafi argumentować przedstawiając własne koncepcje, jest otwarty na wskazówki i pomysły innych, uwzględnia zalecenia promotora dokonując niezbędnych korekt.
- Samodzielnie rozwija wybrany problem badawczy, potrafi napisać ok. 60-70 stronicowy tekst o charakterze akademickim w języku wiodącym, zawierający prawidłowe odniesienia do stanu badań językoznawczych.

Treści programowe dla zajęć:

- Pogłębienie wiedzy na temat kierunków i metod badawczych w językoznawstwie, ze szczególnym uwzględnieniem językoznawstwa norweskiego/duńskiego/szwedzkiego
- Wybór tematu pracy magisterskiej, określenie jej celu, wybór metody, sporządzenie szczegółowego planu pracy oraz bibliografii, prezentacja koncepcji pracy w grupie seminaryjnej
- Przypomnienie i utrwalenie zasad obowiązujących teksty akademickie: odwołania do źródeł itd.
- Przygotowanie rozdziałów teoretycznych pracy magisterskiej
- Przygotowanie rozdziałów empirycznych pracy magisterskiej
- Dyskusja z promotorem na temat przygotowywanych rozdziałów pracy magisterskiej
- Nadanie ostatecznego kształtu pracy magisterskiej z uwzględnieniem wymogów formalnych
- Przygotowanie do egzaminu dyplomowego – przegląd najważniejszych kierunków badawczych językoznawstwa skandynawskiego, ze szczególnym uwzględnieniem wybranego obszaru badawczego, krytyczna analiza własnych badań i ich wyników.

Nazwa zajęć: Drugi język skandynawski – lektorat (język duński)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie różnego typu teksty pisane w języku duńskim (teksty publicystyczne, literackie, popularnonaukowe, a także teksty naukowe z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa).
- potrafi zrozumieć wypowiedzi ustne w języku duńskim (w standardowej odmianie).
- zna istotne różnice fonologiczne, morfologiczne, składniowe, leksykalne między językiem wiodącym a docelowym i wykorzystuje tę wiedzę w praktyce, m.in. umiejętnie i odpowiednio zastępując we własnych wypowiedziach w języku wiodącym słowa niezrozumiałe dla duńskiego rozmówcy i powodujące niezrozumienie (tzw. fałszywi przyjaciele)
- potrafi komunikować się z użytkownikiem języka duńskiego w oparciu o wcześniejszą znajomość języka wiodącego, i formułować nieskomplikowane wypowiedzi w języku duńskim.
- zna zjawiska charakterystyczne dla duńskiej kultury i problemy poruszane w duńskiej debacie publicznej, potrafi je porównać ze zjawiskami i problemami typowymi dla Szwecji lub Norwegii.
- rozumie znaczenie współpracy krajów skandynawskich w różnych dziedzinach życia; jest również gotów do przyjęcia postawy otwartości i tolerancji wobec różnorodności kulturowej Skandynawii.

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja zasad dotyczących wymowy, akcentacji i intonacji w języku duńskim oraz relacji między grafią a wymową - połączona z ćwiczeniami praktycznymi.
- Omówienie istotnych różnic gramatycznych pomiędzy językiem duńskim a językiem szwedzkim i norweskim.
- Ćwiczenie rozumienia codziennego języka duńskiego, wyrażeń potocznych i slangowych, standardowych zwrotów (np. przy powitaniach czy na rozpoczęcie/ zakończenie rozmowy), prezentacja różnic semantycznych wybranych słów i wyrażeń, omówienie zjawiska tzw. fałszywych przyjaciół występujących w językach skandynawskich
- Poznanie duńskich tradycji i świąt, codziennych obyczajów, zwyczajów żywieniowych Duńczyków, zjawisk typowych dla kultury Danii; wskazanie cech wspólnych i różnic kulturowych między Norwegią/ Szwecją a Danią
- Praca z tekstem pisany – wykorzystanie tekstów o różnym stopniu trudności (teksty podręcznikowe, artykuły prasowe, teksty popularnonaukowe i naukowe, a także wybrane fragmenty utworów literatury duńskiej) – analiza pod względem różnic morfologicznych, składniowych i leksykalnych wobec języka wiodącego, próba przekładu prostych konstrukcji z języka szwedzkiego/norweskiego na język duński
- Doskonalenie rozumienia ze słuchu – wykorzystanie nagrań z podręczników do nauki języka duńskiego, audycji duńskiego radia oraz duńskich utworów muzycznych – analiza pod względem różnic fonologicznych, morfologicznych, składniowych i leksykalnych wobec języka wiodącego
- Ćwiczenia kształtujące umiejętność formułowania prostych wypowiedzi ustnych różnego typu w języku duńskim z wykorzystaniem słownictwa i zwrotów poznanych na kursie
- Ćwiczenie umiejętności rozmowy/dyskusji na tematy związane z kontekstem kulturowym Skandynawii i wspólnoty nordyckiej.

Nazwa zajęć: Drugi język skandynawski – lektorat (język norweski)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie różnego typu teksty pisane w języku norweskim (teksty publicystyczne, literackie, popularnonaukowe, a także teksty naukowe z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa).
- potrafi zrozumieć wypowiedzi ustne w języku norweskim
- zna istotne różnice fonologiczne, morfologiczne, składniowe, leksykalne między językiem wiodącym a docelowym i wykorzystuje tę wiedzę w praktyce, m.in. umiejętnie i odpowiednio zastępując we własnych wypowiedziach w języku wiodącym słowa niezrozumiałe dla norweskiego rozmówcy i powodujące niezrozumienie (tzw. fałszywi przyjaciele)
- potrafi komunikować się z użytkownikiem języka norweskiego w oparciu o wcześniejszą znajomość języka wiodącego i formułować nieskomplikowane wypowiedzi w języku norweskim.
- zna zjawiska charakterystyczne dla norweskiej kultury i problemy poruszane w norweskiej debacie publicznej, potrafi je porównać ze zjawiskami i problemami typowymi dla Danii lub Szwecji.
- rozumie znaczenie współpracy krajów skandynawskich w różnych dziedzinach życia; jest również gotów do przyjęcia postawy otwartości i tolerancji wobec różnorodności kulturowej Skandynawii.

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja zasad dotyczących wymowy, akcentacji i intonacji w języku norweskim oraz relacji między grafią a wymową - połączona z ćwiczeniami praktycznymi.
- Omówienie istotnych różnic gramatycznych pomiędzy językiem norweskim a językiem duńskim i szwedzkim.

- Ćwiczenie rozumienia codziennego języka norweskiego, wyrażeń potocznych i slangowych, standardowych zwrotów (np. przy powitaniach czy na rozpoczęcie/ zakończenie rozmowy), prezentacja różnic semantycznych wybranych słów i wyrażeń, omówienie zjawiska tzw. fałszywych przyjaciół występujących w językach skandynawskich
- Poznanie norweskich tradycji i świąt, codziennych obyczajów, zwyczajów żywieniowych Norwegów, zjawisk typowych dla kultury Norwegii; prezentacje przygotowane przez studentów przedstawiające np. wybrane regiony Norwegii; wskazanie cech wspólnych i różnic kulturowych między Szwecją/Danią a Norwegią
- Praca z tekstem pisany – wykorzystanie tekstów o różnym stopniu trudności (teksty podręcznikowe, artykuły prasowe, teksty popularnonaukowe i naukowe, a także wybrane fragmenty utworów literatury norweskiej)– analiza pod względem różnic morfologicznych, składniowych i leksykalnych wobec języka wiodącego, próba przekładu prostych konstrukcji z języka duńskiego/szwedzkiego na język norweski
- Doskonalenie rozumienia ze słuchu – wykorzystanie nagarań z podręczników do nauki języka norweskiego oraz norweskich utworów filmowych i muzycznych – analiza pod względem różnic fonologicznych, morfologicznych, składniowych i leksykalnych wobec języka wiodącego.
- Ćwiczenia kształtujące umiejętność formułowania prostych wypowiedzi ustnych różnego typu w języku norweskim z wykorzystaniem słownictwa i zwrotów poznanych na kursie
- Ćwiczenie umiejętności rozmowy/dyskusji na tematy związane z kontekstem kulturowym Skandynawii.

Nazwa zajęć: Drugi język skandynawski – lektorat (język szwedzki)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie różnego typu teksty pisane w języku szwedzkim (teksty publicystyczne, literackie, popularnonaukowe, a także teksty naukowe z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa.
- potrafi zrozumieć wypowiedzi ustne w języku szwedzkim (standardowej odmianie).
- zna istotne różnice fonologiczne, morfologiczne, składniowe, leksykalne między językiem wiodącym a docelowym i wykorzystuje tę wiedzę w praktyce, m.in. umiejętnie i odpowiednio zastępując we własnych wypowiedziach w języku wiodącym słowa niezrozumiałe dla szwedzkiego rozmówcy i powodujące niezrozumienie (tzw. fałszywi przyjaciele)
- potrafi komunikować się z użytkownikiem języka szwedzkiego w oparciu o wcześniejszą znajomość języka wiodącego i formułować nieskomplikowane wypowiedzi w języku szwedzkim.
- zna zjawiska charakterystyczne dla szwedzkiej kultury i problemy poruszane w szwedzkiej debacie publicznej, potrafi je porównać ze zjawiskami i problemami typowymi dla Danii lub Norwegii.
- rozumie znaczenie współpracy krajów skandynawskich w różnych dziedzinach życia; jest również gotów do przyjęcia postawy otwartości i tolerancji wobec różnorodności kulturowej Skandynawii.

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja zasad dotyczących wymowy, akcentacji i intonacji w języku szwedzkim oraz relacji między grafią a wymową - połączona z ćwiczeniami praktycznymi.
- Omówienie istotnych różnic gramatycznych pomiędzy językiem szwedzkim a językiem duńskim i norweskim.
- Ćwiczenie rozumienia codziennego języka szwedzkiego, wyrażeń potocznych i slangowych, standardowych zwrotów (np. przy powitaniach czy na rozpoczęcie/ zakończenie rozmowy), prezentacja różnic semantycznych wybranych słów i wyrażeń, omówienie zjawiska tzw. fałszywych przyjaciół występujących w językach skandynawskich
- Poznanie szwedzkich tradycji i świąt, codziennych obyczajów, zwyczajów żywieniowych Szwedów, zjawisk typowych dla kultury Szwecji; prezentacje przygotowane przez studentów przedstawiające np. wybrane regiony Szwecji; wskazanie cech wspólnych i różnic kulturowych między Norwegią/Danią a Szwecją
- Praca z tekstem pisany – wykorzystanie tekstów o różnym stopniu trudności (teksty podręcznikowe, artykuły prasowe, teksty popularnonaukowe i naukowe, a także wybrane fragmenty utworów literatury szwedzkiej)– analiza pod względem różnic morfologicznych, składniowych i leksykalnych wobec języka wiodącego, próba przekładu prostych konstrukcji z języka duńskiego/norweskiego na język szwedzki
- Doskonalenie rozumienia ze słuchu – wykorzystanie nagarań z podręczników do nauki języka szwedzkiego oraz egzaminów *SFI* (Svenska för invandrare, pl. szwedzki dla imigrantów), audycje szwedzkiego radia (zarówno *Lättlästa nyheter* – łatwiejsze teksty, jak i standardowe nagrania) oraz szwedzkich utworów muzycznych – analiza pod względem różnic fonologicznych, morfologicznych, składniowych i leksykalnych wobec języka wiodącego

- Ćwiczenia kształtujące umiejętność formułowania prostych wypowiedzi ustnych różnego typu w języku szwedzkim z wykorzystaniem słownictwa i zwrotów poznanych na kursie
- Ćwiczenie umiejętności rozmowy/dyskusji na tematy związane z kontekstem kulturowym Skandynawii: praca z tekstem "Den nordiska gemenskapen – ideal och verklighet" z książki *Att förstå varandra i Norden* – Czy istnieje skandynawska wspólnota językowa i kulturowa? - ćwiczenia praktyczne oraz rozmowa/dyskusja w grupach.

Nazwa zajęć: Wykład monograficzny językoznawczy 1: Runologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie obszar badawczy przedstawiony na zajęciach, jego historię, przedmiot, cele, metody badawcze i źródła
- Wykorzystuje właściwą terminologię do omawiania zagadnień przedstawionych w ramach kursu w gronie specjalistów
- Rozumie powiązania wybranego obszaru badawczego z innymi dyscyplinami i występujące między nimi różnice terminologiczne.
- Rozumie znaczenie badań językoznawczych dla społeczeństwa
- Rozumie potrzebę ciągłego uzupełniania wiedzy i umiejętności i potrafi znaleźć właściwe narzędzia i metody dalszego kształcenia.

Treści programowe dla zajęć:

- Runologia: historia i przedmiot badań dyscypliny, wartość badań runologicznych dla innych nauk: literaturoznawstwa, archeologii, historii i historii sztuki.
- Historia pisma runicznego, jego pochodzenie i więź z alfabetami śródziemnomorskimi i ewolucja w średniowieczu.
- Funkcje inskrypcji runicznych: prawa spadkowe, funkcje religijne.
- Język inskrypcji runicznych i jego miejsce wśród języków skandynawskich. Źródła wiedzy o języku inskrypcji – korpus runtextbasen i podobne.
- Ornamentyka inskrypcji runicznych i jej powiązanie z zabytkami literatury skandynawskiej oraz skandynawską mitologią.

Nazwa zajęć: Wykład monograficzny językoznawczy: Słowotwórstwo

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie obszar badawczy przedstawiony na zajęciach, jego historię, przedmiot, cele, metody badawcze i źródła
- Wykorzystuje właściwą terminologię do omawiania zagadnień przedstawionych w ramach kursu w gronie specjalistów
- Rozumie powiązania wybranego obszaru badawczego z innymi dyscyplinami i występujące między nimi różnice terminologiczne.
- Rozumie znaczenie badań językoznawczych dla społeczeństwa
- Rozumie potrzebę ciągłego uzupełniania wiedzy i umiejętności i potrafi znaleźć właściwe narzędzia i metody dalszego kształcenia.

Treści programowe dla zajęć:

- Miejsce słowotwórstwa w obrębie gramatyki. Procesy słowotwórcze (*derywacja, kompozycja*, itd.). Podstawowe terminy z zakresu słowotwórstwa (m.in. *morfem, podstawa słowotwórcza, afiks, afiksoid, konfiks*).
- Analiza słowotwórcza. Derywacja. Derywacja wsteczna. Sufiksy i prefiksy (produktywne i nieproduktywne). Tworzenie nazw osobowych żeńskich (*mocja*).
- Przemiana kategoriałna (*konwersja*). Afiksoidy jako elementy konstrukcji słowotwórczych.
- Konfiksy jako elementy konstrukcji słowotwórczych. Kentaurnominaler (np. *pegen*).
- Konstrukcje złożeniowo-derywacyjne (*samdannelser*).
- Kompozycja – formy i typy złożzeń.
- Krzyżowanie wyrazów (*blandingslån / hybrider*). Słownictwo inicjałowe (skrótowce) i skróty. Eufemizmy (m.in. poprawność polityczna).
- „Fałszywi przyjaciele” (tłumacza) w języku polskim i duńskim - w aspekcie morfologicznym i semantycznym.

Nazwa zajęć: Wykład monograficzny językoznawczy 2: Onomastyka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie obszar badawczy przedstawiony na zajęciach, jego historię, przedmiot, cele, metody badawcze i źródła
- Wykorzystuje właściwą terminologię do omawiania zagadnień przedstawionych w ramach kursu w gronie specjalistów

- Rozumie powiązania wybranego obszaru badawczego z innymi dyscyplinami i występujące między nimi różnice terminologiczne.
- Rozumie znaczenie badań językoznawczych dla społeczeństwa
- Rozumie potrzebę ciągłego uzupełniania wiedzy i umiejętności i potrafi znaleźć właściwe narzędzia i metody dalszego kształcenia.

Treści programowe dla zajęć:

- Onomastyka jako dział językoznawstwa. Główne kierunki badań. Terminologia.
- Nazwa własna – koncepcje filozoficzne i językoznawcze.
- Właściwości gramatyczne i budowa słowotwórcza nazw własnych. Związki nazw własnych z apelatywami.
- Standaryzacja nazw własnych. Komisje standaryzacyjne w Polsce, w Skandynawii i na świecie.
- Antroponomastyka, toponomastyka, chrematonomastyka – ujęcie teoretyczne i praktyczne (polskie, skandynawskie).

Nazwa zajęć: Wykład monograficzny literatura i kultura: „Folkhemmet – od polityki do literatury”

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma pogłębioną wiedzę w zakresie przedstawionych na zajęciach wybranych tematów i zagadnień w badaniach literaturoznawczych dotyczących Skandynawii (Danii, Norwegii /Szwecji) oraz badań interdyscyplinarnych obejmujących wiedzę o kulturze i społeczeństwie Skandynawii (Danii/Norwegii /Szwecji)
- zna właściwą terminologię potrzebną do omawiania zagadnień przedstawionych w ramach wykładu w gronie specjalistów.
- posiada wiedzę o metodologii badań w zakresach odnoszących się do poszczególnych zagadnień wykładu.
- rozumie znaczenie badań literaturoznawczych prowadzonych w ramach filologii skandynawskiej i ich powiązań z innymi dyscyplinami i dziedzinami wiedzy.
- rozumie historyczny i społeczny kontekst skandynawskiej wspólnoty kulturowej.
- rozumie potrzebę ciągłego uzupełniania wiedzy i umiejętności i potrafi znaleźć właściwe narzędzia i metody dalszego kształcenia, szczególnie w zakresie nauk filologicznych.

Treści programowe dla zajęć:

- *Folkhemmet* jako idea, metafora i mit polityczny; geneza, rozwój, krytyka, Dyskusje terminologiczne: folkhemmet, socjaldemokratyczne państwo dobrobytu, model szwedzki
- Historyczne uwarunkowania państwa dobrobytu i kontekst skandynawski
- *Folkhemmet* jako przedmiot badań naukowych.
- Typy użycia historii Klasa-Göрана Karlssona.
- *Folkhemmet* w szwedzkich narracjach historyczno- kulturowych.
- Afirmacja i krytyka państwa dobrobytu w powojennej prozie szwedzkiej.
- Autobiograficzne narracje o dzieciństwie w folkhemmet
- Krytyka szwedzkiego państwa dobrobytu w szwedzkiej i zagranicznej literaturze faktu.
- *Folkhemmet* w poezji szwedzkiej.
- *Folkhemmet* w filmie i innych sztukach wizualnych.

Nazwa zajęć: Wykład monograficzny literatura i kultura: „Mitologia nordycka i wikingowie – w literaturze i kulturze”

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma pogłębioną wiedzę w zakresie przedstawionych na zajęciach wybranych tematów i zagadnień w badaniach literaturoznawczych dotyczących Skandynawii (Danii, Norwegii /Szwecji) oraz badań interdyscyplinarnych obejmujących wiedzę o kulturze i społeczeństwie Skandynawii (Danii/Norwegii /Szwecji).
- zna właściwą terminologię potrzebną do omawiania zagadnień przedstawionych w ramach wykładu w gronie specjalistów
- posiada wiedzę o metodologii badań w zakresach odnoszących się do poszczególnych zagadnień wykładu
- rozumie znaczenie badań literaturoznawczych prowadzonych w ramach filologii skandynawskiej i ich powiązań z innymi dyscyplinami i dziedzinami wiedzy
- rozumie historyczny i społeczny kontekst skandynawskiej wspólnoty kulturowej

- rozumie potrzebę ciągłego uzupełniania wiedzy i umiejętności i potrafi znaleźć właściwe narzędzia i metody dalszego kształcenia, szczególnie w zakresie nauk filologicznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Mitologia nordycka jako wzorzec kulturowy i mentalnościowy dla wikińskiej Północy (Norden). Opowiadania mitologiczne o bogach i bohaterach. *Edda poetycka*.
- Sagi staroislandzkie jako źródła historyczne i teksty literackie.
- Mit wikiński i mitologia nordycka jako elementy tożsamościotwórcze w XIX-wiecznej (N.S.F. Grundtvig *Nordens Mythologie*).
- Motywy mitologiczne w literaturach skandynawskich na przestrzeni wieków.
- Palingeneza mitu - mitologia nordycka i sagi staroislandzkie jako interteksty dla współczesnych skandynawskich utworów literackich. Reinterpretacje opowiadań mitologicznych.
- Mitologia nordycka w skandynawskiej i światowej kulturze popularnej (filmy, seriale, komiksy, reklamy, muzyka).
- Recepcja mitologii nordyckiej i sag islandzkich w Polsce.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka szwedzkiego 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku szwedzkim na poziomie co najmniej C1 (ESOKJ), ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności; wykazuje gotowość rozwijania, aktualizowania i weryfikowania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności w zakresie języka szwedzkiego
- potrafi formułować wypowiedzi ustne o różnym charakterze w języku szwedzkim na poziomie co najmniej C1 (ESOKJ), posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę.
- potrafi formułować wypowiedzi pisemne o różnym charakterze w języku szwedzkim na poziomie co najmniej C1 (ESOKJ), w tym dłuższe teksty i teksty akademickie, posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę.
- rozpoznaje style i rejestry języka szwedzkiego, potrafi dostosować styl i formę przekazu do sytuacji komunikacyjnej oraz odbiorcy; ma świadomość zróżnicowania dialektalnego.
- orientuje się w aktualnych wydarzeniach społecznych i kulturalnych i tematach pojawiających się w szwedzkiej debacie publicznej, potrafi je osadzić w szerszym kontekście społeczno-historycznym; potrafi je referować, wyjaśniać i komentować, uczestniczy w dyskusji, przyjmując w niej różne role.
- potrafi analizować i interpretować różne typy tekstów w języku szwedzkim (w tym teksty literackie, popularnonaukowe i naukowe), a także materiały audiowizualne.
- rozumie trudne i dłuższe teksty o charakterze akademickim w języku szwedzkim oraz potrafi dostrzegać w nich także znaczenia ukryte, wyrażone pośrednio.
- potrafi selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł, umie formułować jasne i rozbudowane wypowiedzi o charakterze akademickim w języku szwedzkim, poprawnie stosując reguły organizacji wypowiedzi, a także zasady i przepisy dotyczące własności intelektualnej i prawa autorskiego.
- potrafi organizować pracę własną i innych, umie współpracować z innymi przy wykonywaniu zadań, przyjmując różne role w grupie, jest gotów do dzielenia się swoją wiedzą i inspirowania innych.

Treści programowe dla zajęć:

Komunikacja

- Rozwijanie wszechstronnych zaawansowanych umiejętności komunikacyjnych na poziomie C1 w zakresie języka szwedzkiego w sytuacjach dotyczących życia codziennego, a także w kontekstach społecznych i zawodowych
- Ćwiczenia leksykalne poszerzające zasób słownictwa i doskonalące umiejętność prawidłowego doboru słownictwa, ze szczególnym zwróceniem uwagi na idiomy i zapożyczenia oraz uwzględnieniem łączliwości frazeologicznej wyrazów i procesów słowotwórczych zachodzących w języku szwedzkim
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność rozumienia ze słuchu i analizy zaawansowanych wypowiedzi w języku szwedzkim (w tym dyskusji i referatu, również o charakterze popularnonaukowym i naukowych oraz tekstu artystycznego) pod kątem treści i formy, ćwiczenia kształtujące umiejętność rozróżniania rejestrów językowych i stylistycznych oraz cech dialektalnych
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania wypowiedzi ustnych różnego typu, w tym dłuższych wypowiedzi o charakterze argumentacji, syntezy poglądów, analizy i interpretacji, z wykorzystaniem samodzielnie pozyskanych informacji; utrwalanie nawyku krytycznej refleksji dotyczącej własnych wypowiedzi ustnych w zakresie fonetyki, gramatyki, leksyki i formy przekazu.

- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania merytorycznych argumentów oraz przedstawiania własnych opinii w dyskusji; zwrócenie uwagi na kulturę słowa i kulturę dyskusji; ćwiczenie umiejętności przyjmowania różnych ról w sytuacjach komunikacyjnych

Pisanie i pisanie akademickie

- Ćwiczenia rozwijające umiejętność czytania ze zrozumieniem, analizy i interpretacji różnego typu tekstów pisanych w języku szwedzkim (np. tekst urzędowy, dziennikarski, popularnonaukowy i aukowy, tekst artystyczny); kształtowanie umiejętności rozróżniania i wskazywania cech różnych stylów funkcjonalnych języka szwedzkiego
- Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnymi stylami funkcjonalnymi języka szwedzkiego, ćwiczenia stylistyczne na przekształcanie tekstów
- Ćwiczenia sprawdzające i rozwijające umiejętność formułowania krótkich tekstów w języku szwedzkim na poziomie C1 (ESOKJ), (opis, streszczenie); kształtowanie umiejętności redukcji zbędnych informacji oraz dbałości o przejrzystość stylistyczną wypowiedzi.
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania dłuższych wypowiedzi pisemnych różnego typu na poziomie C1 (ESOKJ), takich jak: referat, komentarz, recenzja, tekst argumentujący, esej), syntezy informacji, integrowania wiedzy z różnych dziedzin, analizy i formułowania wniosków
- Ćwiczenie nawyku krytycznej refleksji dotyczącej tekstów pisanych, rozwijanie umiejętności analizy poprawności tekstu pod względem gramatycznym, stylistycznym i leksykalnym z wykorzystaniem terminologii gramatycznej przy nazywaniu i komentowaniu dostrzeżonych usterek
- Rozwijanie umiejętności pozyskiwania, selekcjonowania i krytycznej oceny informacji, potrzebnych do konstruowania wypowiedzi i pisemnych oraz odpowiedniej prezentacji źródeł pozyskiwania informacji, zwrócenie uwagi na obowiązek przestrzegania prawa autorskiego i poszanowania własności intelektualnej
- Ćwiczenie umiejętności analizowania tekstów akademickich z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, wiedzy o kulturze i społeczeństwie pod kątem ich struktury oraz treści.
- Ćwiczenie umiejętności formułowania tekstów akademickich z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, wiedzy o kulturze i społeczeństwie.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka szwedzkiego (PNJSZW 2)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku szwedzkim na poziomie co najmniej C1+ (ESOKJ); ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności i jest gotów do wykorzystywania ich w życiu zawodowym.
- rozumie wypowiedzi ustne rodzimych użytkowników języka szwedzkiego i czyta ze zrozumieniem zaawansowane wypowiedzi pisemne; umiejętnie analizuje i interpretuje wypowiedzi ustne i pisemne rozpoznając różne style i rejestry oraz odmiany regionalne języka szwedzkiego.
- potrafi formułować zaawansowane wypowiedzi ustne o różnym charakterze w języku szwedzkim na poziomie co najmniej C1+ (ESOKJ), posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę.
- umie przedstawić swoją opinię w formie uporządkowanego wyводу w języku szwedzkim i wykorzystywać zgromadzone argumenty w merytorycznej dyskusji; wykazuje poszanowanie dla poglądów innych, potrafi współpracować dla osiągnięcia celu, kierować grupą i pełnić w niej inne role
- potrafi formułować zaawansowane wypowiedzi pisemne o różnym charakterze w języku szwedzkim na poziomie co najmniej C1+(ESOKJ), w tym dłuższe teksty i teksty o charakterze akademickim, posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę; korzystając ze źródeł stosuje się do prawa autorskiego.
- potrafi poddać analizie i krytycznej ocenie wypowiedzi pisemne w języku szwedzkim, w tym samodzielnie przygotowane teksty akademickie, oraz dokonać ich korekty pod względem językowym.
- ma świadomość przemian zachodzących w języku,
- potrafi dostrzegać i interpretować zjawiska typowe dla współczesnego języka szwedzkiego.
- potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę filologiczną i specjalistyczne słownictwo z różnych obszarów tematycznych, analizując teksty kultury i komentując aktualne tematy i wydarzenia społeczne, polityczne i kulturalne; jest gotów do dzielenia się swoją wiedzą z innymi.

Treści programowe dla zajęć:

- Doskonalenie wszechstronnych umiejętności komunikacyjnych w języku szwedzkim na poziomie C1+/C2 (ESOKJ) z wykorzystaniem oryginalnych (niepodręcznikowych) materiałów; rozwijanie zainteresowań językoznawczych i literaturoznawczych studentów.

- inspirowanie do stałego poszerzania i aktualizowania posiadanej wiedzy i ćwiczenia zdobytych umiejętności poprzez wykonywanie wspólnych zadań i pracę indywidualną.
- Ćwiczenia poszerzające i utrwalające zasób słownictwa, w tym słownictwa specjalistycznego z różnych dziedzin.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętności rozumienia ze słuchu i analizy wypowiedzi
- ustnych różnego typu, w tym wypowiedzi o charakterze wykładu, referatu i dyskusji naukowej.
- Ćwiczenia kształtujące umiejętność formułowania różnych typów wypowiedzi ustnych, w tym wypowiedzi z dziedziny, której dotyczy przygotowywana praca magisterska, z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa, samodzielnie pozyskanych informacji.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność analizy i interpretacji tekstów różnego typu, w tym tekstów dziennikarskich, literackich, popularnonaukowych i tekstów naukowych z wybranej dyscypliny.
- Doskonalenie umiejętności analizy szwedzkich i skandynawskich tekstów kultury z wykorzystaniem metod badawczych typowych dla literaturoznawstwa, kulturoznawstwa i językoznawstwa i uwzględnieniem szerszych kontekstów interpretacyjnych.
- Kształtowanie wrażliwości językowej studentów i umiejętności śledzenia aktualnych zjawisk językowych w zakresie języka szwedzkiego i dotyczących ich badań
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania dłuższych wypowiedzi różnego typu, syntetyzujących wiedzę pochodzącą z wielu źródeł, z zachowaniem zasad obowiązujących dla tekstów danego typu.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność analizy, oceny i korekty własnych wypowiedzi pisemnych i ustnych, w tym tekstów o charakterze akademickim
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność weryfikacji i umiejętnego wykorzystania pozyskanych informacji do konstruowania wypowiedzi ustnych i pisemnych o charakterze akademickim; zwrócenie uwagi na obowiązek przestrzegania prawa autorskiego i poszanowania własności intelektualnej
- Ćwiczenie umiejętności dzielenia się nią z innymi zdobytą wiedzą i prezentowania własnych zainteresowań badawczych w języku szwedzkim.

Nazwa zajęć: Słownictwo specjalistyczne języka szwedzkiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę słownictwa technolektu szwedzkiego
- posiada aktywny zasób słownictwa fachowego w języku szwedzkim z różnych dziedzin
- posiada szczegółową wiedzę na temat jednostek leksykalnych typowych dla technolektu szwedzkiego i potrafi je poprawnie stosować w mowie i piśmie
- czyta i rozumie teksty specjalistyczne w języku szwedzkim, w tym zwłaszcza teksty specjalistyczne z zakresu prawa i ekonomii, medycyny oraz wybranych zagadnień technicznych
- zna i rozumie podobieństwa i różnice między technolektem szwedzkim i polskim, potrafi wykorzystać tę wiedzę w procesie tłumaczenia
- potrafi samodzielnie korzystać z różnorodnych źródeł w procesie ustalania znaczeń jednostek leksykalnych należących do technolektu szwedzkiego i polskiego.

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja specyfiki specjalistycznego słownictwa szwedzkiego na przykładzie tekstów/ programów radiowych i telewizyjnych/ źródeł internetowych
- Praca z tekstami dotyczącymi wybranych kręgów tematycznych: poszerzanie i utrwalanie aktywnego zasobu słownictwa specjalistycznego w języku szwedzkim
- Analiza różnych rodzajów tekstów specjalistycznych pod względem leksykalnym, również w aspekcie kontrastywnym polsko-szwedzkim
- Ćwiczenia w stosowaniu leksyki specjalistycznej w mowie i piśmie
- Ćwiczenie umiejętności ustalania znaczeń jednostek leksykalnych technolektu szwedzkiego za pomocą słowników specjalistycznych, baz danych i źródeł internetowych.

Nazwa zajęć: Przekład użytkowy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę poszczególnych rejestrów języka szwedzkiego, głównie w specjalistycznych tekstach z zakresu prawa i ekonomii, medycyny, języka prasowego oraz wybranych zagadnień technicznych
- posiada aktywny podstawowy zasób słownictwa fachowego w języku szwedzkim z zakresu prawa i ekonomii, medycyny, języka prasowego oraz wybranych zagadnień technicznych

- posiada szczegółową wiedzę na temat typowych konstrukcji w języku szwedzkim, typowych dla tekstów specjalistycznych i potrafi je poprawnie – pisemnie i ustnie – stosować oraz przetłumaczyć na język polski
- czyta i rozumie teksty różnego typu w języku szwedzkim/ polskim, w tym teksty specjalistyczne z zakresu prawa i ekonomii, medycyny, języka prasowego oraz wybranych zagadnień technicznych oraz jest w stanie dokonać ich tłumaczenia na język polski/szwedzki
- zna i rozumie podstawowe pojęcia z dziedziny teorii tłumaczenia i jest świadom specyfiki pracy tłumacza tekstów użytkowych
- potrafi samodzielnie wyszukiwać terminologię niezbędną w procesie tłumaczenia tekstów specjalistycznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja specyfiki poszczególnych rejestrów języka szwedzkiego oraz języka polskiego na przykładzie tekstów
- Praca z tekstami dotyczącymi wybranych kręgów tematycznych: poszerzanie i utrwalanie aktywnego specjalistycznego zasobu słownictwa języka szwedzkiego w kontekście ich polskich ekwiwalentów
- Analiza różnych rodzajów tekstów specjalistycznych pod względem struktur i konstrukcji gramatycznych, typowych dla omawianych zakresów tematycznych oraz ich odpowiedników w języku polskim
- Ćwiczenia w tłumaczeniu specjalistycznych tekstów na j. szwedzki/polski
- Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu teorii tłumaczenia oraz formalno-prawnymi aspektami tłumaczeń przysięgłych.

Nazwa zajęć: Przekład artystyczny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i właściwie stosuje terminologię przekładowczą związaną z kodami translatorskimi (leksykalno-semantycznym, kulturowym i estetycznym) oraz strategiami translatorskimi
- Podejmuje próby tłumaczenia na język polski współczesnych szwedzkich tekstów literackich i paraliterackich o różnej przynależności gatunkowej oraz trudności, zachowując świadomość interkulturowej specyfiki własnych działań
- Identyfikuje problemy translatorskie powstałe w wyniku zetknięcia dwóch języków i kultur oraz w sposób twórczy i samodzielny potrafi zaproponować sposoby ich rozwiązania
- Krytycznie ustosunkowuje się do dokonań translatoologicznych innych tłumaczy literatury pięknej (zarówno profesjonalistów jak amatorów), potrafiąc w sposób kompetentny i wartościujący dokonać oceny jakości danego tłumaczenia na język polski
- Podejmuje próby tłumaczenia na język szwedzki fragmentów polskich tekstów literatury pięknej, wykazując jako nienatywny użytkownik języka, świadomość własnych ograniczeń językowych
- Zna zasady dotyczące ochrony praw autorskich, jest gotów/-a do popularyzowania literatury szwedzkiej i jej przekładów w Polsce.

Treści programowe dla zajęć:

- Zaprezentowanie na konkretnych przykładach specyfiki kodów translatorskich i konieczności zachowania ich symetrii w tekstach wyjściowym i docelowym
- Tłumaczenie na język polski fragmentów współczesnej prozy szwedzkiej, pogłębione refleksją nad różnicami w stylach i rejestrach językowych występujących w języku szwedzkim i polskim
- Tłumaczenie na język polski fragmentu książki dla dzieci oraz refleksja nad kulturowymi uwarunkowaniami przekładu dla dziecięcego czytelnika
- Przekład na język polski fragmentu współczesnej powieści, będącej przykładem krytyki społecznej, ze szczególnym naciskiem na strategie translatorskie dotyczące przekładu interkulturowego
- Przekład na język polski fragmentów współczesnego eseju i refleksja nad zagadnieniem problemów translatorskich w tekstach o charakterze paraliterackim
- Tłumaczenie na język polski poezji szwedzkiej poparte rozważaniami na temat specyfiki przekładu poezji oraz strategii translatorskich z nim związanych
- Próbny przekład na język szwedzki fragmentów polskich utworów literackich i paraliterackich
- Krytyczna i wartościująca ocena przykładowego, klasycznego utworu literatury szwedzkiej, istniejącego w języku docelowym w kilku tłumaczeniach, przeprowadzona z zastosowaniem poznanych kodów translatorskich.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka norweskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku norweskim na poziomie co najmniej C1 (ESOKJ), ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności; wykazuje gotowość rozwijania, aktualizowania i weryfikowania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności w zakresie języka norweskiego
- potrafi formułować wypowiedzi ustne o różnym charakterze w języku norweskim na poziomie co najmniej C1 (ESOKJ), posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę.
- potrafi formułować wypowiedzi pisemne o różnym charakterze w języku norweskim na poziomie co najmniej C1 (ESOKJ), w tym dłuższe teksty i teksty akademickie, posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę.
- rozpoznaje style i rejestry języka norweskiego, potrafi dostosować styl i formę przekazu do sytuacji komunikacyjnej oraz odbiorcy; ma świadomość zróżnicowania dialektalnego.
- orientuje się w aktualnych wydarzeniach społecznych i kulturalnych i tematach pojawiających się w norweskiej debacie publicznej, potrafi je osadzić w szerszym kontekście społeczno-historycznym; potrafi je referować, wyjaśniać i komentować, uczestniczy w dyskusji, przyjmując w niej różne role.
- potrafi analizować i interpretować różne typy tekstów w języku norweskim (w tym teksty literackie, popularnonaukowe i naukowe), a także materiały audiowizualne.
- rozumie trudne i dłuższe teksty o charakterze akademickim w języku norweskim oraz potrafi dostrzegać w nich także znaczenia ukryte, wyrażone pośrednio.
- potrafi selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł, umie formułować jasne i rozbudowane wypowiedzi o charakterze akademickim w języku norweskim, poprawnie stosując reguły organizacji wypowiedzi, a także zasady i przepisy dotyczące własności intelektualnej i prawa autorskiego.
- potrafi organizować pracę własną i innych, umie współpracować z innymi przy wykonywaniu zadań, przyjmując różne role w grupie, jest gotów do dzielenia się swoją wiedzą i inspirowania innych.

Treści programowe dla zajęć:

Komunikacja

- Rozwijanie wszechstronnych zaawansowanych umiejętności komunikacyjnych na poziomie C1 w zakresie języka norweskiego w sytuacjach dotyczących życia codziennego, a także w kontekstach społecznych i zawodowych
- Ćwiczenia leksykalne poszerzające zasób słownictwa i doskonalące umiejętność prawidłowego doboru słownictwa, ze szczególnym zwróceniem uwagi na idiomy i zapożyczenia oraz uwzględnieniem łączliwości frazeologicznej wyrazów i procesów słotwórczych zachodzących w języku norweskiego
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność rozumienia ze słuchu i analizy zaawansowanych wypowiedzi w języku norweskim (w tym dyskusji i referatu, również o charakterze popularnonaukowym i naukowych oraz tekstu artystycznego) pod kątem treści i formy, ćwiczenia kształtujące umiejętność rozróżniania rejestrów językowych i stylistycznych oraz cech dialektalnych
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania wypowiedzi ustnych różnego typu, w tym dłuższych wypowiedzi o charakterze argumentacji, syntezy poglądów, analizy i interpretacji, z wykorzystaniem samodzielnie pozyskanych informacji; utrwalanie nawyku krytycznej refleksji dotyczącej własnych wypowiedzi ustnych w zakresie fonetyki, gramatyki, leksyki i formy przekazu.
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania merytorycznych argumentów oraz przedstawiania własnych opinii w dyskusji; zwrócenie uwagi na kulturę słowa i kulturę dyskusji; ćwiczenie umiejętności przyjmowania różnych ról w sytuacjach komunikacyjnych.

Pisanie i pisanie akademickie

- Ćwiczenia rozwijające umiejętność czytania ze zrozumieniem, analizy i interpretacji różnego typu tekstów pisanych w języku norweskim (np. tekst urzędowy, dziennikarski, popularnonaukowy i naukowy, tekst artystyczny); kształtowanie umiejętności rozróżniania i wskazywania cech różnych stylów funkcjonalnych języka norweskiego
- Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnymi stylami funkcjonalnymi języka norweskiego, ćwiczenia stylistyczne na przekształcanie tekstów
- Ćwiczenia sprawdzające i rozwijające umiejętność formułowania krótkich tekstów w języku norweskim na poziomie C1 (ESOKJ), (opis, streszczenie); kształtowanie umiejętności redukcji zbędnych informacji oraz dbałości o przejrzystość stylistyczną wypowiedzi.
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania dłuższych wypowiedzi pisemnych różnego typu na poziomie C1 (ESOKJ), takich jak: referat, komentarz, recenzja, tekst argumentujący, esej), syntezy informacji, integrowania wiedzy z różnych dziedzin, analizy i formułowania wniosków

- Ćwiczenie nawyku krytycznej refleksji dotyczącej tekstów pisanych, rozwijanie umiejętności analizy poprawności tekstu pod względem gramatycznym, stylistycznym i leksykalnym z wykorzystaniem terminologii gramatycznej przy nazywaniu i komentowaniu dostrzeżonych usterek
- Rozwijanie umiejętności pozyskiwania, selekcjonowania i krytycznej oceny informacji, potrzebnych do konstruowania wypowiedzi pisemnych oraz odpowiedniej prezentacji źródeł pozyskiwania informacji, zwrócenie uwagi na obowiązek przestrzegania prawa autorskiego i poszanowania własności intelektualnej
- Ćwiczenie umiejętności analizowania tekstów akademickich z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, wiedzy o kulturze i społeczeństwie pod kątem ich struktury oraz treści.
- Ćwiczenie umiejętności formułowania tekstów akademickich z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, wiedzy o kulturze i społeczeństwie.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka norweskiego (PNJNO 2)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku norweskim na poziomie co najmniej C1+ (ESOKJ); ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności i jest gotów do wykorzystywania ich w życiu zawodowym.
- rozumie wypowiedzi ustne rodzimych użytkowników języka norweskiego i czyta ze zrozumieniem zaawansowane wypowiedzi pisemne; umiejętnie analizuje i interpretuje wypowiedzi ustne i pisemne rozpoznając różne style i rejestry oraz odmiany regionalne języka norweskiego.
- potrafi formułować zaawansowane wypowiedzi ustne o różnym charakterze w języku norweskim na poziomie co najmniej C1+ (ESOKJ), posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę.
- umie przedstawić swoją opinię w formie uporządkowanego wywodu w języku norweskim i wykorzystywać zgromadzone argumenty w merytorycznej dyskusji; wykazuje poszanowanie dla poglądów innych, potrafi współpracować dla osiągnięcia celu, kierować grupą i pełnić w niej inne role
- potrafi formułować zaawansowane wypowiedzi pisemne o różnym charakterze w języku norweskim na poziomie co najmniej C1+(ESOKJ), w tym dłuższe teksty i teksty o charakterze akademickim, posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę; korzystając ze źródeł stosuje się do prawa autorskiego.
- potrafi poddać analizie i krytycznej ocenie wypowiedzi pisemne w języku norweskim, w tym samodzielnie przygotowane teksty akademickie, oraz dokonać ich korekty pod względem językowym.
- ma świadomość przemian zachodzących w języku,
- potrafi dostrzegać i interpretować zjawiska typowe dla współczesnego języka norweskiego.
- potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę filologiczną i specjalistyczne słownictwo z różnych obszarów tematycznych, analizując teksty kultury i komentując aktualne tematy i wydarzenia społeczne, polityczne i kulturalne; jest gotów do dzielenia się swoją wiedzą z innymi.

Treści programowe dla zajęć:

- Doskonalenie wszechstronnych umiejętności komunikacyjnych w języku norweskim na poziomie C1+/C2 (ESOKJ) z wykorzystaniem oryginalnych (niepodręcznikowych) materiałów; rozwijanie zainteresowań językoznawczych i literaturoznawczych studentów.
- inspirowanie do stałego poszerzania i aktualizowania posiadanej wiedzy i ćwiczenia zdobytych umiejętności poprzez wykonywanie wspólnych zadań i pracę indywidualną.
- Ćwiczenia poszerzające i utrwalaające zasób słownictwa, w tym słownictwa specjalistycznego z różnych dziedzin.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętności rozumienia ze słuchu i analizy wypowiedzi
- ustnych różnego typu, w tym wypowiedzi o charakterze wykładu, referatu i
- dyskusji naukowej.
- Ćwiczenia kształtujące umiejętność formułowania różnych typów wypowiedzi ustnych, w tym wypowiedzi z dziedziny, której dotyczy przygotowywana praca magisterska, z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa, samodzielnie pozyskanych informacji.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność analizy i interpretacji tekstów różnego typu, w tym tekstów dziennikarskich, literackich, popularnonaukowych i tekstów naukowych z wybranej dyscypliny.
- Doskonalenie umiejętności analizy norweskich i skandynawskich tekstów kultury z wykorzystaniem metod badawczych typowych dla literaturoznawstwa, kulturoznawstwa i językoznawstwa i uwzględnieniem szerszych kontekstów interpretacyjnych.

- Kształtowanie wrażliwości językowej studentów i umiejętności śledzenia aktualnych zjawisk językowych w zakresie języka norweskiego i dotyczących ich badań
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania dłuższych wypowiedzi różnego typu, syntetyzujących wiedzę pochodzącą z wielu źródeł, z zachowaniem zasad obowiązujących dla tekstów danego typu.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność analizy, oceny i korekty własnych wypowiedzi pisemnych i ustnych, w tym tekstów o charakterze akademickim
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność weryfikacji i umiejętnego wykorzystania pozyskanych informacji do konstruowania wypowiedzi ustnych i pisemnych o charakterze akademickim; zwrócenie uwagi na obowiązek przestrzegania prawa autorskiego i poszanowania własności intelektualnej
- Ćwiczenie umiejętności dzielenia się nią z innymi zdobytą wiedzą i prezentowania własnych zainteresowań badawczych w języku norweskim.

Nazwa zajęć: Słownictwo specjalistyczne języka norweskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę słownictwa technolektu norweskiego
- posiada aktywny zasób słownictwa fachowego w języku norweskim z różnych dziedzin
- posiada szczegółową wiedzę na temat jednostek leksykalnych typowych dla technolektu norweskiego i potrafi je poprawnie stosować w mowie i piśmie
- czyta i rozumie teksty specjalistyczne w języku norweskim, w tym zwłaszcza teksty specjalistyczne z zakresu prawa i ekonomii, medycyny oraz wybranych zagadnień technicznych
- zna i rozumie podobieństwa i różnice między technolektem norweskim i polskim, potrafi wykorzystać tę wiedzę w procesie tłumaczenia
- potrafi samodzielnie korzystać z różnorodnych źródeł w procesie ustalania znaczeń jednostek leksykalnych należących do technolektu norweskiego i polskiego.

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja specyfiki specjalistycznego słownictwa norweskiego na przykładzie tekstów
- Praca z tekstami dotyczącymi wybranych kręgów tematycznych: poszerzanie i utrwalanie aktywnego zasobu słownictwa specjalistycznego w języku norweskim
- Analiza różnych rodzajów tekstów specjalistycznych pod względem leksykalnym, również w aspekcie kontrastywnym polsko-norweskim
- Ćwiczenia w stosowaniu leksyki specjalistycznej w mowie i piśmie
- Ćwiczenie umiejętności ustalania znaczeń jednostek leksykalnych technolektu norweskiego za pomocą słowników specjalistycznych, baz danych i źródeł internetowych.

Nazwa zajęć: Przekład użytkowy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę poszczególnych rejestrów języka norweskiego, głównie w specjalistycznych tekstach z zakresu prawa i ekonomii, medycyny, języka prasowego oraz wybranych zagadnień technicznych
- posiada aktywny podstawowy zasób słownictwa fachowego w języku norweskim z zakresu prawa i ekonomii, medycyny, języka prasowego oraz wybranych zagadnień technicznych
- posiada szczegółową wiedzę na temat typowych konstrukcji w języku norweskim, typowych dla tekstów specjalistycznych i potrafi je poprawnie – pisemnie i ustnie – stosować oraz przetłumaczyć na język polski
- czyta i rozumie teksty różnego typu w języku norweskim/ polskim, w tym teksty specjalistyczne z zakresu prawa i ekonomii, medycyny, języka prasowego oraz wybranych zagadnień technicznych oraz jest w stanie dokonać ich tłumaczenia na język polski/norweski
- zna i rozumie podstawowe pojęcia z dziedziny teorii tłumaczenia i jest świadom specyfiki pracy tłumacza tekstów użytkowych
- potrafi samodzielnie wyszukiwać terminologię niezbędną w procesie tłumaczenia tekstów specjalistycznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja specyfiki poszczególnych rejestrów języka norweskiego oraz języka polskiego na przykładzie tekstów
- Praca z tekstami dotyczącymi wybranych kręgów tematycznych: poszerzanie i utrwalanie aktywnego specjalistycznego zasobu słownictwa języka norweskiego w kontekście ich polskich ekwiwalentów
- Analiza różnych rodzajów tekstów specjalistycznych pod względem struktur i konstrukcji gramatycznych, typowych dla omawianych zakresów tematycznych oraz ich odpowiedników

w języku polskim

- Ćwiczenia w tłumaczeniu specjalistycznych tekstów na j. norweski/polski
- Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu teorii tłumaczenia oraz formalno-prawnymi aspektami tłumaczeń przysięgłych.

Nazwa zajęć: Przekład artystyczny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i właściwie stosuje terminologię przekładowczą związaną z kodami translatorskimi (leksykalno-semantycznym, kulturowym i estetycznym) oraz strategiami translatorskimi
- Podejmuje próby tłumaczenia na język polski współczesnych norweskich tekstów literackich i paraliterackich o różnej przynależności gatunkowej oraz trudności, zachowując świadomość interkulturowej specyfiki własnych działań
- Identyfikuje problemy translatorskie powstałe w wyniku zetknięcia dwóch języków i kultur oraz w sposób twórczy i samodzielny potrafi zaproponować sposoby ich rozwiązania
- Krytycznie ustosunkowuje się do dokonań translologicznych innych tłumaczy literatury pięknej (zarówno profesjonalistów jak amatorów), potrafiąc w sposób kompetentny i wartościujący dokonać oceny jakości danego tłumaczenia na język polski
- Podejmuje próby tłumaczenia na język norweski fragmentów polskich tekstów literatury pięknej, wykazując jako nienatywny użytkownik języka, świadomość własnych ograniczeń językowych
- Zna zasady dotyczące ochrony praw autorskich, jest gotów/-a do popularyzowania literatury norweskiej i jej przekładów w Polsce.

Treści programowe dla zajęć:

- Zaprezentowanie na konkretnych przykładach specyfiki kodów translatorskich i konieczności zachowania ich symetrii w tekstach wyjściowym i docelowym
- Tłumaczenie na język polski fragmentów współczesnej prozy norweskiej, pogłębione refleksją nad różnicami w stylach i rejestrach językowych występujących w języku norweskim i polskim
- Tłumaczenie na język polski fragmentu książki dla dzieci oraz refleksja nad kulturowymi uwarunkowaniami przekładu dla dziecięcego czytelnika
- Przekład na język polski fragmentu współczesnej powieści, będącej przykładem krytyki społecznej, ze szczególnym naciskiem na strategię translatorskie dotyczące przekładu interkulturowego
- Przekład na język polski fragmentów współczesnego eseju i refleksja nad zagadnieniem problemów translatorskich w tekstach o charakterze paraliterackim
- Tłumaczenie na język polski poezji norweskiej poparte rozważaniami na temat specyfiki przekładu poezji oraz strategii translatorskich z nim związanych
- Próbny przekład na język norweski fragmentów polskich utworów literackich i paraliterackich
- Krytyczna i wartościująca ocena przykładowego, klasycznego utworu literatury norweskiej, istniejącego w języku docelowym w kilku tłumaczeniach, przeprowadzona z zastosowaniem poznanych kodów translatorskich.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka duńskiego 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku duńskim na poziomie co najmniej C1 (ESOKJ), ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności; wykazuje gotowość rozwijania, aktualizowania i weryfikowania swojej wiedzy i doskonalenia umiejętności w zakresie języka duńskiego
- potrafi formułować wypowiedzi ustne o różnym charakterze w języku duńskim na poziomie co najmniej C1 (ESOKJ), posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę.
- potrafi formułować wypowiedzi pisemne o różnym charakterze w języku duńskim na poziomie co najmniej C1 (ESOKJ), w tym dłuższe teksty i teksty akademickie, posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę.
- rozpoznaje style i rejestry języka duńskiego, potrafi dostosować styl i formę przekazu do sytuacji komunikacyjnej oraz odbiorcy; ma świadomość zróżnicowania dialektalnego.
- orientuje się w aktualnych wydarzeniach społecznych i kulturalnych i tematach pojawiających się w duńskiej debacie publicznej, potrafi je osadzić w szerszym kontekście społeczno-historycznym; potrafi je referować, wyjaśniać i komentować; uczestniczy w dyskusji, przyjmując w niej różne role.
- potrafi analizować i interpretować różne typy tekstów w języku duńskim (w tym teksty literackie, popularnonaukowe i naukowe), a także materiały audiowizualne.

- rozumie trudne i dłuższe teksty o charakterze akademickim w języku duńskim oraz potrafi dostrzegać w nich także znaczenia ukryte, wyrażone pośrednio.
- potrafi selekcjonować i integrować informacje z różnych źródeł, umie formułować jasne i rozbudowane wypowiedzi o charakterze akademickim w języku duńskim, poprawnie stosując reguły organizacji wypowiedzi, a także zasady i przepisy dotyczące własności intelektualnej i prawa autorskiego.
- potrafi organizować pracę własną i innych, umie współpracować z innymi przy wykonywaniu zadań, przyjmując różne role w grupie, jest gotów do dzielenia się swoją wiedzą i inspirowania innych.

Treści programowe dla zajęć:

Komunikacja

- Rozwijanie wszechstronnych zaawansowanych umiejętności komunikacyjnych na poziomie C1 w zakresie języka duńskiego w sytuacjach dotyczących życia codziennego, a także w kontekstach społecznych i zawodowych
- Ćwiczenia leksykalne poszerzające zasób słownictwa i doskonalące umiejętność prawidłowego doboru słownictwa, ze szczególnym zwróceniem uwagi na idiomy i zapożyczenia oraz uwzględnieniem łączliwości frazeologicznej wyrazów i procesów słowotwórczych zachodzących w języku duńskim
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność rozumienia ze słuchu i analizy zaawansowanych wypowiedzi w języku duńskim (w tym dyskusji i referatu, również o charakterze popularnonaukowym i naukowych oraz tekstu artystycznego) pod kątem treści i formy, ćwiczenia kształtujące umiejętność rozróżniania rejestrów językowych i stylistycznych oraz cech dialektalnych
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania wypowiedzi ustnych różnego typu, w tym dłuższych wypowiedzi o charakterze argumentacji, syntezy poglądów, analizy i interpretacji, z wykorzystaniem samodzielnie pozyskanych informacji; utrwalanie nawyku krytycznej refleksji dotyczącej własnych wypowiedzi ustnych w zakresie fonetyki, gramatyki, leksyki i formy przekazu
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania merytorycznych argumentów oraz przedstawiania własnych opinii w dyskusji; zwrócenie uwagi na kulturę słowa i kulturę dyskusji; ćwiczenie umiejętności przyjmowania różnych ról w sytuacjach komunikacyjnych

Pisanie i pisanie akademickie

- Ćwiczenia rozwijające umiejętność czytania ze zrozumieniem, analizy i interpretacji różnego typu tekstów pisanych w języku duńskim (np. tekst urzędowy, dziennikarski, popularnonaukowy i naukowy, tekst artystyczny); kształtowanie umiejętności rozróżniania i wskazywania cech różnych stylów funkcjonalnych języka duńskiego
- Rozwijanie umiejętności posługiwania się różnymi stylami funkcjonalnymi języka duńskiego, ćwiczenia stylistyczne na przekształcanie tekstów
- Ćwiczenia sprawdzające i rozwijające umiejętność formułowania krótkich tekstów w języku duńskim na poziomie C1 (ESOKJ), (opis, streszczenie); kształtowanie umiejętności redukcji zbędnych informacji oraz dbałości o przejrzystość stylistyczną wypowiedzi
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania dłuższych wypowiedzi pisemnych różnego typu na poziomie C1 (ESOKJ), takich jak: referat, komentarz, recenzja, tekst argumentujący, esej), syntezy informacji, integrowania wiedzy z różnych dziedzin, analizy i formułowania wniosków
- Ćwiczenie nawyku krytycznej refleksji dotyczącej tekstów pisanych, rozwijanie umiejętności analizy poprawności tekstu pod względem gramatycznym, stylistycznym i leksykalnym z wykorzystaniem terminologii gramatycznej przy nazywaniu i komentowaniu dostrzeżonych usterek
- Rozwijanie umiejętności pozyskiwania, selekcjonowania i krytycznej oceny informacji, potrzebnych do konstruowania wypowiedzi i pisemnych oraz odpowiedniej prezentacji źródeł pozyskiwania informacji, zwrócenie uwagi na obowiązek przestrzegania prawa autorskiego i poszanowania własności intelektualnej
- Ćwiczenie umiejętności analizowania tekstów akademickich z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, wiedzy o kulturze i społeczeństwie pod kątem ich struktury oraz treści.
- Ćwiczenie umiejętności formułowania tekstów akademickich z zakresu językoznawstwa, literaturoznawstwa, wiedzy o kulturze i społeczeństwie.

Nazwa zajęć: Praktyczna nauka języka duńskiego 2 (PNJDUN2)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada umiejętności językowe w języku duńskim na poziomie co najmniej C1+ (ESOKJ); ma świadomość posiadanej wiedzy i umiejętności i jest gotów do wykorzystywania ich w życiu zawodowym.

- rozumie wypowiedzi ustne rodzimych użytkowników języka duńskiego i czyta ze zrozumieniem zaawansowane wypowiedzi pisemne; umiejętnie analizuje i interpretuje wypowiedzi ustne i pisemne rozpoznając różne style i rejestry oraz odmiany regionalne języka duńskiego.
- potrafi formułować zaawansowane wypowiedzi ustne o różnym charakterze w języku duńskim na poziomie co najmniej C1+ (ESOKJ), posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę.
- umie przedstawić swoją opinię w formie uporządkowanego wywodu w języku duńskim i wykorzystywać zgromadzone argumenty w merytorycznej dyskusji; wykazuje poszanowanie dla poglądów innych, potrafi współpracować dla osiągnięcia celu, kierować grupą i pełnić w niej inne role
- potrafi formułować zaawansowane wypowiedzi pisemne o różnym charakterze w języku duńskim na poziomie co najmniej C1+(ESOKJ), w tym dłuższe teksty i teksty o charakterze akademickim, posługując się urozmaiconym, dostosowanym do charakteru wypowiedzi słownictwem oraz dbając o jej poprawność gramatyczną, spójność i logiczną strukturę; korzystając ze źródeł stosuje się do prawa autorskiego.
- potrafi poddać analizie i krytycznej ocenie wypowiedzi pisemne w języku duńskim, w tym samodzielnie przygotowane teksty akademickie, oraz dokonać ich korekty pod względem językowym.
- ma świadomość przemian zachodzących w języku,
- potrafi dostrzegać i interpretować zjawiska typowe dla współczesnego języka duńskiego.
- potrafi wykorzystywać zdobytą wiedzę filologiczną i specjalistyczne słownictwo z różnych obszarów tematycznych, analizując teksty kultury i komentując aktualne tematy i wydarzenia społeczne, polityczne i kulturalne; jest gotów do dzielenia się swoją wiedzą z innymi.

Treści programowe dla zajęć:

- Doskonalenie wszechstronnych umiejętności komunikacyjnych w języku duńskim na poziomie C1+/C2 (ESOKJ) z wykorzystaniem oryginalnych (niepodręcznikowych) materiałów; rozwijanie zainteresowań językoznawczych i literaturoznawczych studentów.
- inspirowanie do stałego poszerzania i aktualizowania posiadanej wiedzy i ćwiczenia zdobytych umiejętności poprzez wykonywanie wspólnych zadań i pracę indywidualną.
- Ćwiczenia poszerzające i utrwalające zasób słownictwa, w tym słownictwa specjalistycznego z różnych dziedzin.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętności rozumienia ze słuchu i analizy wypowiedzi
- ustnych różnego typu, w tym wypowiedzi o charakterze wykładu, referatu i
- dyskusji naukowej.
- Ćwiczenia kształtujące umiejętność formułowania różnych typów wypowiedzi ustnych, w tym wypowiedzi z dziedziny, której dotyczy przygotowywana praca magisterska, z wykorzystaniem specjalistycznego słownictwa, samodzielnie pozyskanych informacji.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność analizy i interpretacji tekstów różnego typu, w tym tekstów dziennikarskich, literackich, popularnonaukowych i tekstów naukowych z wybranej dyscypliny.
- Doskonalenie umiejętności analizy duńskich i skandynawskich tekstów kultury z wykorzystaniem metod badawczych typowych dla literaturoznawstwa, kulturoznawstwa i językoznawstwa i uwzględnieniem szerszych kontekstów interpretacyjnych.
- Kształtowanie wrażliwości językowej studentów i umiejętności śledzenia aktualnych zjawisk językowych w zakresie języka duńskiego i dotyczących ich badań
- Ćwiczenia rozwijające umiejętność formułowania dłuższych wypowiedzi różnego typu, syntetyzujących wiedzę pochodzącą z wielu źródeł, z zachowaniem zasad obowiązujących dla tekstów danego typu.
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność analizy, oceny i korekty własnych wypowiedzi pisemnych i ustnych, w tym tekstów o charakterze akademickim
- Ćwiczenia doskonalące umiejętność weryfikacji i umiejętnego wykorzystania pozyskanych informacji do konstruowania wypowiedzi ustnych i pisemnych o charakterze akademickim; zwrócenie uwagi na obowiązek przestrzegania prawa autorskiego i poszanowania własności intelektualnej
- Ćwiczenie umiejętności dzielenia się nią z innymi zdobytą wiedzą i prezentowania własnych zainteresowań badawczych w języku duńskim.

Nazwa zajęć: Słownictwo specjalistyczne języka duńskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę słownictwa technolektu duńskiego
- posiada aktywny zasób słownictwa fachowego w języku duńskim z różnych dziedzin

- posiada szczegółową wiedzę na temat jednostek leksykalnych typowych dla technolektu duńskiego i potrafi je poprawnie stosować w mowie i piśmie
- czyta i rozumie teksty specjalistyczne w języku duńskim, w tym zwłaszcza teksty specjalistyczne z zakresu prawa i ekonomii, medycyny oraz wybranych zagadnień technicznych
- zna i rozumie podobieństwa i różnice między technolektem duńskim i polskim, potrafi wykorzystać tę wiedzę w procesie tłumaczenia
- potrafi samodzielnie korzystać z różnorodnych źródeł w procesie ustalania znaczeń jednostek leksykalnych należących do technolektu duńskiego i polskiego.

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja specyfiki specjalistycznego słownictwa duńskiego na przykładzie tekstów
- Praca z tekstami dotyczącymi wybranych kręgów tematycznych: poszerzanie i utrwalanie aktywnego zasobu słownictwa specjalistycznego w języku duńskim
- Analiza różnych rodzajów tekstów specjalistycznych pod względem leksykalnym, również w aspekcie kontrastywnym polsko-duńskim
- Ćwiczenia w stosowaniu leksyki specjalistycznej w mowie i piśmie
- Ćwiczenie umiejętności ustalania znaczeń jednostek leksykalnych technolektu duńskiego za pomocą słowników specjalistycznych, baz danych i źródeł internetowych.

Nazwa zajęć: Przekład użytkowy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę poszczególnych rejestrów języka duńskiego, głównie w specjalistycznych tekstach z zakresu prawa i ekonomii, medycyny, języka prasowego oraz wybranych zagadnień technicznych
- posiada aktywny podstawowy zasób słownictwa fachowego w języku duńskim z zakresu prawa i ekonomii, medycyny, języka prasowego oraz wybranych zagadnień technicznych
- posiada szczegółową wiedzę na temat typowych konstrukcji w języku duńskim, typowych dla tekstów specjalistycznych i potrafi je poprawnie – pisemnie i ustnie – stosować oraz przetłumaczyć na język polski
- czyta i rozumie teksty różnego typu w języku duńskim/ polskim, w tym teksty specjalistyczne z zakresu prawa i ekonomii, medycyny, języka prasowego oraz wybranych zagadnień technicznych oraz jest w stanie dokonać ich tłumaczenia na język polski/duński
- zna i rozumie podstawowe pojęcia z dziedziny teorii tłumaczenia i jest świadom specyfiki pracy tłumacza tekstów użytkowych
- potrafi samodzielnie wyszukiwać terminologię niezbędną w procesie tłumaczenia tekstów specjalistycznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Prezentacja specyfiki poszczególnych rejestrów języka duńskiego oraz języka polskiego na przykładzie tekstów
- Praca z tekstami dotyczącymi wybranych kręgów tematycznych: poszerzanie i utrwalanie aktywnego specjalistycznego zasobu słownictwa języka duńskiego w kontekście ich polskich ekwiwalentów
- Analiza różnych rodzajów tekstów specjalistycznych pod względem struktur i konstrukcji gramatycznych, typowych dla omawianych zakresów tematycznych oraz ich odpowiedników w języku polskim
- Ćwiczenia w tłumaczeniu specjalistycznych tekstów na j. duński/polski
- Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu teorii tłumaczenia oraz formalno-prawnymi aspektami tłumaczeń przysięgłych.

Nazwa zajęć: Przekład artystyczny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i właściwie stosuje terminologię przekładowczą związaną z kodami translatorskimi (leksykalno-semantycznym, kulturowym i estetycznym) oraz strategiami translatorskimi
- Podejmuje próby tłumaczenia na język polski współczesnych duńskich tekstów literackich i paraliterackich o różnej przynależności gatunkowej oraz trudności, zachowując świadomość interkulturowej specyfiki własnych działań
- Identyfikuje problemy translatorskie powstałe w wyniku zetknięcia dwóch języków i kultur oraz w sposób twórczy i samodzielny potrafi zaproponować sposoby ich rozwiązania
- Krytycznie ustosunkowuje się do dokonań translatologicznych innych tłumaczy literatury pięknej (zarówno profesjonalistów jak amatorów), potrafiąc w sposób kompetentny i wartościujący dokonać oceny jakości danego tłumaczenia na język polski

- Podejmuje próby tłumaczenia na język duński fragmentów polskich tekstów literatury pięknej, wykazując jako nienatywny użytkownik języka, świadomość własnych ograniczeń językowych
- Zna zasady dotyczące ochrony praw autorskich, jest gotów/-a do popularyzowania literatury duńskiej i jej przekładów w Polsce.

Treści programowe dla zajęć:

- Zaprezentowanie na konkretnych przykładach specyfiki kodów translatorskich i konieczności zachowania ich symetrii w tekstach wyjściowym i docelowym
- Tłumaczenie na język polski fragmentów współczesnej prozy duńskiej, pogłębione refleksją nad różnicami w stylach i rejestrach językowych występujących w języku duńskim i polskim
- Tłumaczenie na język polski fragmentu książki dla dzieci oraz refleksja nad kulturowymi uwarunkowaniami przekładu dla dziecięcego czytelnika
- Przekład na język polski fragmentu współczesnej powieści, będącej przykładem krytyki społecznej, ze szczególnym naciskiem na strategie translatorskie dotyczące przekładu interkulturowego
- Przekład na język polski fragmentów współczesnego eseju i refleksja nad zagadnieniem problemów translatorskich w tekstach o charakterze paraliterackim
- Tłumaczenie na język polski poezji duńskiej poparte rozważaniami na temat specyfiki przekładu poezji oraz strategii translatorskich z nim związanych
- Próbny przekład na język duński fragmentów polskich utworów literackich i paraliterackich
- Krytyczna i wartościująca ocena przykładowego, klasycznego utworu literatury duńskiej, istniejącego w języku docelowym w kilku tłumaczeniach, przeprowadzona z zastosowaniem poznanych kodów translatorskich.